
www.quartiermagazin.cz
Jen se sluň,
léto!

10 let since **2012**

grafický design
multimédia
online média
tiskové služby
marketing & PR

www.fifty-50.cz

Quartier – královský magazín. Vychází čtyřikrát ročně. Registrace MK ČR E 22647. Vydává QUARTIER MEDIA s.r.o., IČ: 05257913, sídlo: Klicperova 1266/1, 500 03 Hradec Králové.
Vydavatelka: Monika Staňková, Šéfredaktorka: Michaela Zumrová. Redakce: Johana Bárová, Hana Došlová, Anna Jermanová, Anna Kotková, Emil Stelinger, Šárka Stuchlíová.
Grafický koncept & sazba: FiftyFifty kreativní agentura s.r.o., Fotografie: Ondřej Šlambora, Jakub Mišík, Zdeněk Puš, Pexels.com, Envato.com, Shutterstock.com a archiv. Kontakt: redakce@quartiermagazin.cz, www.quartiermagazin.cz, www.facebook.com/quartiermagazin.
Informace jsou platné ke dni redakční uzávěrky dne 6. 6. 2022. Toto vydání vyšlo dne 15. 6. 2022. Vydavatel neručí za obsah dodaný inzerujícími subjekty. Vychází v nákladu 6 000 ks. Neprodejné. K dostání u všech inzerentů a na vybraných místech uvedených na www.quartiermagazin.cz/distribuce. Jakékoli užití i a šíření části nebo celku magazínu Quartier bez písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Podle statistik je léto obecně nejoblíbenější roční období ze všech. Důvody jsou nasnadě: nejvíc slunečných dní v roce, teploty na tričko, nekonečně dlouhé večery s těmi nejkrásnějšími západy slunce. Spousta načerpané energie a chuti zkoušet nové a nepoznané. A možná i o trochu více času na čtení. Na inspiraci. Na Quartier.

A tak jsme se pustily do práce na novém vydání, se kterým si tento jedinečný čas snad užijete ještě o kapku víc! Otvírá se vám omamně voňavých 112 stran plných letní inspirace, tipů na relax i adrenalin, příběhů, osobností a produktů nejen z východních Čech.

Naši předkové počítali léto od svátku svatého Medarda, tedy od 8. června až do svátku Nanebevstoupení Panny Marie 15. srpna. Po něm následovalo polétí, které končilo až sv. Matoušem 21. září. Meteorologicky trvá léto od Dne dětí do konce prázdnin. Astronomicky jej zahajuje letní slunovrat a končí podzimní rovnodenností. Ať už pro vás začne a skončí kdykoli, přejeme vám jedno: ať si ho dosyta, plnými doušky a všemi smysly užijete. Vždyť je jen jednou za rok!

Vaše

Monika Staňková
vydavatelka

Michaela Zumrová
šéfredaktorka

OSOBNOSTI ČÍSLA

Spolu v jednom proudu 6

BYZNYS

Vařte jako šéf! 15
Nová éra Park Golfu 16
Meet, Deal, Consult 18
Být vždy o krok napřed 20
Za novým domovem s A-stylem 22
Teď, nebo nikdy 24

ŽIVOTNÍ STYL

Umění a koučink podle La Petien 27
Nemůžu žít bez... 29
Pevný bod úlevy 30
Jako holku mě na fotbale nechtěli 32
10 oázek pro... 34
Moje místo 36
Optika, co má styl 38
Poslední večeře: na žaludek jsou Podě-brady 42
Skrytý skvost jménem Žireč 44

KULTURA

Trubka, kam se podíváš 46
Stalo se na východě Čech 49
Ona, tělo, jaro 52
Energické Ústí 54
Regiony nejen pro fajnšmekry 58

LÉTO

Skoč na to! 62
Léto ve VANu 66
Na vlně chutí 70
Grilovací party! 73
Magie prázdnin 74
Tady voní rum! 78
V tropech jako doma 82

DESIGN. MÓDA & KRÁSA

Když světlo čaruje 86
Líbej mě, slunce 88
Fenomén Burberry 90
Co na dece, to na ikniku 94

TIPY

Letní must-see 96
Čas na letohrátky 100
Ty pravé letničky 104
To stojí za to (za)žít! 108

GABRIELA SITTOVÁ & TOMÁŠ MAGNUSEK:

Spolu v jednom proudu

Každý „vykopávač" potřebuje svého „dotahovače". A v případě Gabriely Sittové a Tomáše Magnuska to platí dvojnásob. Mladou kreativní ředitelku a známého režiséra svedl dohromady film a od té doby jedou na stejné vlně. V práci a odnedávna i v soukromí. Jak se režíruje režisér a kdo tedy u nich vykopává a kdo naopak dotahuje, prozradili ve společném rozhovoru pro Quartier.

Poprvé jste se potkali na natáčení vašeho studentského filmu Přihořívá, který vypráví příběh týrané holčičky a její nové rodiny. Jak se studentka Multimédií na Vysoké škole ekonomické v Praze dostane ke spolupráci se známým režisérem, autorem Bastardů nebo Kluků z hor?

GS: Díky sociálním sítím docela snadno. Ještě před začátkem natáčení vlastního filmu jsem se Brácha mi poradil, ať napíšu nějakému režisérovi, že mi třeba pomůže. Dal mi pár tipů a mezi nimi byl i Tomáš Magnusek dostala do fáze, kdy jsem si nebyla jistá, jestli je má práce dobrá. Byla jsem v začarovaném kruhu, dokola přepisovala scénář a pochybovala, jestli se do toho vůbec pouštět., o kterém jsem do té doby slyšela jen letmo. Řekla jsem si, že mu napíšu, že v nejhorším mi prostě neodepíše a nechám to být. Tak jsem dala dohromady úctyhodnou „slohovku", kde jsem sáhodlouze popisovala svůj záměr, co pro mě snímek znamená, že je to pro mě první zkušenost a chci si to vypiplat do nejmenších detailů…. Za hodinu mi pípla odpověď: „OK, pomůžu." Nakonec mi dal nejen zpětnou vazbu na scénář, ale stal se během natáčení i mým mentorem a nakonec z toho pro něj vzešla i malá role.

TM: To říkáš moc hezky, že jsi mě znala jen letmo. Spíš bych řekl, že vůbec.

Jaké to bylo režírovat režiséra?

GS: Strávila jsem předtím s Tomášem měsíc na natáčení čtvrtého dílu Bastardů, takže jsem hodně okoukala. Našla jsem si v tom, co by se líbilo a co naopak ne, a pak to aplikovala na něj.

Jaké je to naopak pro režiséra v roli herce?

TM: Hraní mě baví ze všeho nejvíc. Vyhovuje mi, když můžu přemýšlet jen nad rolí. Když jste herec, soustředíte se jen na svůj výkon a všichni kolem vás skáčou – maskéři, kostyméři. Vždycky se najde někdo, kdo vám donese scénář, kafe a chlebíček. Vaším úkolem je prostě dobře to zahrát, aby byl režisér spokojen. To jako režisér se staráte o všechno na place, a když jste nedej bože producent, což u všech svých filmů jsem, tak se staráte ale úplně o všechno. A to je vyčerpávající.

> *„Brácha mi poradil, ať napíšu nějakému režisérovi, že mi pomůže. Mezi jeho tipy byl i Tomáš Magnusek."*

Brzy uvedete další společné dílo, tentokrát seriál Společně sami, který natáčíte přímo v Hradci Králové. Jak se vám v tomhle tandemu funguje?

TM: Deset let v Hradci spolupracuji s partou, která si říká Ambrozia, a už před lety jsme si slíbili, že společně něco natočíme. Pořád to z různých důvodů nevycházelo, až jsme se v roce 2020 dohodli, že zpracujeme téma středoškolských strastí. Nakonec z toho vzešlo 12 příběhů 12 studentů, které točíme v Hradci na Gymnáziu J. K. Tyla, kam mimo jiné chodila Gabi. Není to úplná tematická „klasika" ve smyslu prvních lásek nebo vztahů žáka a učitele. Jdeme do hloubky a chvílemi je to drsné. Když jsme točili Přihořívá, viděl jsem Gabi při práci a hned věděl, že ji k tomu chci přizvat taky. Vizuálně je to asi ta nejlepší věc, co jsem kdy natočil. A ona má na tom velkou zásluhu.

GS: Řekla bych, že Tomáš je takový „vykopávač" a já zase „dotahovač". Bývám nerozhodná a dělá mi problém něco začít, Tomáš se zase těžko dokopává k tomu něco dokončit. A v tom se skvěle doplňujeme.

TM: To je pravda, představ si, že bychom byli dva dotahovači a jen stáli a čuměli, kdo teda vykopne. *(smích)* Já si na ní hrozně vážím toho, jak je drzá, tedy upřímná. Když máte peníze a lidé vás znají, byť s kritikami, které jsou příšerné, vytvoří kolem vás takovou bublinu. Lichotí a pochlebují a je jedno, jestli kvůli tomu, že si chtějí zahrát, nebo se kolem filmu jenom motat. Pak jsou lidé, kteří vás z té bubliny dostávají a v některých momentech vrací nohama na zem. A to je případ Gabi, která mě díky tomu v mnoha věcech posunula.

Neodrazovalo vás oslovit úplně prvotně k mentoringu právě Tomáše, kte-

rý právě mezi filmovými kritiky není zrovna oblíben?

GS: Přiznám se, že se to ke mně nedostalo. Zpětně si říkám, že by mě to asi znejistělo a možná bych mu vůbec nenapsala. Než jsem ale jela na natáčení Bastardů, poctivě jsem zkoukla všechny jeho filmy a musím říct, že progres znát je. Přijde mi to trochu nefér, každý přece nějak začínal. Tomášova smůla je, že si svoje začátky odbyl před zraky všech. Já šla poprvé s kůží na trh před spolužáky a učiteli, on šel rovnou naostro.

Vystudovala jste Multimédia na pražské VŠE a nyní jste kreativní ředitelka ve studiu specializujícím se na virtuální a rozšířenou realitu (VR/AR). To je na 24 let slušný kariérní milník.

GS: Už od školky mě to táhlo k počítačům, na většině fotek z dětství sedím před obrazovkou. Ke konci základní školy a pak na střední jsem začala tíhnout k počítačové grafice a získala i první menší zakázky. To mě nadchlo a po gymnáziu jsem šla na vysokou studovat multimediální obor. Už během školy jsem začala pracovat pro pražské studio YORD, které se zaměřuje právě na AR a VR. Po škole jsem se stala jejich kreativní ředitelkou a starám se o design všech našich projektů. Mám kolem sebe skvělý tým a baví mě to moc! Kromě čistě komerčních klientů pracujeme třeba i pro muzea. Vznikají nám pod rukama nádherné výstavy s moderními technologickými prvky, které jsou poučné i zábavné zároveň a oslovují všechny věkové kategorie.

> *„Už od školky mě to táhlo k počítačům, na většině fotek z dětství sedím před obrazovkou.“*

Tak to jste v oboru začala skutečně brzo, ostatně stejně jako vy, Tomáši, ačkoli jste původně vystudoval sociální pedagogiku. To jste to vzal k filmu trochu oklikou.

TM: Chtěl jsem si prostě splnit sen. Jako malý jsem si přál být buď slavný, nebo učitel. Nakonec vyšlo obojí. Hltal jsem staré české filmy se všemi hereckými ikonami a chtěl s nimi ještě něco natočit. Tak jsem ukecal legendy jako Zitu Kabátovou, Květu Fialovou, Stanislava Zindulku, Lubomíra Lipského nebo Josefa Somra a v pětadvaceti natočil Pamětnici. Na ten film nikdo nepřišel a já se šíleně zadlužil. Nicméně v šuplíku jsem měl ještě jeden scénář. Nejslušnější slovo v něm byla „prdel“ – a to byli Bastardi.

Recenze na ně ale nebyly zrovna přívětivé. Co to dělalo s vaším filmařským sebevědomím?

TM: První kritika od Mirky Spáčilové hlásala, že je to nejhorší film a všem hercům bych se měl omluvit. To mi bylo líto hodně. Lidi na to konto volali i našim, ať mi proboha promluví do duše. Dneska jsou naše vztahy lepší, Kluci z hor od ní dokonce dostali 50 procent! Jako jedna z prvních mi taky gratulovala k nominaci na cenu Filmové kritiky za nejlepšího herce ve snímku Shoky & Morthy: Poslední velká akce. Z každé kritiky, která byla alespoň trochu relevantní, jsem si ale snažil něco vzít. Jasně, že vás to na začátku otráví, ale nesmíte podlehnout ani jednomu extrému. Když vám říkají, že jste nejhorší na světě, ani když tvrdí, že jste machr. Je třeba se obklopovat upřímnými lidmi. Dneska už bych ty filmy natočil jinak. Souhlasím, že člověk se prostě vyvíjí, a já mám oproti legendárnímu Svěrákovi tu výhodu, že když něco pustím do světa, můžu jenom pozitivně překvapit. Kdežto on musí mít hrozné nervy. (*smích*)

Na plátnech se brzy objeví čtvrtý díl Bastardů. Nemáte toho konceptu už dost?

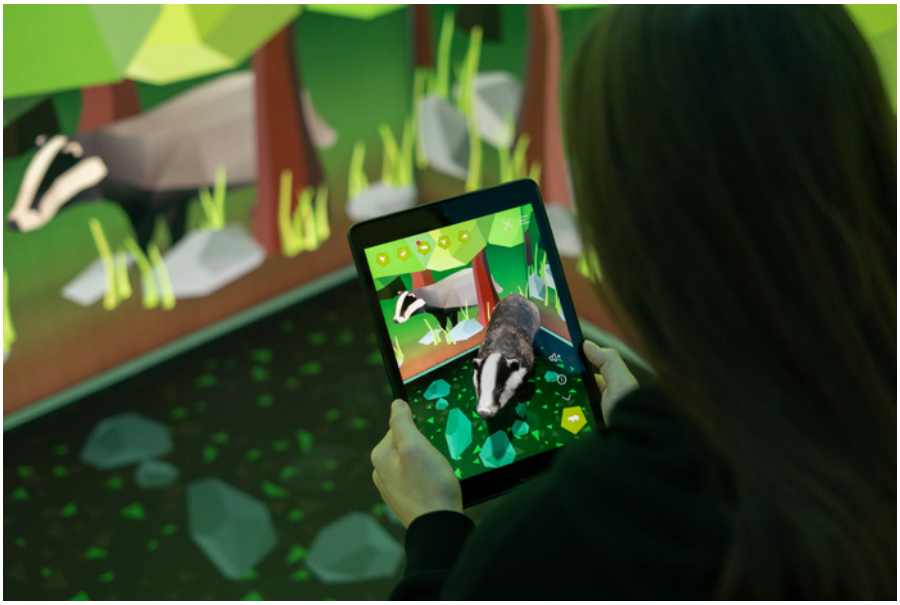
TM: Bastardi mě udělali, to je holý fakt. Hodně jim dlužím. Čtyřka se jmenuje Reparát a je to svým způsobem opravdu tak trochu reparát. Je úplně jiná než předchozí díly, je to jinak natočené a tentokrát bych řekl, že jde o čistou komedii. Co taky jiného může vzniknout z tandemu Magnusek a Godla.

GS: Je to fakt sranda! A jako, teď už, velká fanynka a znalkyně Tomášovy filmové tvorby můžu říct, že vůbec nepotřebujete vidět předchozí díly. (*smích*)

Kromě filmů se věnujete i své neziskové organizaci, Obci spisovatelů, angažujete se v komunální politice, podnikáte v cestovním ruchu, a dokonce jste se vrátil i do školství. Jak to všechno stíháte?

TM: Když to takhle vyčtete, zdá se to hodně, ale všechno je to jen o dobré organizaci času. Je ale fakt, že někdy toho mám plnou hlavu. Nejvíc se věnuji své neziskovce Společné cesty, kterou jsem založil v dvaadvaceti a která zajišťuje terénní službu osobní asistence. Mám fantastický tým lidí, o které se můžu opřít, dělají skvělou práci. Zvlášť teď po pandemii ji využívá čím dál víc lidí. Předsedou Obce spisovatelů jsem už 11 let, ale je to dobrovolnická činnost, scházíme se jen párkrát do roka. Jinak jsem taky členem Rady města Náchoda. Spoustu času trávím čtením různých dokumentů a podkladů, takže většinu chvil na cestách trávím hlavně

Gabriela Sittová

Narodila se v roce 1997 a pochází z Černilova u Hradce Králové.

Vystudovala Gymnázium J. K. Tyla v Hradci Králové a obor Multimédia na VŠE.

Za svůj první režisérský počin Přihořívá získala speciální cenu na studentském festivalu, jednu z rolí obsadil i Tomáš Magnusek. Příští rok uvedou také společný seriál Společně sami z prostředí středoškolského života.

V současnosti je kreativní ředitelkou pražského studia YORD zabývající se virtuální a rozšířenou realitou.

Tomáš Magnusek

Narodil se v roce 1984 v Náchodě.

Vystudoval sociální pedagogiku, ale věnuje se hlavně filmové tvorbě. Jeho prvním filmem byla Pamětnice, natočil také trilogii Bastardi, která se na podzim dočká dalšího dílu.

Je členem Rady města Náchoda, předseda Obce spisovatelů, zakladatel neziskové organizace Společné cesty.

V červnu odstartuje natáčení velkofilmu Ležáky, jehož první klapka padne v den 80. výročí tragického vypálení obce na Chrudimsku.

Vede vlastní talkshow a besedy s názvem S režisérem na cestách.

čtením. Třeba natáčení jako takové mi zabere zhruba 20 dní v roce. Tím, že teď točíme seriál, tak je to intenzivnější. A na opravdu jen mini úvazek jsem učil.

Brzy zahájíte velký filmový projekt – Ležáky, snímek o příběhu nacisty vypálené obce na Chrudimsku. Jak se na takovou výzvu těšíte?

TM: První klapka nás čeká v červnu, kdy si budeme připomínat 80 let od téhle hrůzné události. Drtivá většina filmu se ale bude točit až příští rok. Sešla se tam skvělá parta profíků v čele s producenty Miroslavem Dvořákem, Miroslavem Novotným a Milošem Pilařem, autorem dokumentárního filmu Ležáky 42, který dostal do 60 zemí světa. Zachycujeme období 1938-1942 a celá osada se vlastně bude znovu stavět, což je na celém filmu nejdražší. Dostali jsme záštitu od prezidenta, kardinála i ministryně obrany a stále sháníme peníze. Český fond kinematografie nám nic nedá, takže využíváme i různých crowdfundingových cest. Brzy například spustíme projekt „Tisícovka pro Ležáky“ a přispět na ně tak bude moci široká veřejnost. Někdy mám pocit, že se na ten film budeme skládat jako na Národní divadlo. Každopádně to je pro mě výzva a chci ji dotáhnout do zdárného konce. Doufám, že budu mít svého dotahovače pořád po boku!

GS: Jasně, ráda dotáhnu cokoli. *(smích)*

Ve filmu si zahraje Martin Dejdar, Viktor Dvořák nebo Marie Ludvíková. Podle čeho jste vybírali obsazení?

TM: Úplně jednoduše. Vzali jsme dobové fotky obyvatel Ležáků a podle nich vybírali co nejpodobnější herce. Viktor Dvořák, který skvěle ztvárnil Václava Havla, hraje mlynáře Švandu, protože mu je podobný, a ze stejného důvodu dostal Martin Dejdar roli Tomka staršího.

Před pěti lety jste v Babiččině údolí v Ratibořicích otevřel Viktorku - první herecké muzeum v Čechách s penzionem a restaurací, kde jste nějakou dobu i pracoval. Tahle kapitola už je za vámi?

TM: Naštěstí ano, protože to byla zatím asi nejtěžší věc, do které jsem se kdy pustil. Viktorka je moje třetí dítě – mám syna, dceru a tenhle barák. Chvíli jsem ho zkoušel vést, pak roky táhla provoz moje bývalá žena. Dnes Viktorku pronajímám přátelům, kteří se o ni s láskou starají. Jsem za to rád, protože do té doby jsem na otázku, co točíš, odpovídal, že kofolu v Ratibořicích. Já už tam jezdím jen na besedy „S režisérem na cestách“, s kterými objíždím jako roadshow celou republiku.

Poslední rok byl pro vás vůbec ve znamení velkých změn – zhubnul jste 80 kilo, změnil životní styl – zkrátka velké životní transformace.

TM: Moje hubnutí, to je nejtěžší životní cesta. Nekouřím, ani neberu drogy, ale jídlo, to si odpouštím jen velmi nerad. Během jednoho roku jsem shodil opravdu 80 kilo, což mi tělo dává každý den zpětně pořádně „sežrat“. Trpím s kotníky, mám znovu pupeční kýlu, čelím samozřejmě i jo-jo efektu. Je to vážně boj. Vyprávím o tom pořád dokola ve své talkshow a lidé mi posílají i vlastní příběhy. Už to asi bude mé celoživotní téma.

Oba jste z východních Čech, Tomáš je z Náchoda, vy pocházíte z Černilova kousek od Hradce Králové. Kde plánujete žít?

GS: Původně jsem měla v plánu odjet do zahraničí, ale pandemie ukázala, že práce na dálku není problém, a to bude asi i moje cesta. Žít bych chtěla v Hradci.

> *„Někdy mám pocit, že se na Ležáky budeme skládat jako na Národní divadlo.“*

TM: Pro mě je a vždycky bude srdeční záležitost Náchod.

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora a archiv

Jaro jako z partesu

Lepší místo, kde přivítat jarní číslo, jsme si vybrat nemohli. Protože s čím se tohle roční období pojí víc než se zelení a zahradou? A tak jsme osobnosti vydání, partnery a přátele Quartieru pozvali do zbrusu nového garden shopu společnosti New Visit v areálu INPOZ Hradec Králové. Pro zahradní architekty z New Visit bylo otevření odkládané covidovými opatřeními takovým opožděným dárkem k 20. narozeninám jejich rodinné firmy. Ve skutečnosti je ale dárkem pro všechny milovníky života na čerstvém vzduchu plným tuzemských i zahraničních designových značek. Pomyslnou třešničkou na dortu byl pak koncert zpěváka a saxofonisty Davida Kangase. Děkujeme a těšíme se brzy na další setkání!

(red)
foto: Jakub Misík

Zveme Vás do klubu...

Quartier Clubu!

O co jde? Quartier Club:

- sdružuje inzerenty, partnery a přátele Quartier magazínu,
- sbližuje je a pomáhá jejich vzájemnému partnerství,
- pořádá pro ně setkání a zajímavé akce.

Chcete být součástí? Napište nám na **redakce@quartiermagazin.cz**

Na skok za wok

Sklenku prosecca na kuráž, vařečku do ruky a jde se na to! Nikdy není pozdě naučit se něco nového, a tak jsme pozvali členy našeho Quartier clubu na VIP kurz vaření, kterým nás provedl známý šéfkuchař Petr Láznička. Majitel E&E catering nás na své domovské scéně v Pardubicích zasvětil do tajů thajské kuchyně. A byla to lahoda!

Křupavé jarní závitky s pekingskou kachnou, panang curry s hovězím a thai pomelo salát s krevetami. Už jen z plánovaného menu na papíře se cestou do nemošické restaurace Na Kovárně sbíhaly sliny! Po welcome drinku takříkajíc „na kuráž" se náš početný vařící tým rozdělil k hořákům, pánvičkám a ostrým nožům, abychom se po pár minutách pod bedlivým okem Petra Lázničky radovali z líbivých chutí daleké Asie. Všechny recepty byly rychlé, překvapivě snadné, a hrdě hlásíme, že jsme se naučili i domácí sweet chilli omáčku! Sladkou tečkou tříhodinového kurzu byl servírovaný dezert z kuchyně samotného šéfkuchaře – jak jinak než v asijských tónech.

(red)

Vařte jako šéf!

Když už jsme měli Petra Lázničku „za wokem“, trochu jsme ho pro vás vyzpovídali. Známý šéfkuchař se live cooking kurzům věnuje přes 13 let, jeho vařící kariéra už ale klokotá o poznání déle. „Kuchařským kurzem investujete nejen do svého protějšku, ale i do sebe, protože každý se pak chce samozřejmě pochlubit, co nového se naučil,“ říká se smíchem.

Vařit učíte už od roku 2009. Je to pro vás i přes všechny ty roky stále naplňující?
Mám rád ten interaktivní styl práce. Naši klienti mají oproti internetu úžasnou výhodu. Pokrm, který vaříme, jim podrobně představím, stejně tak zastoupené suroviny a technický proces. Následně jídlo uvařím a všem dám ochutnat. Poté si každý na svém kuchařském stanovišti, kde má plynový hořák, kompletní suroviny i potřebný inventář, uvaří totožný pokrm podle svých schopností a možností. Pak už jen společně ochutnáváme a hovoříme. Není to žádný závod, ani soutěž. Vždy vládne uvolněná a pohodová atmosféra, kterou umocňuje prosecco, čepované pivo z řemeslného pivovaru a náš vstřícný a usměvavý personál. Většinou se od nás hostům moc nechce a besedujeme i dlouho do noci. Baví mě předávat informace, které jsem za svoji bezmála 17 let dlouhou gastronomickou kariéru nasbíral. Tím, že jsem od přírody zvídavý, mám co nabídnout.

Kdo vás k pořádání vlastních kurzů přivedl?
Kurzům vaření jsem se začal naplno věnovat během svého kuchařského angažmá na Chateau St. Havel v Praze, po roční pracovní stáži v golfovém resortu v Pitlochry - bráně skotské Vysočiny. Po boku Ondřeje Slaniny a Filipa Sajlera jsem měl tu čest nahlédnout pod pokličku celého procesu, od přípravy menu přes tematickou koncepci, skladbu surovin, inventáře a personální zastoupení až po doprovodný materiál s recepty a propagačními materiály. Zásadní je navrhnout menu tak, aby nebyly patrné dovednostní rozdíly mezi vařícími, aby bylo menu pestrobarevné, jednoduše proveditelné a musí chutnat. Také je třeba zvolit dostupné suroviny, aby je klienti mohli snadno v našich končinách sehnat.

Ve svých kuchařských kurzech učíte exotiku i tradiční českou kuchyni nebo pravou „Ameriku“. Co nejvíce frčí?
Rozsah našich témat je pestrobarevný a snažíme se neustále přidávat nové pokrmy, které nás chytly za srdíčko, anebo je po nich poptávka. Našim kurzům nekompromisně dominuje asijská kuchyně, zejména pak Thajsko a Čína. Mezi ty nejpopulárnější jídla patří křupavé závitky s pekingskou kachnou, Pad Thai, Larb Moo, hovězí na pepři s řapíkatým celerem anebo Dim Sum knedlíčky s vepřovým a houbami či sečuánské kuře. Avšak jako správný patriot nemohu opomenout i naši tradiční kuchyni, kterou báječně reprezentujeme legendární kulajdou, tartarem z olomouckých tvarůžků se zauzenou paprikou, špikovaným hovězím válečkem ve “svíčkové omáčce“ anebo kynutými lívanci se šlehaným tvarohem a lesním ovocem. Díky tomu, že u nás jsou běžně k dostání i cizokrajné suroviny, pokrmy tak dostávají rozmanitost i autentickou tvář. Nutno dodat, že v tomto ohledu mě velmi posílila i pracovní stáž v Bangkoku, bez které bych mohl našim hostům jen stěží vtisknout nadšení pro tuto moderní, rychlou, rafinovanou a jednoduchou kuchyni.

Lze váš kurz věnovat i jako dárek nebo ho pojmout jako firemní teambuilding?
Momentálně všechny síly a čas věnujeme naplno letní svatební sezóně, ale během podzimu, zimy a jara opět proměníme naši restauraci Na Kovárně v Nemošicích v jednu velkou, dobře vybavenou kuchyni a rozjedeme opět kolotoč kuchařských kurzů i s dalšími novými recepty, které nás v létě osloví. Praktikujeme kurzy pro veřejnost jednou až dvakrát týdně, kdy vždy na závěr měsíce vypíši termíny a témata na náš Facebook nebo web. Dále realizujeme privátní kurzy jak pro party přátel, rodiny anebo firemní zákazníky. Kapacitně umíme vyhovět jak malým skupinám od 6 osob, tak i těm větším do 30 lidí. Vše lze tematicky naladit na míru. Myslím, že je to i velmi vkusný vánoční dárek, protože tím investujete nejen do svého protějšku, ale i do sebe, protože každý se pak chce samozřejmě pochlubit tím, co nového se naučil. Dárkovým poukazem na čtyři hodiny vaření rozhodně nikoho neurazíte a umíme jej poslat kamkoliv.

Michaela Zumrová

Nová éra Park Golfu

Golfový areál v hradecké Roudničce píše novou kapitolu svého fungování. Od jara je součástí portfolia holdingu BICZ. Kromě drobné změny v názvu ale jiné překotné změny nečekejte. V BICZ chtějí toto oblíbené místo do budoucna rozvíjet, víc ho otevřít a zatraktivnit profesionálním i amatérským sportovcům, milovníkům gastronomických zážitků a především všem Hradečákům.

Příjemné devítijamkové golfové hřiště s kvalitním zázemím pro juniorské i seniorské hráče, vyhlášená restaurace, moderní hotel a konferenční prostory. Park Golf, jak jej známe dnes, otevřel své brány poprvé v roce 2013 a již téměř dvacet let se řadí k těm nejzajímavějším golfovým hřištím v regionu. Těžko byste pohledali podobnou oázu zeleně s moderním sportovním i relaxačním zázemím, s nepřekonatelnými výhledy a v naprostém klidu, přesto vzdálenou jen pár minut od centra krajského města. Dnes, ani ne po první dekádě provozu, se toto místo otvírá zcela nové příležitosti a začátkům. Oblíbený sportovně-rekreační areál svému názvu předsadí zkratku BICZ na důkaz náležitosti k nemovitostnímu portfoliu stejnojmenného holdingu, který působí v oboru výnosových nemovitostí. Ambicí nového vlastníka je přitom rozvíjet veškerý potenciál, spočívající v tomto jedinečném místě, stejně jako přidávat k němu další, dosud nevyužité benefity. Výjimečná lokalita, situovaná v klidném místě pod novohradec-

kým Kopcem sv. Jana, na rozhraní místních částí Roudnička a Třebeš, k tomu ostatně vybízí.

SEZNAMTE SE, BICZ PARK GOLF

Jak v BICZ rádi říkají, budují nemovitosti s budoucností. S ohledem k práci předků, ve jménu ekologie, trvalé udržitelnosti a odpovědnosti. A novou, podle všeho zlatou, budoucnost chystají i BICZ Park Golfu. Ten se má stát pomyslnou nemovitostní vlajkovou lodí holdingu se vším všudy. „*Převzít golf v Hradci pro nás byla výzva, hozená rukavice, kterou jsme rádi zvedli. Areál samozřejmě moc dobře známe a vidíme v něm velký potenciál. Je to přirozené místo setkávání, oceňovaná sportovní lokalita i vyhledávaná gastro destinace. Chceme využít naše know-how a roky budované zkušenosti a vnést do areálu svěží vítr, zvednout jeho služby na další úroveň a ukázat ho v novém světle nejen místním, ale i lidem z širokého okolí*,“ říká člen představenstva holdingu Robin Šimek. Podle něj by měl BICZ Park Golf přirozeně aspirovat na pozici top sportovního, gastronomického i společenského prostoru v celé hradecko-pardubické aglomeraci. Do budoucna chtějí proto také daleko více využívat kongresový a společenský potenciál celého areálu, který nabízí unikátní soulad neformálního, klidného prostředí a profesionální vybavenosti s veškerým potřebným zázemím. Díky tomu je také velmi dobře disponován pro pořádání akcí soukromého i společenského charakteru.

Každá výměna majitele s sebou pochopitelně přináší otázky. Neklid a nejistota však podle BICZ nejsou na místě. „*Neplánujeme žádnou rošádu. Naše vize je vytvořit příjemné místo, které bude po všech stránkách fungovat a lidé z okolí zde budou rádi trávit svůj čas. Chceme, aby se prémiové prostory Park Golfu využívaly nejen pro organizaci firemních akcí, prezentací a jednání. Nabídneme ho proto také k dalšímu komerčnímu a soukromému využití. Dobře víme, že Park Golf je oblíbeným místem konání soukromých oslav, a proto i my zde rádi přivítáme privátní klientelu. Naším cílem je také profesionálně pečovat o golfovou komunitu v rámci místního golfového klubu, stejně tak i o kvalitu golfového areálu a hřiště. Naším záměrem je podporovat juniorský golf a aktivně tak pomáhat rozvoji a popularizaci tohoto sportu mezi dětmi*,“ potvrzuje předseda představenstva holdingu Milan Filo a dodává, že BICZ sport, a to i ten juniorský, podporuje dlouhodobě. Sponzoruje například tenistu Jiřího Veselého, brankáře Jiřího Pavlenku nebo plavkyni Barboru Seemanovou a myslí i na začínající talenty. Potřetí v řadě je také titulárním partnerem dostihové sezony v Pardubicích a podporuje též pražskou Tenisovou školu.

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

O BICZ Park Golfu

Areál Park Golfu včetně hřiště, hotelu a restaurace byl veřejnosti slavnostně otevřen v roce 2013. Devítijamkový green je dílem slavného anglického golfisty Davida Cartera, součástí je také unikátní patrový driving a další cvičná hřiště včetně kvalitního zázemí pro nejmenší golfisty. Areál se nachází na okraji exkluzivní hradecké rezidentní lokality Roudnička pod Kopcem sv. Jana.

Meet, Deal, Consult

Mezinárodní konference byznysu a networkingová událost jara. První ročník velkolepého Business MeetUPu advokátní sítě ARROWS ETL Global přilákal do Národního muzea v Praze stovky hostů, významných řečníků a osobností nejen ze světa byznysu. Co nám o akci prozradil její iniciátor a jeden z partnerů společnosti Mgr. Vojtěch Sucharda a v čem vnímá její klíčový přesah?

Stojíte v čele ideje a realizace mezinárodní byznys akce Meet UP. Kdy se zrodila myšlenka a co bylo vaší motivací?

Myšlenka se zrodila postupně, stejně jako se postupně vyvíjelo moje uvažování o smyslu profese advokáta. V rámci poskytování právního poradenství mi došlo, že jako advokáti máme unikátní pozici ve společnosti, která nám dává privilegium setkávat se s opravdu skvělými lidmi, v mém případě podnikateli. Pochopil jsem, že je nejen naší možností, ale i povinností tyto lidi mezi sebou propojovat. To je naše přidaná hodnota pro naše klienty, ze které oni těží tím, že díky nám získávají kvalitní obchodní kontakty. Pak už zbýval jen krůček k tomu tuto myšlenku realizovat v mezinárodním prostředí, kde je pro podnikatele ještě o mnoho složitější se orientovat a najít spolehlivé partnery, například v zemi, kde nikoho neznají. Zde pak skvěle poslouží naši partneři z mezinárodní sítě ARROWS INTERNATIONAL. Event nejenže naplnil, ale dokonce předčil všechna moje očekávání. Jsem nadšený z toho, jaká úžasná směs lidí se v Národním muzeu v Praze sešla. Pevně věřím, že si akci stejně užili i všichni účastníci. Z reakcí vím, že akce splnila svůj účel a posloužila k navázání mnoha cenných kontaktů.

> *„Je nejen naší možností, ale i povinností skvělé a inspirativní lidi mezi sebou propojovat.“*

Uspořádat takovou akci s přesahem musí být velmi náročné, tuším, že do vašich snah neblaze zasáhla i pandemická opatření. Máte o to větší pocit zadostiučinění, že se nakonec vše podařilo?

Musím říct, že v kombinaci s aktivním výkonem advokacie a managementem pražské pobočky ARROWS bylo pořádání eventu opravdu neskutečně náročné. Pocit zadostiučinění je obrovský zejména proto, že jsme s kolegyní Lucií Melicharovou již opravdu potřebovali, aby všichni naši kolegové viděli rozsah sítě a její možnosti. To je pro nás klíčové pro další rozvoj sítě a její lepší fungování. Upřímně si neumím ani představit, jak velké by bylo zklamání, kdyby se akce nevydařila. Jsem opravdu rád, že se nám podařilo uspořádat akci té opravdu nejvyšší kvality.

Máte ambici uspořádat další ročník?

Další ročník bude a plány jsou ještě větší. (*smích*) Protože zpětná vazba byla naprosto

ohromující a neskutečně pozitivní, je to obrovská vzpruha a náboj do další akce.

Zmínil jste mezinárodní síť partnerských advokátních kanceláří ARROWS International. Jak tato služba funguje a čím je pro klienty přínosem?

Mezinárodní síť je vlastně jen základem něčeho, čemu říkám „Business platform powered by lawyers“, tedy podnikatelská platforma podporovaná právníky. Vycházíme stále ze stejné myšlenky, tedy že musíme jako právníci našim klientům dávat něco navíc nad rámec poskytování skvělé právní služby. Naše platforma je proto čistě podpůrnou platformou pro naše klienty, kterým nabízí vše, co může pomoci rozvoji jejich mezinárodního podnikání. Stojí na třech pilířích – „Meet, Deal, Consult“, což jinými slovy znamená, že klientům dáváme možnost potkávat se s potenciálními obchodními partnery (MeetUP a související akce), nabízíme jim službu „iDeal“ marketu, což je mezinárodní online tržiště firem, nemovitostních projektů či jiných assetů, opět důkladně prověřených právníky. Consult pak znamená, že pro naše klienty zajišťujeme poradenské služby na mezinárodní úrovni, tedy například zajistíme kvalitní právní služby prakticky kdekoli na světě, případně třeba právní analýzu pro dvacet zemí světa. To vše ve velmi výhodném poměru cena-výkon.

red, foto: archiv ARROWS,

MARTIN SOUKUP:

Být vždy o krok napřed

Když se před devíti lety začal psát příběh hradecké hokejové extraligy, byl u toho. Ještě o šest let dřív stál u rekonstrukce zimního stadionu a dodnes je přesvědčen, že bez ní by prvoligový Mountfield o Hradec nezavadil ani oken, natož hokejkou. Jak na tehdejší dobu vzpomíná bývalý náměstek hradeckého primátora, který dodnes v klubu působí jako místopředseda představenstva a prezident Mountfield HK Business Clubu? V jaké kondici je hradecký hokej dnes a jaké perspektivy se otevírají nejen před klubem, ale i před celým městem?

Vzpomenete si ještě na okamžik, kdy poprvé zazvonil telefon s nabídkou příchodu extraligového týmu do Hradce?

Velmi přesně. Tenkrát v roce 2013 byl hradecký hokej na určitém rozcestí a my jako vedení města jsme si dlouhodobě a opakovaně pokládali otázku, jak to má být s klubem dál. Strategického partnera se najít nedařilo a financovat profesionální tým nejvyšší soutěže výhradně z městského rozpočtu nedávalo smysl. Když se Mountfield nepohodl v Českých Budějovicích a kontaktoval nás, zda by existoval prostor pro vstup do hradeckého hokeje, bylo to jistým způsobem řešení z hůry. Začal se tu hrát extraligový hokej a troufám si říct, že nadšení Hradečáků nevyprchalo ani téměř po deseti letech.

> „*Na radnici se toho dřív míň namluvilo a víc udělalo, vedení města dokázalo táhnout za jeden provaz.*“

Co myslíte že rozhodlo při rozhodování Mountfieldu pro Hradec Králové?

Tehdy se nám, myslím, podařilo být díky zrekonstruovanému stadionu o krok napřed, a když nastal správný okamžik, vyplatilo se nám to. Rekonstrukce začala v roce 2007 a i když ji tehdy řada kritiků označovala za zbytečnou, bez ní bychom se nepohnuli z místa. Mountfield by rozhodně nešel se svou extraligovou licencí na náš stadion ve stavu před rekonstrukcí. A jak se říká – kdo je připraven, není překvapen. My tedy překvapeni byli, ale příjemně. Myslím, že tak by si ostatně mělo počínat celé město i jeho vedení. Být vždycky o krok napřed, předvídat vývoj, připravovat se na další roky a desetiletí. Podívejte se na práci starosty Ulricha, kterým se v Hradci každý rád zaštiťuje – on myslel ještě víc dopředu, na dobrých sto let připravil svým následovníkům sice vysokou laťku, ale také geniální nastavení města.

Vy sám jste ve vedení města působil – a to celých dvanáct let.

Byla to krásná tři období ve funkci náměstka primátora, a především musím říct, že to pro mě byla čest a radost. Bude to znít jako klišé, ale mám pocit, že se toho tehdy míň namluvilo a víc udělalo, protože vedení města, byť složené z různých stran, dokázalo táhnout za jeden provaz. Jasně, že se našly třenice včetně těch osobních, ale vždycky nakonec převážil zájem města a lidí. Řešili jsme, jak věci udělat, jak se posunout, co vylepšit. Plánovali jsme na roky dopředu. Uznávám, že jsme tehdy nebyli tolik jako dnes v kleštích legislativních a byrokratických nástrah, ale příklady odjinud ukazují, že i dnes se dají města rozvíjet velmi dobře.

A jak?

Asi se shodneme, že kvalita života je dnes všeobecné zaklínadlo. Ale když se zamyslíme, přijdeme na to, že to, jak dobře se nám ve městě žije, je skutečně zásadní. Proto moderní česká i evropská města dnešní doby tolik řeší dostupné bydlení, životní prostředí, kvalitu veřejných prostranství, hromadnou dopravu a řadu dalších témat. A tak veřejné budovy dostávají zelené střechy nebo fotovoltaické panely, masivně přibývá zeleň v centrech měst, rozvíjí se vzdělávací instituce a jejich objekty, vytvářejí se podmínky pro investice firem, řeší se kvalita podmínek pro pohyb pěších a cyklistů, města investují do výstavby nájemních bytů nebo se na těchto projektech podílí se soukromými investory. Hradec má vzácnou výhodu Ulrichova dědictví, která mu dává možnost stát se moderním městem pro 21. století, jen to bude vyžadovat pořádný kus práce.

Vraťme se k hokejovému klubu. Jak se mu dnes daří?

Ledacos se u nás za těch devět let změnilo. Prošli jsme si počáteční euforií, občasnými pády a nejčerstvěji i právě ukončenou sezónou, kdy se podařilo získat Prezidentský pohár, ale naopak se nedařilo v play off. V každém případě to byla jistě nejúspěšnější sezóna v historii klubu. Musím zmínit i nedávnou vydařenou rekonstrukci prostranství před zimním stadionem, kde investicí města vzniklo důstojné prostředí pro příchod do našeho hokejového stánku. Hradecký hokej má zkrátka velmi dobře našlápnuto a největší výzvou je posouvat se pořádal dál a jednou, já věřím, že brzy, dát Hradečákům i radost z extraligového titulu.

Samozřejmě k těm nejtěžším dobám patřily měsíce strávené s covidovými omezeními, ty na hokej dolehly stejně tvrdě, jako na zbytek společnosti. Pokud tým nemůže hrát, nemůže být v osobním kontaktu navzájem a pochopitelně i s fanoušky, je všechno špatně. Uvidíme, co přinese letošní podzim, ale jsem optimista a věřím, že tak zle už znovu nebude.

Hokejový klub je sice z významné části pořád financován městem, ale přece jen je i z velké míry závislý na prostředcích od komerčních partnerů. Jak se vyvíjí přízeň soukromých firem?

Musím v první řadě poděkovat všem partnerům, kteří podporují hradecký hokej. Jejich přízeň je zcela zásadní, protože by nebylo v možnostech města financovat rozpočet klubu ze sta procent. Zavazující je i skutečnost, že přízeň partnerů je konzistentní, řada z nich podporuje klub dlouhé roky a v naprosté většině případů na tom nic nezměnil ani covid.

Pro partnery klubu z řad soukromých firem jsme ostatně založili Mountfield HK Business Club, jehož mám tu čest být prezidentem, a který si vytkl za cíl nejen sdružovat, ale i sbližovat zástupce firem působících v Hradci Králové. V prvních letech fungování jsme především pořádali exkurze, besedy a další akce, v čemž nám opět udělal čáru přes rozpočet covid. Teď aktuálně pracujeme na aktualizované koncepci Business Clubu, která by měla přinést jeho členům nový atraktivní program.

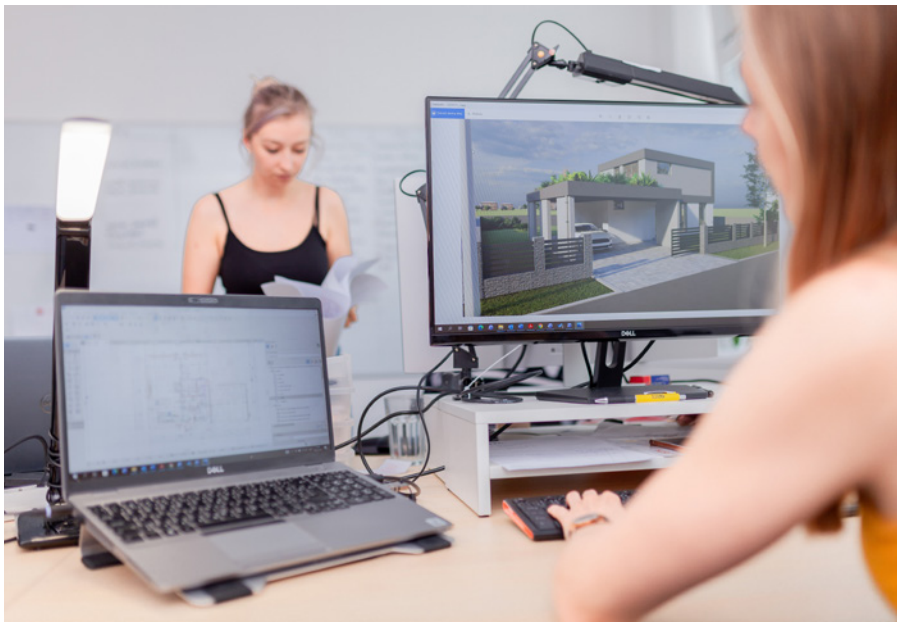
Emil Stelinger, foto: Ondřej Šlambora a archiv

Za novým domovem s A-stylem

Kdo má židli, ten bydlí. Kdo má A-styl group, ten… chystá, vybírá, projektuje, staví a kolauduje. Podívali jsme se na kloub tomu, jak vypadá v roce 2022 cesta k vlastnímu bydlení. A nemusí být plná klikatých zatáček ani nutně trnitá, stačí si správně vybrat parťáka, který ví kudy kam. Stejně jako v životě.

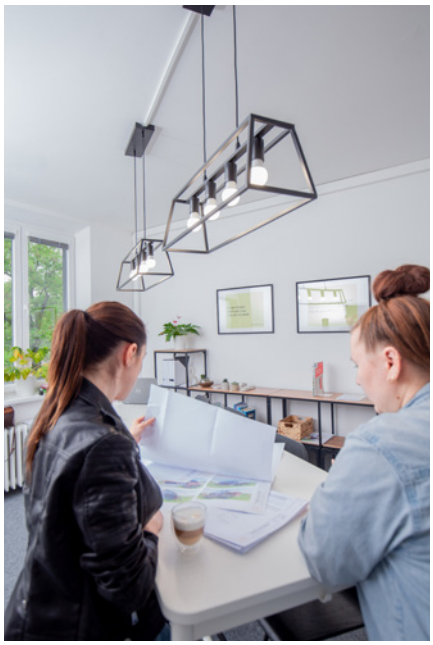

> *„Po podpisu smlouvy a plné moci získáte online klientskou složku, kde si můžete kdykoli prohlédnout aktuální stav své zakázky včetně projektu a studie.“*

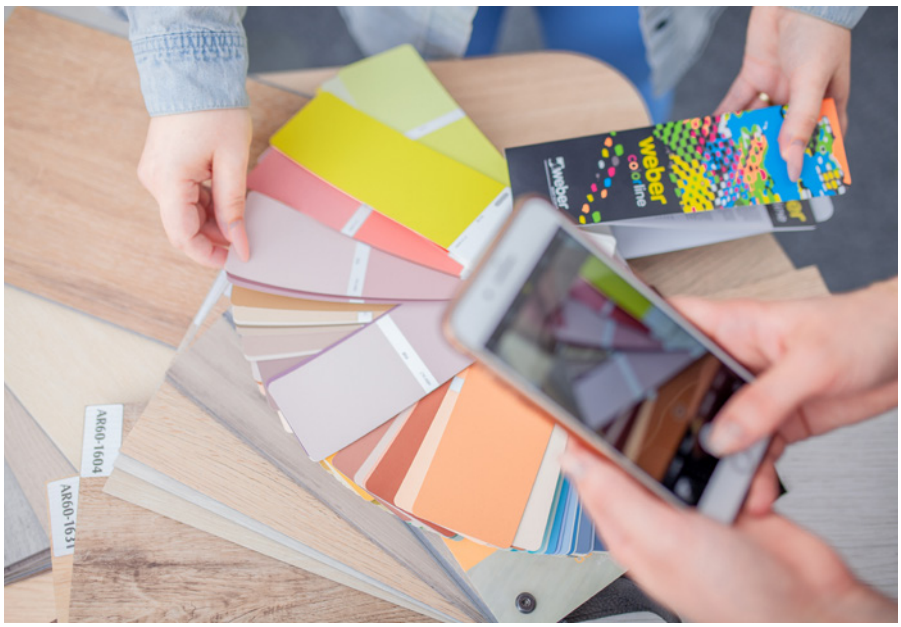
Kde nejlíp naplánovat a rozmyslet budoucí domov než v pohodlí gauče? Proto vás na první schůzku pozve majitelka A-styl group Michaela Ondřejka Menoušková do svého „obýváku“ přímo v kanceláři. Tam se seznámíte s celým postupem a padne také klíčová otázka financování. *„Jako první řešíme vizi a rozpočet - to jsou dvě zásadní otázky, na které si klienty musíme odpovědět, než se pustíme do práce,“* říká Michaela Ondřejka Menoušková s tím, že i v otázce financování jsou v A-stylu připraveni a schopni vám pomoci.

ŽÁDNÉ BĚHÁNÍ PO ÚŘADECH

V momentě, kdy vzájemné představy ladí, připraví potřebnou smlouvu a další dokumenty včetně plné moci, aby se o veškeré náležitosti včetně nutných povolení mohli postarat za vás. V návaznosti na to získáte online klientskou složku, kde si můžete kdykoli prohlédnout aktuální stav své zakázky včetně projektu a studie. V tu chvíli vstupují do hry další členové týmu. Vaší

vize se chopí projektanti a tvoří se studie a projekt. Postupně váš budoucí domov snů může také projít rukama a zkušeným okem interiérových designérů nebo zahradního architekta. Záleží jen na vás, v jaké míře chcete tvář svého bydlení svěřit profesionálům.

ONLINE I OFFLINE

Praktické je, že všechny návrhy máte neustále pod kontrolou a můžete je průběžně konzultovat a upravovat. Díky online rozhraní vyřešíte spoustu věcí pohodlně na dálku, určitě ale neprohloupíte, když dorazíte i osobně. Kanceláře A-styl group totiž v Hradci sídlí na strategickém místě hned u Terminálu hromadné dopravy. Vyrazit tedy můžete bez problémů třeba vlakem nebo autobusem a oslavit pak rodící se bydlení podle vašich představ sklenkou něčeho dobrého.

Další výhodou je, že přímo v A-stylu najdete i menší vzorkovnu. Můžete si tak rovnou na místě udělat představu, jaké dekory a materiály by se vám v kuchyni, koupelně či na terase líbily, aniž byste museli složitě objíždět nejrůznější showroomy.

DOMOV NA KLÍČ

Tady zkrátka neradi dělají věci jen napůl, a když budete chtít, provedou vás celým procesem budování domova od A až do Z. To znamená, že kromě studie, projektu a potřebného povolení, zajistí přes vlastní stavební firmu i realizaci nebo dozorování stavby, až do fáze kolaudace stavby. „*Pak je na řadě interiér a zahrada*," doplňuje s úsměvem Michaela Ondřejka Menoušková a dodává, že v současné době se realizace vlastního bydlení pohybuje od prvních návrhů po předání klíčů zhruba do dvou let. „*Záleží samozřejmě na náročnosti zakázky a pružnosti úřadů v dané lokalitě.*"

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

> *„Přímo v A-stylu najdete i malou vzorkovku, a tak si na místě můžete udělat představu, jaké dekory a materiály by se vám líbily."*

Teď, nebo nikdy

Situace v českém hokeji se musí dramaticky změnit, tvrdí prezident České asociace hokejistů (CAIHP) a advokát, partner a spoluzakladatel ARROWS ETL Global, Libor Zbořil z Hradce Králové. Už tři roky intenzivně kritizuje hráčské smluvní poměry v tuzemské první lize a extralize. V době pandemie se svým týmem, specializujícím se na sportovní právo, zabránil hromadnému propouštění hráčů a zastavil tak lavinu výpovědí, kterou český hokej ještě nezažil. Jeho posledním „zářezem" je napadnutí miliardového tendru na marketingového partnera českého hokeje. „Ve fotbale se podařila F-evoluce. Já volám po H-evoluci. Teď, nebo nikdy!" říká.

Prezidentem České asociace hokejistů jste od srpna roku 2018, s jakou vizí jste do funkce vstupoval?

Určitě ne se soudit a napadat vše špatné, co v našem hokeji je. Byl jsem připraven využít svých diplomatických zkušeností, jednat s kýmkoli a vlézt do jakýchkoli dveří, aby se řada věcí v českém hokeji změnila. Chtěl jsem přesvědčit zástupce majitelů klubů i Český svaz ledního hokeje (ČSLH), že naše hráčská asociace u nás má své místo, tak jak tomu je ve všech vyspělých demokratických a hokejových zemích. Chtěl jsem všechny dotčené hokejové orgány přesvědčit, že naše hráčská asociace může být silným partnerem, který může pomoci nejen při prosazování práv hráčů, ale i při plnění jejich povinností. Především jsem se samozřejmě snažil, aby byla posílena právní ochrana profesionálních hráčů, protože kromě nás za ně v tuhle chvíli nikdo nebojuje. Majitelé se tváří, že vztahy mezi kluby a hráči jsou rovnocenné, když si ale přečtete současnou podobu vzorové hráčské smlouvy, a jste znalý hokejového prostředí, dojde vám, jak velký je to omyl.

Patříte mezi dlouhodobé a hlasité kritiky hráčské smlouvy. Co vám na ní vadí?

Její absolutní nevyváženost a jednostrannost. Za pětadvacet let v advokacii jsem větší právní paskvil neviděl. Málokdo ví, že tuto smlouvu vytvořili majitelé klubů a hráči nemají žádné páky na ní cokoliv měnit. Jestli chce hráč hrát u nás hokej, musí ji podepsat nebo jít hrát do zahraničí. Problémem jsou mimo jiné tabulkové ceny hráčů, které vytváří diskriminační a protihokejové prostředí. Systém je nastaven tak, že jsou zvýhodňováni průměrní zahraniční hráči, kteří tabulkovou cenou zatíženi nejsou a naši mladí talenti nedostanou šanci. Český hokej se nemůže prostě zlepšit, když naši kluci nebudou hrát. Přímo neuvěřitelná je pro mě absence jakékoli jistoty a ochrany hráče. Jelikož profesionální hokejisté nejsou zaměstnanci klubu, ale OSVČ, mohou být ze dne na den propuštěni bez jakékoli výpovědní lhůty i nároku na odstupné. Smlouva dokonce umožňuje, aby hráče ze dne na den poslali z extraligy do první národní ligy na druhou stranu republiky a sebrali mu až 80 procent odměny. Kluci tak přirozeně žijí v atmosféře strachu, protože když se nějakým způsobem

znelíbí nebo nedej bože zraní, mohou přijít o všechno. Dokud se hráči daří a všechno funguje, plácá ho klub spokojeně po zádech, jakmile se ale z jakéhokoli důvodu situace změní, hledá se cesta, jak ho co nejrychleji dostat z kola ven. Výjimkou nejsou situace, kdy klub chce, ať skáčete do střel, avšak při dlouhodobějším zranění se vás zbaví.

Na to si ostatně český hokej „sáhl“ na začátku pandemie covidu, kdy konkrétně v Hradci dostalo s odvoláním na zásah vyšší moci okamžitou výpověď pět hráčů.

Předem avizuji, že ve fotbale žádný z klubů nepřistoupil na výpovědi hráčům z důvodu pandemie covidu. V hokeji bohužel funguje vše jinak. Nebojím se říct, že svazové předpisy a vše kolem v našem hokeji, jsou v porovnání s fotbalem v „době ledové“. Je mnoho věcí, které se musí dělat jinak. Situace, ke které došlo v Hradci, byl vrchol a v asociaci jsme se tím intenzivně zabývali. Mountfield HK tvrdil, že se musí chovat jako řádný hospodář, proto když se přestalo hrát a stadiony zely prázdnotou, využil jednoho z ustanovení hráčské smlouvy a odvolal se na „zásah vyšší moci“. Ten umožňuje jednostranně a okamžitě spolupráci ukončit. Obrátili se na mě v této věci agenti dvou hráčů, načež jsme podali návrh na zneplatnění výpovědí ke Smírčí komisi ČSLH. Samozřejmě před tím i po rozhodnutí jsem se snažil vyvolat jednání s klubem a sjednat nějaký kompromis pro klub i hráče, ale bohužel marně. Z mého pohledu šlo o jasné a účelové zneužití tohoto ustanovení ve prospěch klubu, který jen pár dní po tomto vyhazovu oznámil, že navazuje spolupráce s novými hráči na další sezónu za nemalé finanční částky. Jiná situace by byla, kdyby klub zkrachoval a výpověď dostali všichni. Dopadlo to tak, že jsme spor vyhráli a dosáhli zneplatnění výpovědí. Kauza na sebe strhla velkou pozornost, protože řada dalších klubů samozřejmě zvažovala stejné kroky a čekala na rozhodnutí. Díky tomuto precedentnímu rozhodnutí jsme zastavili lavinu hromadného propouštění hráčů a donutili kluby, aby s hráči vyjednávaly a snažily se najít kompromis. Každý si z toho pomyslného koláče musel ukrojit a nebylo možné, aby Černý Petr zůstal v rukou hráče.

Vy asi nebudete mezi vysokými funkcionáři českého hokeje příliš populární. Každý spor, se kterým jste zamířil ke smírčí komisi, jste zatím vyhrál.

Pravda, nemám úplně nejlepší renomé a spousta lidí v českém hokeji mě vidí jako škodnou. Takže všechny ty dveře, do kterých jsem chtěl ve prospěch hráčů lézt, se mi postupně zavírají. Když se s vámi ale nikdo nechce bavit, musíte to vzít jinou cestou. Chtěl jsem přicházet s bílou vlajkou a mluvit, ale nebyl kdo by poslouchal… Od roku 2014 jsem vyhrál všechny spory za hráče proti klubům a samozřejmě se ukázalo, čím více jste úspěšný, tím víc vás nemají rádi. Na výkonném výboru hráčské asociace jsme se proto domluvili, že uspořádáme referendum v rámci tuzemských hráčských kabin, jestli kluci chtějí, aby hráčská asociace posílila svůj vliv a byla jediným subjektem, který je bude zastupovat. Zároveň by byla součástí oněch hráčských smluv a jejím podpisem by se hokejista, včetně cizinců, automaticky stával jejím členem. Sice by platil členské poplatky, ale taky by čerpal ochranu a nějakou jistotu. Tak, jak to funguje všude jinde na světě. Drtivá většina souhlasila. Když jsem si zjišťoval, kdy je vhodná doba s tím vyjít na světlo, bylo mi řečeno, ať se do něčeho takového vůbec nepouštím, že na to není atmosféra.

Zjevně vás to ale moc neodradilo, protože nedávno jste do českého hokeje „zaryl znovu“, když jste napadl miliardový tendr Asociace profesionálních klubů ledního hokeje (APK LH) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Proč jste do toho šel?

Protože už mne nebavilo, že s hráči nikdo nechce jednat, že vše co navrhneme, je shozeno ze stolu. Už mne nebavilo klukům vysvětlovat, že se snažíme, ale výsledek není v dohlednu. Veřejně jsem přiznal, že na poli diplomacie jsem absolutně selhal. Řekl jsem si, že tři roky bušení na dveře je už moc. Pokud tedy se mnou ani s hráči nikdo nechce jednat, musel jsem vymyslet něco, co může přesvědčit hokejové orgány, aby nás vzali do hry. APK LH v loňském roce vyhlásila tendr na exkluzivního marketingového partnera českého hokeje na období pěti let, a když jsem si začal zjišťovat jeho podrobnosti, nestačil jsem se divit. Podpisem hráčské smlouvy totiž přenáší hokejista na klub mimo jiné i veškerá svá osobnostní práva a ten je může ke komerčním i nekomerčním účelům volně využívat. Zmíněný tendr vyhrála společnost BPA sport marketing, a.s., která jen tak mimochodem sídlí ve stejné budově jako ČSLH. Tento soukromý subjekt tak získá právo rozhodovat vlastně úplně o všem – o tom, jaký název ponese celá soutěž, jaké reklamy budou na ledě, mantinelech, kostce i na dresech hráčů a bude mít hlavní slovo například i v tom, komu mohou hráči poskytovat rozhovory. BPA bude i rozhodovat o tom, na jakých produktech bude třeba fotka samotných hráčů. To vše samozřejmě pod astronomickými pokutami. Kontrakt je podepsán na pět let a podle APK LH má hodnotu něco málo přes miliardu. My si myslíme, že reálně je to téměř dvojnásobek. V návaznosti na to všechno jsme se rozhodli podat k ÚOHS komplexní podnět, který mimo tendru napadá i současnou hráčskou smlouvu a bylo nám odpovězeno, že něco určitě není v pořádku, a že se naším podnětem budou zabývat. V hokeji je pyramidový systém a na samém spodku je hráč. Za přenesení svých osobnostních práv na klub nemá bohužel ani korunu. Paradoxem je také to, že výsledkem tendru je i neskutečná situace, kdy kluby získají méně peněz, než kdyby tendry rozdělily na více výběrových řízení. Tedy pokud má klub méně peněz z marketingu, má méně peněz i pro hráče a všichni jsou na tom biti.

Když jste to oznámili na tiskové konferenci, nastal poprask, protože pouhý den předtím přišla APK LH s informací, že přebírá extraligu a vše s tím spojené. Vaše kroky mohou ale celé předání přinejmenším zkomplikovat.

Musím říct, že načasování bylo v tomto směru akurátní. *(smích)* Nikdo nechápal, koho se mi podařilo dostat k jednomu stolu - majitele pardubického klubu pana Dědka, hokejového agenta Roberta Spálenku a profesionálního hokejistu Michala Vondrku. Tahle naše akce vyvolala už dopředu neskutečné emoce. Nejenže tento podnět může věci zkomplikovat, on je může úplně zhatit. Hrozí, že budou zneplatněny nejen smlouvy mezi APK LH a BPA, ČSLH a APK LH, APK LH a kluby, ale také hráčské smlouvy. A to by byl chaos, který by mohl na nějaký čas u nás zastavit hokej a vše kolem.

Co si od toho chaosu slibujete?

S tiskovkou jsem měl dva cíle. Samozřejmě docílit toho, aby hokejové orgány s námi jednaly a braly nás za partnera. A za druhé - ve fotbale byla úspěšná F-evoluce, já volám po H-evoluci. Když to šlo tam, proč by to nešlo i tady? Teď je na to ideální chvíle. Když skončil předseda svazu Tomáš Král, vyzval jsem jeho výkonný výbor, tedy lidi, co se spolupodílí na špatné situaci v českém hokeji už několik let, aby rezignoval také. Sice má před sebou ještě dvouleté funkční období, ale myslím si, že každý jeho člen by měl vyvodit osobní zodpovědnost a odejít. Nechci zažít situaci, kdy nově zvolený prezident ČSLH bude pouhou loutkou, která nedokáže prosadit své vize! Vyzval jsem tedy taktéž lidi, co milují hokej a mají sílu se zapojit do změn, ať tak učiní. Kriklounů je hodně, ale existuje jen málo lidí, co skutečně chtějí pomoci českému hokeji. Teď to kluci na mistrovství zachránili a medaile po tolika letech je zatraceně fajn, ale jestli se v českém hokeji něco dramaticky nezmění, brzy neporazíme ani Mongoly.

Michaela Zumrová, foto: archiv

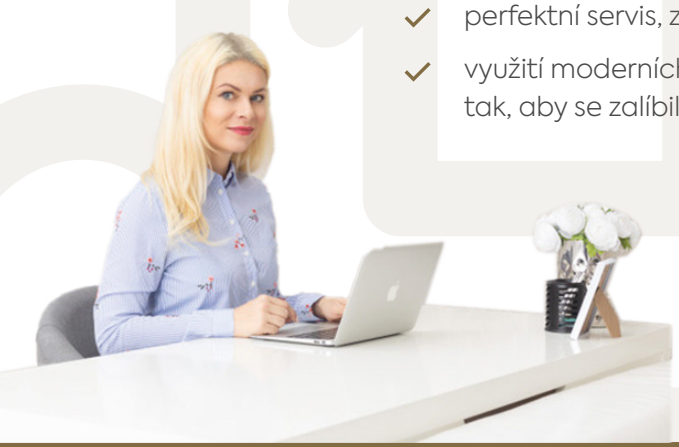
Reality
Veličková

Bezstarostný prodej
Vaší nemovitosti

Proč prodej nemovitosti s námi?

- ✓ zkušený tým s praxí v oboru přes 18 let
- ✓ systematický přístup, nastavení vhodné prodejní strategie
- ✓ zajištění nejlepších možných podmínek pro klienta
- ✓ řídíme se přísným etickým kodexem
- ✓ fér jednání, řádná klientská péče, empatie
- ✓ specialisté na Královéhradecký, Pardubický, Středočeský kraj a Prahu
- ✓ perfektní servis, zajištění celého prodeje od A do Z
- ✓ využití moderních nástrojů pro přípravu a prodej Vaší nemovitosti, tak, aby se zalíbila tomu pravému kupci v co nejkratší době

Těší se na Vás Petra Veličková,
majitelka realitní kanceláře Reality Veličková a tým makléřů

Divišova 882/5, Hradec Králové 500 03 | tel.: 776 744 777, 601 252 555 | e-mail: info@reality-velickova.cz

www.reality-velickova.cz

Umění & koučink podle La Petien

Osobní a firemní koučka, malířka, lektorka. Petru Volenec Němečkovou možná znáte jako majitelku studia a stejnojmenné značky La Petien, pod kterou tvoří už víc než deset let. Své obrazy vystavovala v Čechách, na Slovensku i ve Spojených státech a její klienti z řad jednotlivců i firem pocházejí z celého světa.

Značka La Petien v sobě skrývá mnohé - osobnostní a firemní rozvoj, tvorbu mandal a energetických obrazů i specializované kurzy. Co ve vaší práci převažuje?
Na to není jednoduché odpovědět. Ať už koučuji, maluji nebo učím, do všeho vkládám stejný zápal a energii. Asi by to ale „vyhrála" koučka. Možná je to i tím, že na běžné situace nahlížím jinak a ze srdce toužím po tom, abych se o svá uvědomění mohla s ostatními podělit a předat jim, co a jak kolem sebe vidím a vnímám já.

Dá se říci, jaký je váš typický klient?
Tak na to bych si moc přála umět odpovědět! Vždycky, když mám pocit, že už to vím, objeví se nový „materiál". (*smích*) Bohužel se to nedá úplně jasně definovat. Jednou je to podnikatel nebo vysoce postavená manažerka, jindy student nebo maminka na mateřské. Docela dobře se však dá popsat, co řeší: speciálně muži dříve přicházeli především s otázkami ohledně kariéry a pracovních výkonů. Ženy naopak řešily hlavně vztahy. Dnes už to splývá. Pořád ale platí, že lidé dávají přednost analytické mysli a otázku psychiky nechávají stranou. V žebříčku hodnot ji nezřídka řadí až na poslední místo, což je časem po všech stránkách dožene.

O tom musíte vědět své, protože vaše maminka je místní psycholožka, vážená kapacita v oboru. Ovlivnila vás na vaší profesionální cestě?
Nejen na profesionální úrovni. Zatímco kamarádky řešily s mámami oblékání nebo vaření, my jsme s mamkou dlouze debatovaly o tom, jaký kdo je a proč. Dlouho jsem si to neuvědomovala, zlom přišel až ve chvíli, kdy jsem si vybírala vysokou školu. Začala jsem vnímat, že se dokážu do druhých vcítit, odhadnout, jak se zachovají nebo jak určitá situace dopadne. A tak se mi postupně začala otevírat cesta ke koučování. I když úplně klasický kouč nejsem. Ukazuji klientům možnosti, které sami nevidí. Otvírám bezpečný prostor pro jejich trápení, nevyřčené sny a touhy – ať už byznysové, životní nebo vztahové. A i když se v jeden moment náš přístup a smýšlení o práci začaly s mamkou rozcházet, dnes hrdě říkám, že spolupracujeme. Moc si toho vážím a jsem vděčná, že ty nesmírně zajímavé a obohacující debaty „kdo, co a proč" vedeme pořád, ale zároveň jsem ráda, že už se dostáváme i k těm nákupům a receptům. (*smích*)

Jak si rozumí koučink s uměním, malováním mandal a energetických obrazů?
Dokonale. Ostatně, silné působení krásna a umění na lidskou psychiku je známé dávno. Potvrzuji si to vždy, když dostávám na svoji práci zpětné vazby od klientů. Jsou dojemné, silné a hluboké. Když mi dá někdo důvěru a nechá si namalovat na míru obraz či mandalu s osobním záměrem, pak ji rozbaluje a pláče, je to silný zážitek i pro mě. Často se stává, že lidé pod nánosem různých rolí, které v životě hrají, zapomínají, kým vlastně uvnitř jsou. Že se hluboko uvnitř ukrývá člověk, který je dokonalý stejně jako nedokonalý, a právě v tom tkví jeho úžasnost, lidskost a zranitelnost. Nikoliv dokonalá či očekávaná póza. Právě v obrazech se ukrývá ono sebepřijetí. A takového pocitu se jim často nedostává za celý život.

Tvorba mandal je s vámi silně spojena, vystavovala jste je mnohokrát nejen u nás, ale i v zahraničí. Na jaký moment s nimi spojený nejraději vzpomínáte?
Možná to bude znít divně, ale nejradši vzpomínám na každý užaslý pohled a neskrývaný zájem. Vybavuji si ale výstavu v New Jersey, kde mi jedna z návštěvnic nechtěla věřit, že jsou mé mandaly malované ručně. Je zajímavé, jak to každý vnímá odlišně. Třeba na Bali by nikoho nenapadlo, že vznikly jinak než vlastníma rukama.

Kromě malování osobních či firemních mandal lektorujete také speciální kurz s názvem Access Bars. O jakou techniku se jedná?
Jde o velice jemnou dotykovou metodu, která otevírá lidem v životě nové možnosti a učí je prožívat ho v lehkosti, bez zbytečných dramat a s myšlenkou, že jsme tvůrci vlastní reality a vždy máme volbu. Klient leží a facilitátor se ho dotýká na konkrétních bodech hlavy. Dochází přitom k psychickému i fyzickému uvolnění a lze tak zahnat nejednu bolístku. Je to v podstatě takový restart hlavy. Někdo se jde vyběhat, někdo „vylít". Tohle je rychlejší, levnější, příjemnější a bezpečnější. Na kurzu se tuto techniku naučíte a zároveň pochopíte způsob jiného myšlení. Doporučila bych jej každému, kdo touží po sebepřijetí, zvláště pak partnerům. Ženám doporučuji i kurz malování mandaly. Je to úžasný zážitek.

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

Jedinečné místo

v centru Hradce pro vaše

workshopy

pracovní schůzky

výstavy či besedy

Švehlova 512

Kontaktujte nás
o možnostech využití na

info@hradecsipomaha.cz

Nemůžu žít bez...

Hokejový útočník, kapitán A-týmu Mountfieldu HK, manžel a táta. Bez čeho a koho si neumí představit svůj život pětatřicetiletý Radek Smoleňák? Zeptali jsme se přímo a tady je jeho sedmička, bez které se zkrátka neobejde.

DĚTI A RODINA: Jsem rodinný typ a se ženou jsme na našich dětech závislí. Mám dva super kluky a skvělou manželku, bez nichž si život nedokážu vůbec představit.

HUDBA: Rád si pustím písničku, která se hodí k určité situaci. Hudba je důležitá i pro hokejovou kabinu, kde hraje prakticky nonstop. V naší šatně ji teda nešéfuju, ale skoro nic mě neurazí – mám rád vesměs všechny styly.

AIRPODS: Rád skrz ně poslouchám hudbu i podcasty, které v poslední době vyhledávám, kdykoliv mám chvilku volna. Rád poslouchám Prostor X s Čestmírem Strakatým nebo U kulatého stolu. Je jich ale hrozně moc, které si rád najdu. Většinou je to podle nálady, od politických po lifestylové.

SPORT: Pohyb mě provází odmalička, je nedílnou součástí dnů mých i naší rodiny. Až tak moc, že se mi hokej stal zaměstnáním. Kromě toho si třeba rád v létě zachytám fotbal.

HUMOR: Rád jsem ve společnosti lidí, kteří se usmívají a rádi se baví. Celkově mám rád pozitivní atmosféru, kterou se snažím i vytvářet. Život bez humoru by byl hodně smutný.

PŘÁTELÉ: Nedovedu si představit život bez přátel a lidí, kterými jsem se za ty roky obklopil. Vždycky s nimi rád strávím nějaký čas, který mě nabíjí energií.

DOBRÉ JÍDLO: Bez kvalitní a chutné stravy bych samozřejmě přežil, ale s ní je to mnohem příjemnější. Rád si dám cokoliv od své ženy, protože ta výborně vaří. Chutná nám thajská kuchyně, takže když udělá něco na ten způsob, jsem vždycky nadšený.

(red)
foto: archiv Radka Smoleňáka

Radek Smoleňák

Narodil se 3. prosince 1986 v Praze. Svou hráčskou kariéru započal v Kladně, ale blýskl se i v zámoří, kde nastupoval třeba za mančafty Tampa Bay Lightning nebo Chicago Blackhawks a okusil také KHL. Od sezony 2019/2020 je kapitánem týmu Mountfield HK, se kterým letos získal Prezidentský pohár. Od roku 2017 je ženatý, s manželkou Hanou má dva syny.

JS FYZIOPOINT:

Bod pro aktivní život

Fyzioterapie už dávno není jen o léčbě bolavých zad. Své o tom vědí v hradeckém JS Fyziopointu pod vedením Jany Slusarčukové. Fyzioterapeutka s víc než osmnáctiletou praxí v oboru věří, že víc hlav víc ví – a tak tu na klienty čekají hlavy hned tři, navíc se šesti šikovnýma a zkušenýma rukama, které z vašeho „au“ udělají „wow“. „Ale jen když budete sami chtít,“ shoduje se v rozhovoru s kolegy fyziotrenéry Marií Bártovou a Janem Kulhánkem.

Fyzioterapie je vnímána především jako léčba těla, cesta k úlevě od bolesti a dalších neduhů tělesné stránky. Stále častěji se ale hovoří o tom, že je to i terapie ducha, protože řada obtíží může být psychosomatického rázu, důsledkem dlouhodobého stresu a tlaku. Jak to jako profesionálové vnímáte?

JS: Fyzioterapeut je tak trochu psycholog, terapeut, kouč i trenér zároveň. U nás to má tu výhodu, že si jednotlivé role můžeme v týmu rozdělit a věnovat se naplno těm, ve kterých jsme nejlepší. Já se díky Marušce a Honzovi mohu zaměřit na fyzioterapii jako takovou, pečlivě diagnostikovat, tvořit klientům terapeutické plány na míru a posouvat je v léčbě dopředu. Samotný trénink a cvičení je pak v rukou kolegů, se kterými vzájemně každého klienta konzultujeme. Díky tomu můžeme nabídnout opravdu komplexní přístup - jednoduše využít na maximum všechny zmíněné obory tak, aby se život klienta zlepšil celkově, tedy nejen na úrovni těla, ale právě i mysli.

Dá se tedy říct, že k fyzioterapii přistupujete hodně celostně. Jak se to projevuje v péči o klienty?

JK: Myslím, že ani jinak se k našemu oboru přistupovat nedá. V našem těle je všechno provázáno a jedno souvisí s druhým. Pokud budete špatně jíst a nepravidelně spát, cvičení, byť sebelepší, vás nezachrání. Proto se zaměřujeme nejen na prováděné cviky, ale také správné dýchání, životosprávu, odpočinek.

MB: To je nejčastější kámen úrazu. Když klientům naordinujeme nicnedělání, bývají nesmírně překvapení a reagují, že to přeci nejde. Přitom opravdový odpočinek, kdy na nic nekoukáte, nic neposloucháte, netvoříte, je

Jana Slusarčuková (vpravo) se svým týmem.

pro tělo velmi důležitý. Může se konečně zrelaxovat a regenerovat.

JS: Mnohdy klienta překvapíme, když mu narovinu řekneme, že s ním cvičit nebudeme. Protože nejprve potřebujeme dát do pořádku základ - oběhovou soustavu, lymfatický systém a dostat do těla živiny, aby mohlo začít pracovat.

Co tedy bývá prvotním impulzem, kdy se vás člověk rozhodne vyhledat? Je to určitá opatrnost a potřeba prevence, nebo spíš bolest?

JS: U mě to bývá ono „au“. Ale s tím, že předtím slyšeli, že díky nám to poté bude „wow“. (*smích*)

MB: V mé praxi to bývala prevence, potřeba udržet si kondici, ale poslední dobou se to otáčí také spíše k „au“.

Jak u vás probíhá úplně první návštěva?

JS: Klient začíná u mě intenzivní dvouhodinovou konzultací. Zjišťuji, jakou má představu, čeho by chtěl dosáhnout, a kde je naopak hranice, přes kterou nás nepustí. Hodně mluví a já naslouchám, případně se doptávám. Poté tvořím plán a rozhoduji, jestli zahájí fyziotrénink u Marušky nebo u Honzy. Každý je specialista v něčem jiném. Honza to skvěle umí se sportovně založenými klienty, kteří se soustředí na výkon a preferují „mužský element“. Dodá jim sebevědomí, že cvičit rehabilitační cviky není ostuda. Perfektně nastaví kyčle, střed těla, dýchání. Dokáže také vyladit stravu a vyzná se v lifehackingu. Maruška je úžasný profesionál, kterého uvítají jemnější duše. Je specialistka na ruce, krční páteř a správné držení těla. Dokáže umně pracovat s dotekem, zklidnit tělo a je precizní ve správném nastavování cviků. Každý má zkrátka něco, pořád ale pracujeme jako tým a klienta si v průběhu léčby „předáváme“ podle toho, jak je potřeba. Takže na vás rázem pracují tři hlavy a šest rukou!

> *„Mnohdy klienta překvapíme, když mu narovinu řekneme, že s ním cvičit nebudeme.“*

V tom je asi vaše nesporná síla, protože v jednom člověku byste tak široké portfolio služeb dokázali pokrýt jen stěží. Na druhou stranu fungovat v práci už jen ve dvou bývá náročné, ale ve třech to musí být teprve výzva. Jaký je váš příběh?

MB: S Janou jsme se daly pracovně dohromady už před víc než deseti lety. Když k nám přibyl ještě Honza, dostala naše spolupráce další rozměr a je to velmi naplňující. Rozvíjíme se vzájemně, protože si předáváme know-how a zkušenosti. Jako trenér bych nikdy neměla po fyzioterapeutické stránce tak vytrénované oko, jako mám nyní právě díky Janě.

JK: Mě těší, že je to svým způsobem druhý domov. A především mi naše společné fungování dává velký smysl. Když jsem pracoval jen jako trenér, často jsem s klienty narazil na nějaký jejich limit, strop. Už se dál neposouvali a já jim vlastně dál neměl, co předat a jak jim víc pomoci. Dokonce jsem zvažoval, že si dám pauzu, protože mě to přestávalo bavit. Když mě dámy oslovily, vzal jsem to jako nový impulz. A skvěle se to povedlo!

JS: Pod to bych se podepsala. Měla jsem dlouhé roky soukromou fyzioterapeutickou praxi a potřebovala klienty posunout dál. S Maruškou nás spojil kurz Zdravá a napřímená záda, který měl velký úspěch a dnes jich i díky Honzovi pořádáme na patnáct týdně. Když jsem pak dostala nabídku přestěhovat se do větších prostor, byla to velká výzva, ale zároveň nejlepší rozhodnutí.

Jak těžké je se k vám aktuálně dostat?

JS: Snažíme se nebýt plní na měsíce dopředu, upřednostňujeme kvalitu před kvantitou. Nové klienty nabírám až ve chvíli, kdy ukončím spolupráci se stávajícími. Nabrat nové klienty dokáže kde kdo, ale úspěšně s nimi dojít do cíle, je věc druhá. Navíc k nám se dostanou jen ti aktivní, což poptávku svým způsobem už dopředu tříbí.

Co znamená „aktivní klient“?

JS: Člověk rozhodnutý pro změnu. Naopak pasivní klient je takový, který si lehne a čeká, co se bude dít. Jde k praktickému lékaři, absolvuje kolečko u specialistů, nechá si napsat léky. Pokud zůstává pasivní, pomůže mu to přechodně a pak stejně stane před rozhodnutím stát se aktivním. Takovému stavu říkáme, „že tam ještě nedošel“, ještě nenarazil na dno, od kterého by se odrazil. Ze zkušenosti víme, že nemá smysl nikoho nikam tlačit. Dokud člověk sám neudělá rozhodnutí a nechce něco změnit, nikam to nevede. Jakmile ho ale učiníte, je to první krok ke změně, k úlevě a novému začátku. Už v ordinaci narovinu říkám, že to nebude lehká cesta a výsledky nepřijdou hned, ale je třeba připravit se na tři čtvrtě roku až rok aktivní spolupráce.

JK: Přirovnal bych to k známé filmové hlášce: „Je to sice dál, ale horší cesta“ – ale rozhodně stojí za to!

Michaela Zumrová, foto: Ondřej Šlambora

Jako holku mě na fotbale nechtěli

Přestože jako dítě závodně krasobruslila, táhlo ji to spíš za balonem. Na fotbale ji ale moc nechtěli, přesto si svoji cestičku nakonec „vykopala“ a stala se jednou z nejvýraznějších osobností hradeckého ženského fotbalu v historii. S týmem urvala třetí místo v lize a oblékla i reprezentační dres. Dnes trénuje Hradečačka Eva Hrušková zdejší holčičí přípravku a fotbal je pro ni pořád tématem číslo jedna – v práci i soukromí.

Symbolizujete velmi úspěšnou éru hradeckého ženského fotbalu. S tehdejším týmem žen, tehdy ještě Slavia HK, jste v lize skončili třetí, a dokonce jste si připsala i gól za reprezentaci. Jak na tu dobu vzpomínáte?
Moc ráda. Jednak na tu výbornou partu, která tu byla i na všechny úspěchy. Porazit Slavii Praha? To je dneska jako z říše snů a start v reprezentaci už vůbec. A ještě dát gól? Co je víc…

A když se posuneme ještě kus do minulosti na vaše úplně začátky? Jaké to bylo začínat v Hradci jako holka zrovna s fotbalem?
Dost těžké. Možná vás to překvapí, ale já strávila dětství na ledě. Dlouhá léta jsem závodně krasobruslila. Ale fotbal mě bavil stejně nejvíc! Sice jsem pravidelně trénovala na bruslích, ale nejšťastnější jsem byla, když jsem mohla lítat s kluky za balonem. Jenže jako holku mě nechtěli nikde vzít. I když se za mě kamarádi u trenérů přimlouvali. Až jsem se jednou doslechla, že v Hradci hrají ženy na Slavii. A to byla moje šance! Tak dlouho jsem mamku otravovala, až mě tam opravdu vzala. Jenže hned na sekretariátu nám řekli, že mě zapíšou nejdřív v 15 letech a mně bylo teprve 12. Nechtělo se mi čekat, a tak jsem jednou vyrazila přímo na jejich trénink. Tam se ledy konečně prolomily, hned mě vzali mezi sebe a do týdne už jsem nastupovala k zápasu.

Tak v tomto už se situace asi výrazně zlepšila, protože čistě ženských týmů je spoustu. Posunul se ženský fotbal podle vás i v jiných ohledech?
Ženský fotbal jako takový udělal velký krok vpřed a hráčky dnes mají daleko větší možnosti. Začít trénovat můžou opravdu odmalinka, a dokonce si vybírat, jestli chtějí hrát spíš s kluky nebo s holkami. Taky se můžou dostat opravdu vysoko – vezměte si děvčata, která začínala u nás v Hradci a dnes úspěšně hrají na univerzitách ve Spojených státech nebo mají profesionální smlouvy ve Spartě či ve Slavii. Jako všude, je ale i tady pořád co zlepšovat. Moc bych si přála, aby se na ženský fotbal u nás přestalo koukat „skrz prsty“, aby ho lidi brali jako ostatní kolektivní sporty. Vždyť jaký je rozdíl, jestli holka hraje basketbal, házenou či fotbal? Navíc pro fotbal nemusí být vysoká jako na basket či volejbal, nebo naopak malá jako na gymnastiku či krasobruslení. Ve fotbale zkrátka najdou uplatnění všechny. Jen bych jim do budoucna přála podmínky, které mají jiné ženské kolektivní sporty. Hodně se mluví o tom, že se ženský fotbal rozvíjí, ale bohužel to často zůstává jen u toho mluvení… Je to ještě běh na dlouhou trať!

„Pro fotbal nemusí být hráčka vysoká jako na basket nebo naopak malá jako na gymnastiku.“

Co je podle vás předpokladem, aby v dnešní „fotbalové branži“ dívka obstála?
Musí mít to „fotbalové srdíčko“, ctižádost, chuť trénovat a pracovat na sobě. Talent má spousta holek, ale to zdaleka nestačí. Rozhoduje onen pomyslný tah na branku a zarputilost, která se podle mě obecně mezi dětmi trochu vytrácí. Taky je potřeba mít odpovídající podmínky a podporu nejbližších - především rodičů. To je nezbytné.

Sledujete kariéru svých svěřenkyň dlouhodobě?
Ne, že by to byla přímo moje vlastní svěřenkyně, ale hodně fandím Evče Bartoňové, která profesionálně hrála v Itálii a teď kope za Spartu. Palce držím taky Nikole Pražienkové, která je aktuálně v dorostu Slavie. Tu konkrétně jsem zažila v přípravce ještě jako holčičku, mám z ní velkou radost a jsem na ni samozřejmě patřičně pyšná.

Trénujete už přes deset let a máte na starost mladší přípravku. Proč jste si vybrala zrovna ji?
Mně se celé to trénování spíš tak nějak stalo. Přestala jsem v pětatřiceti hrát kvůli zranění. Pamatuji si to jako dneska, když jsem na posledním zápase halového turnaje v Hradci špatně došlápla a skončila s přetrhanými vazy v koleně. Přitom jsem už jsem „vyhrožovala“ dlouho, že skončím, ale vždycky jsem se nechala přemluvit, že ještě dojedeme sezónu, ještě aspoň jaro. Tak mi dalo stopku tělo. Krátce po operaci, když jsem ještě chodila o berlích, za mnou z vedení přišli s tím, jestli bych jim aspoň na chvíli nepomohla s přípravkou. Pravda, ta chvíle se protáhla na víc jak deset let, ale jsem za to moc ráda. Tahle „mrňata“, jak jim s láskou přezdívám, mají do fotbalu takovou chuť a nadšení, že mě práce s nimi neuvěřitelně pozitivně dobíjí.

Jak jako kouč prožíváte zápasy?
Občas se přistihnu, že mi noha sama kope. *(smích)* Je to zvláštní pocit, protože jako hráčka jsem byla zvyklá mít tu moc s výsledkem něco udělat. Teď do hry zasahuju maximálně tím, že je podpořím a hodně nahlas fandím. Holky jsou šikovné, v současné chvíli nám chybí jen krůček k vrcholu – čeká nás finálový turnaj o mistra ČR.!

Dalo by se říct, že fotbal je takovým společným jmenovatelem života Evy Hruškové. Dříve aktivní hráčka, nyní trenérka, ale taky manželka předsedy ženského fotbalu v Hradci a matka dvou fotbalistek. Nejde vám ze všeho toho fotbalu už někdy hlava kolem?
Je pravda, že o fotbale se doma bavíme často. My jím prostě žijeme a je to u nás i po všech těch letech pořád téma číslo jedna. Ale nijak nám to nevadí, zatím se necítíme přesycení. O fotbale se dá mluvit od rána do večera! I když se přiznám, že jsou chvíle, kdy si nejradši někam zalezu s kávou a knížkou a v tichu a samotě od fotbalu v tajnosti odpočívám. *(smích)*

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

10 otázek pro...

Jak dobře znáte osobnosti našeho regionu? Pár otázek jsme jim položili za vás v tradiční rubrice Quartieru. Co nám na sebe prozradil historik umění, pedagog, publicista a rodák z Prachovic na Chrudimsku Ladislav Jackson?

S čím máte spojené léto? Co ve vás evokuje?

Jako akademik mám léto spojené se dvěma trochu protichůdnými činnostmi: soustavným výzkumem a nerušeným psaním a samozřejmě i s nějakými dovolenými - jako každý. Většina textů pro knihu Mýtus architekta: Jan Kotěra 150 také vznikala loňské léto. Trávil jsem ho v sanfranciském zálivu, a přestože jsem St. Louis, kde v roce 1904 pobýval Jan Kotěra, nikdy nenavštívil, psal jsem kapitolu o jeho pobytu ve Spojených státech alespoň ve Spojených státech. Pustil jsem si pro navození atmosféry filmovou klasiku Meet me in St. Louis z roku 1944.

Jaký byl váš největší zážitek uplynulého jara?

Letošní jaro pro mě bylo poměrně pracovní, protože se rytmus a tempo vrátilo do předcovidových kolejí. Výuka na univerzitě už probíhala kontaktně, byl jsem poprvé na nějaké konferenci osobně – na začátku dubna jsem letěl do Paříže prezentovat svůj mezinárodní výzkum o zapomenutém architektovi a inženýrovi Jaroslavu Josefu Polívkovi (1886–1960). Největší událostí pro mě ale bylo vydání knihy Mýtus architekta: Jan Kotěra 150, která vyšla trochu opožděně v dubnu ke 150. výročí narození architekta a designéra Jana Kotěry, a celý květen a červen jsem realizoval docela náročné turné prezentací knihy a přednášek ke knize. Celkem to bylo devět akcí od Brna po Cheb, slavnostní uvedení se také konalo v krásné budově galerie v Hradci Králové a ještě jsem měl přednášku v kavárně Artičok. Léto bude snad trochu méně hektické, chystáme se i na nějakou dovolenou po Evropě a zbytek prázdnin strávím ve Spojených státech.

Které cestovatelské místo je vaše nejmilejší? A proč?

Od roku 2016 žiji napůl ve Spojených státech, které mi opravdu přirostly k srdci. Získal jsem tam novou perspektivu v pohledu na historii,

architekturu, urbanismus i krajinu, ale také je to země snad všech možných podnebí a druhů topografického prostředí. Miluji Kalifornii stejně jako New York, ale ten vždycky jen na pár dnů.

Jaký je váš největší zahradnický úspěch?
Když jsem žil v Praze, měl jsem malinkou zahrádku, asi dvakrát dva metry, kde jsem pěstoval krásné růže, bylinky a slunečnice. To byly oblíbené květiny mojí maminky. A pak jsem z keříčku minirůží, koupených v květinářství a určených jen na jednu sezónu, udělal čtyři keříky, které se rozrostly a kvetly asi pět let. Zahrady ale obdivuji spíš profesionálně vytvořené, hlavně historické. Proto mi učaroval zahradní architekt František Thomayer, který zanechal v Hradci Králové čtyři veřejné parky – úpravu Jiráskových sadů, Žižkovy sady, jejichž zjednodušená koncepce se zachovala dodnes, park za Ústavem hluchoněmých, který už dnes neexistuje, a park za budovou muzea, jehož pozůstatky jsou už taky spíš sporadické.

Velký zážitek jsem měl z restaurace La Petit Chaise v Paříži, kam jsem vzal svého manžela k jeho narozeninám. Je to restaurace, která je na stejném místě v provozu od roku 1680. Tradičním hlemýžďům moc neholduji, ale jinak to bylo skutečně něco! Další, i když trochu odlišný zážitek, byla návštěva otočné restaurace ve Stratosféře v Las Vegas. Měl jsem tam nejlepší jehněčí pečeni v životě. Ale co se týče jídla, nejsem snob, dobrému špekáčku opečenému nad ohněm v kempu nebo na chalupě se nevyrovná ani ta nejluxusnější restaurace světa.

Jaké místo v Čechách na vás nejvíc zapůsobilo?
Protože částečně žiji v Brně, zamiloval jsem se do Moravského krasu, trasa z Adamova do Křtin přes Alexandrovu rozhlednu údolím Křtinského potoka je moje oblíbená. Zbožňuji samozřejmě i řadu míst ve východních Čechách, třeba Nové Město nad Metují, Náchod nebo cestu z Potštejna do Litic, kam sahají mé vůbec první vzpomínky z roku 1988 spojené s mými prarodiči. Celkově mám rád ob-

> *„Půl roku jsem jedl toustový chléb s majonézou a za ušetřené peníze pak projel Ameriku.“*

Na který moment své kariéry nejraději vzpomínáte?
Považuji si toho, že jsem přednášel na opravdu zajímavých místech. Vzpomínám třeba na přednášku v Moderna Museet ve Stockholmu nebo na dva pobyty v Taliesinu West, pouštním sídle architekta Franka Lloyd Wrighta v Arizoně, kde jsem se setkal s emeritním profesorem dějin architektury Stanfordovy univerzity Paulem V. Turnerem, a od té doby jsme přáteli. Nezapomenu také na setkání s rakouským architektem Wolfem Prixem, zakladatelem experimentální skupiny Coop Himmelb(l)au, a radost mám i z realizace Královéhradeckého architektonického manuálu, databáze hradecké moderní architektury, a knihy o Kotěrově budově muzea v Hradci Králové z roku 2013. To byl sen mých rodičů, který jsem zdědil - monografii tohoto Kotěrova projektu plánovali naši už v roce 2002, a s otcem nakonec i realizoval. Letos v květnu mi navíc byla udělena Cena Jana Kotěry za soustavnou prezentaci odkazu tohoto architekta. Z toho mám mimořádnou radost.

Jaký je váš největší kulinářský zážitek?
last Podorlicka. Oblíbil jsem si ale v poslední době i severní a západní Čechy. Proč, vám asi moc nevysvětlím, patrně jde o kombinaci genia loci, historie, přírody, krajiny. Anebo to souvisí s mně milými lidmi, se kterými jsem měl to štěstí strávit čas.

Jaký je váš vztah ke sportu?
Spíše sporadický, ale zbožňuji turistiku a plavání. V zásadě individuální sporty, u kterých můžu přemýšlet, zklidnit se a nikdo mi nevolá, nepíše, nenahání mě. Už od základní školy mám odpor ke kolektivním sportům.

Jaký je váš největší adrenalinový zážitek?
Asi loňský let balónem nad Hradcem, ačkoli to nebyl zdaleka takový adrenalin, jaký jsem čekal. Vlastně je to velmi pomalé a klidné. Jako lehký adrenalin zpětně vnímám to, jak jsem trochu „na punk“ projel Spojené státy. Povedlo se mi to z ušetřených peněz z Fulbrightova stipendia, protože jsem celý půlrok jedl toustový chléb s majonézou. Ubytovával jsem se po couchsurfingu, což je celosvětová síť lidí, kteří zdarma nabízejí své gauče na přespání cizím lidem. Bylo to vlastně příjemně dobrodružné, až na jeden případ, když jsem přicestoval ve tři ráno ke svému hostiteli v Harlemu, a vstoupil do exkluzivně naturistické domácnosti. Býval bych to věděl, kdybych si jeho inzerát dočetl až do konce. Od té doby čtu do poslední věty i návod na mixér. *(smích)*

Jaká je vaše představa ideální dovolené?
Nejsem náročný. V podstatě je mi úplně jedno, kde jsem, důležité pro mě je, abych tam byl s lidmi, se kterými svůj čas trávit opravdu chci. Pak jsem spokojen v Karibiku stejně jako v Poděbradech.

red, foto: Petr Zewlakk Vrabec

Ladislav Jackson

Šestatřicetiletý historik umění je synem historika Mgr. Jiřího Zikmunda a etnografky PhDr. Zdeny Lenderové. Absolvoval Biskupské gymnázium Hradec Králové, posléze dějiny umění na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a Masarykově univerzitě v Brně, kde získal doktorát. Zabývá se mimo jiné architekturou Hradce Králové 20. století, o níž vydal i několik publikací. Nejnovějším počinem je kniha **Mýtus architekta: Jan Kotěra 150**, která vyšla na jaře u příležitosti loňského 150. výročí narození Jana Kotěry. Přednášel na Ústavu věd o kultuře Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, spolupracoval s Filozofickou fakultou Univerzity Hradec Králové a od roku 2018 pracuje jako odborný asistent Katedry teorie a dějin umění Fakulty výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně.

Moje místo

Jsou místa, která na vás dýchnou. Místa, která vás chytí za srdce, a potom místa, která se stanou vaší nedílnou součástí. Jakým místům propadla ředitelka Muzea v přírodě Vysočina Magda Křivanová a proč se do nich stojí za to vracet?

Jaké je Vaše nejoblíbenější místo a čím si vás získalo?

Oblíbených míst mám hned několik. Pokud začnu zahraničím, tak zmíním alespoň tři destinace. Předně miluji malé řecké ostrovy! Navštívila jsem jich již několik a odpovědět, kde se mi líbilo nejvíce, neumím. Každý má své osobité kouzlo, atmosféru. Vzhledem k tomu, kolik ostrovů Řecko má, mrzí mě, že je během života určitě nestihnu všechny navštívit. Druhým místem, které se mi vrylo pod kůži, jsou Tatry. Navštěvujeme je pravidelně již desítky let, nejprve s rodinou a přáteli na lyže, posléze i v letních měsících. Hory ve spojení s termálními prameny jsou krásné v létě i v zimě. Tím třetím místem je Švýcarsko, kam pravidelně jezdíme k našemu kamarádovi a společně podnikáme výlety k jezerům, do hor i po památkách.

Vzpomenete si ještě na jeho úplně první návštěvu? Jaké vzpomínky to ve vás zanechalo?

U Řecka si vzpomínám na nádherné průzračné moře, poklidnou atmosféru malých ostrůvků bez davu turistů, skvělou kuchyni a pohostinné a přátelské lidi. Tak úplně se to ale nedá říci o prvním ostrovu, kde jsme byli – Santorini. Tam bylo turistů dost. (*smích*) Pohled na kalderu ve mně vždy vyvolal představu o bájné Atlantidě. Na Slovensku jsme pak poprvé byli v polovině 90. let. Z mého pohledu to bylo ideální místo zimní dovolené s dětmi, oba moji synové se tam naučili výborně lyžovat a snowbordovat. Dodnes vzpomínám, jak jsme unavení po celodenním lyžování chodili navečer do venkovních bazénů v Bešeňové, kolem nás padaly velké vločky a ponořena v horké vodě jsem se kochala pohledy na zasněžené Tatry… Švýcarsko jsem navštívila poprvé v zimě roku 1992 sama bez rodiny a jako holka z východního bloku jsem byla unešená ze všeho.

Co si tam žádný návštěvník nesmí nechat ujít?

Na řeckých ostrovech určitě netrávíme čas jen u moře, ale vždy procestujeme celé okolí. Historické vesničky ve vnitrozemí s báječnými obyvateli jsou opravdovým balzámem na

náš uspěchaný život. Tady panuje klid a pohoda, která na vás dýchá z každého koutu. Z ostrova si vždy vozím tamní med, olivy a místní víno. Na Slovensku nedám dopustit na okolí Chopku a Ďumbieru s krásnou přírodou a množstvím zajímavých historických míst. Jelikož bydlíme vždy na stejném místě u přátel v malém penzionu pod Chopkom, nenechám si ujít produkty přímo od bači ze salaše. Bez sýrů a čerstvé brynzy neodjíždíme. Ve Švýcarsku stojí za vidění úplně všechno – příroda, historická města od Basileje až po Ženevu. Velkým zážitkem je pro mě plavání v průzračně čistých, i když dost studených řekách a jízda člunem po jezerech. Z každé návštěvy si odvážím plno nových zážitků.

Váš profesní a osobní život je ale spojen ještě s jedním speciálním místem, kterým se pyšní východní Čechy, a tím je Veselý Kopec u Hlinska. Co pro vás znamená?

Jakkoliv to možná bude znít jako klišé, Dřevíkov a Veselý Kopec jsou místa mému srdci jednoznačně nejmilejší. Pocházejí odtud oba moji rodiče, u babiček jsem tu s partou kamarádů strávila celé své dětství a nakonec se stalo i trvalou součástí mého profesního života. V tomto případě si na jeho první návštěvu opravdu nevzpomenu, protože mi muselo být jen pár týdnů, když mě maminka poprvé vyvezla ve starém proutěném kočárku na Veselý Kopec. Tehdy byl malou osadou se čtyřmi

obydlenými chalupami. Matně si vzpomínám na návštěvy u manželů Pilných z chalupy čp. 4, kam jsem chodívala s babičkou „na kus řeči". Prvním okamžikem, který si pamatuji dobře, bylo slavnostní otevření čtrnáctiboké stodoly v roce 1973. Jednalo se o první přenesený objekt na Veselý Kopec a spolu s chalupou čp. 4 to byl základ budoucího Muzea v přírodě Vysočina. Široko daleko to byla velká sláva a se svými kamarádkami jsme jako malé holky v krojích vítaly oficiální hosty. Oba moji dědové se navíc v 80. letech podíleli pod vedením Luďka Štěpána na budování muzea a já jako studentka gymnázia v Hlinsku jsem chodívala o prázdninách provádět na Veselý Kopec. To jsem si zamilovala tak, až jsem se rozhodla jít studovat historii do Olomouce. V roce 1987 jsem pak do muzea i nastoupila. S jednou přestávkou jsem tu dodnes a můžu říct, že už jako malá holka jsem vnímala, že právě toto místo je tím, kam patřím a kde jsem opravdu doma. Kořeny jsou zkrátka kořeny.

Na co byste na Veselý Kopec pozvala, nalákala?

Toto místo je nádherné jako celek. Původní krajina, malebná lidová architektura, řada rozličných programů pro všechny generace. Nejkrásnější jsou procházky po ránu a v podvečer, kdy na vás dýchne neuvěřitelně uklidňující pocit. Ten nemám pouze já, ale všichni, kteří tento ranní a podvečerní čas na Veselém Kopci tráví. Radost si můžete udělat i nějakým tradičním lidovým výrobkem (buď v prodejně v areálu muzea, ale ještě lepší je přímo od výrobců v rámci velkých celodenních programů). Naleznete tu vždy něco nového, co vás jistě potěší, letos třeba po dlouhých letech opět fungující vodní mlýn s varnou povidel a stoupou na kroupy. Vzhledem k tomu, že muzeum slaví 50 let, tak i výstavu věnovanou právě padesátileté historii muzea.

(red)
foto: archiv Magdy Křivanové

Optika, co má styl

Stejně jako šaty i brýle dělají člověka. Však to také bývá jedna z prvních věcí, které si na něm všimnete. O to individuálnější přístup si jejich výběr a zpracování zaslouží. Své o tom ví majitelky Optiky Styl v Hradci Králové a Trutnově Zdena Rejhonová a Martina Pilná. Už od roku 1994 si zakládají na širokém výběru designových značek, precizním měření zraku a zakázkové výrobě na míru podle potřeb klienta a jeho životního stylu. „Chceme, aby naši zákazníci nejen perfektně viděli, ale také skvěle vypadali," říkají.

Optika Styl se pyšní dlouholetou tradicí už od roku 1994. Co vás přivedlo k podnikání právě v tomto oboru?

ZR: Věnovala jsem se zahraničnímu obchodu a jedním z artiklů byla právě optika. Krátce po revoluci jsem vycestovala do Evropy, abych zjistila, jak tento obor funguje v zahraničí, jaká je nabídka a úroveň služeb. A samozřejmě jsem se nestačila divit. Ten rozdíl byl propastný. U nás, tehdy ještě za za socialismu, existoval jen státní podnik s minimálním výběrem brýlí a brýlových čoček. O designu nebo módě nemohla být vůbec řeč. Brýle byly vnímány jen jako zdravotní pomůcka.

To už je naštěstí minulost. Mám pocit, že dnes jsou brýle naopak vyhledávaným módním doplňkem.

ZR: A je to moc dobře. V současnosti je úroveň služeb i sortimentu srovnatelná se západní Evropou, dlouhodobě spolupracujeme s prestižními italskými i francouzskými značkami. Takže brýle, které jsou aktuálně trendy v Paříži nebo Miláně, seženete také u nás v Hradci nebo v Trutnově.

MP: Díky nadstandardním kontaktům a vztahům, které se nám za skoro 30 let fungování podařilo navázat, je navíc dokážeme zákazníkům nabídnout opravdu jako horké novinky. Jezdíme nejen na mezinárodní veletrhy do Milána či Paříže, ale také si osobně vybíráme nové kolekce přímo v sídlech známých značek.

Váš podnik je v nejlepším slova smyslu rodinný. Martino, věděla jste vždycky, že půjdete v maminčiných šlépějích a vaším oborem se stane optika?

MP: Moje cesta k optice úplně tak přímá nebyla. Nejprve jsem pracovala jako obchodní zástupkyně pro jednu velkoobchodní firmu s brýlemi. Tím jsem si k oboru „přičichla", a protože mě to zaujalo, začala jsem se v něm vzdělávat. A to jak v optice, tak také v optometrii. Pak už to byl jen krůček začít pracovat společně.

ZR: Těší mě, že to dceru baví stejně jako mě. Naše práce v sobě spojuje módu a design s komfortem precizního vidění a zdravého zraku.

Vaše optika není pouze „brýlovým butikem", nabízíte také profesionální mě-

ření zraku a následnou výrobu brýlí na zakázku. Jak to probíhá?

MP: Zakládáme si na tom, že náš přístup a péče je opravdu komplexní. Když se k nám rozhodnete vyrazit pro nové brýle, vůbec nic s sebou nepotřebujete. Jen čas, který si pro sebe uděláte. Nejprve zjistíme, jakou má klient představu, na co by chtěl brýle používat, jestli na blízko či na dálku a také jaký má životní styl – zda pracuje hodně na počítači, pod umělým světlem nebo často řídí. To vše ovlivňuje výběr vhodných brýlí. Jako nestátní zdravotnické zařízení disponujeme plně vybavenou oftalmologickou ordinací, takže si váš zrak rovnou na místě změříme na počítačem řízeném foropteru, což bych popsala jako takový „dalekohled“ . Oproti klasickému měření je to velký rozdíl, klienti jsou zvyklí na plastové brýle, ve kterých jim optometrista postupně mění dioptrická sklíčka. Bohužel po chvíli už člověk není schopen rozeznat jemné rozdíly a měření se stává méně přesné. S foropterem je celý proces mnohem pohodlnější, preciznější a rychlejší.

ZR: Poté samozřejmě poradíme s výběrem, rády doporučíme nejvhodnější kombinace a následně vám brýle i zhotovíme. Samy je profesionálně brousíme a kompletujeme. Je to všechno ruční práce, brýle, které vyrábíme na zakázku přímo pro vás a přímo u nás. Individuální přístup je v našich očích opravdu alfou a omegou všeho – od měření přes výběr až po výrobu. Poskytujeme zákazníkům také patřičný servis a záruku vidění. Měření je totiž hodně subjektivní záležitost a výjimečně se může stát, že se klient ve finálních brýlích necítí spokojen. V ten moment mu je zdarma upravíme, aby bylo vše v pořádku a nové brýle mu neležely v šuplíku.

Mít jen jedny brýle je takový rozšířený nešvar. Kolikatery by měl podle vaší zkušenosti člověk mít „v zásobě“?

MP: Minimálně by měl mít každý dvoje, spíš troje brýle. Ty mohou být samozabarvovací, v místnosti čiré a venku se zabarvují nebo vám vyrobíme věrnou barevnou kopii originálu slunečních brýlí ve vašich dioptriích.

Jak je to u vás s multifokálními brýlemi, které umožňují vidění na blízko i dálku?

MP: Otázka multifokálních brýlí přichází zhruba po čtyřicítce, kdy každý člověk přestává přirozeně dobře vidět na blízko. To už je složitější a finančně náročnější záležitost. Nabízíme proto možnost si je přímo na své dioptrie u nás dopředu vyzkoušet. „Multifokály“ jsou velmi praktické, protože s nimi vidíte komfortně na všechny vzdálenosti, ale jen za předpokladu, že jsou do nich vaše oči precizně změřeny. Jinak nastává problém, diskomfort a bohužel často právě tyto brýle končí klientům v tom šuplíku…

Na začátku jste zmínily, že vnímáte brýle nejen jako zdravotní pomůcku, ale jako trendy doplněk. Co je tedy teď aktuálně největší hit?

MP: Hodně dlouho frčel a stále frčí retro styl, kulatý tvar „lenonky“ nebo tzv. „kočky“, a to kovové i plastové. V elegantním stylu vede zlatý kov nebo transparentní plast v jemných pastelových odstínech. Novým trendem jsou masivní plastové brýle „rock style“ v pánském i dámském provedení. Je z čeho vybírat a záleží jen na vkusu a hlavně osobnosti zákazníka.

ZR: Pak samozřejmě černá a hnědá – to jsou nestárnoucí klasiky. Ať už ale sáhnete po jakýchkoli, podstatné je, abyste si brýlemi dotvořila styl a ideálně ho tak podtrhla. Každý jsme jiný, někdo vyznává eleganci, jiný má raději sportovní styl, někdo touží po zdobení až extravaganci. Je úžasné sledovat, jak dokáží vhodné brýle pozvednout a doslova rozsvítit člověka. Přiznám se, že už mám lehkou „pracovní deformaci“ a mrzí mě, když potkám nádhernou dámu ve vyladěném outfitu, které na nose sedí brýle z drogerie.

MP: Je pravda, že si velmi užíváme, když k nám po čase zavítá spokojená zákaznice a vypráví, jak ji lidé brýle chválí a otáčejí se za ní na ulici. Nebo když k nám zavítají muži, kteří chtějí dodat na vážnosti a doladit s nimi svou pracovní image. Stává se nám, že klient přijde s tím, že má prostě jen chuť na změnu a nechá nám při výběru volnou ruku. Troufám si říct, že už to za ta léta máme docela „v oku“ a dokážeme poradit. Tak se za námi zastavte ve Švehlově ulici v Hradci nebo na náměstí v Trutnově.

> *„Ideálně by měl mít člověk minimálně dvoje, ale spíš troje brýle.“*

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

Sion

ŠKOLY A DDM

to nejlepší pro Vaše děti

sion.cz

každé z dětí je u nás

TÍM NEJDŮLEŽITĚJŠÍM

Zaměřujeme se na jejich talenty, nadání i rozvoj charakteru.

Jsme rádi za jejich názory i nacházení jejich vlastních originálních řešení.

Chyba není ostuda, naopak je povzbuzujeme, aby se nebály dělat chyby a zkoušet nové věci.

Ve školce jsou skoro jako doma, v rodinném prostředí, kde paní učitelky jsou tety.

Do školy nechodí jen proto, že musí, není to nutné zlo - skutečně je to u nás baví.

Učí se nikoli pro učení, ale aby se dozvídaly nové věci a přicházely na kloub tomu, jak věci fungují.

Zažívají, že škola je pro ně užitečná, že má skutečně smysl - nezískávají averzi k učení.

Nejsou ze školy otrávené a apatické, naopak jsou aktivní a zvídavé.

Středem naší školy je každé z dětí a vždy hledáme, jak právě jeho naučit maximum,
k tomu užíváme různorodé metody učení, vždy tu, která je právě nejefektivnější.

To vše vede k tomu, že jsou skvěle připravené na další studium.

Na střední škole vyučujeme tak, aby to studentům dávalo smysl, aby chápali souvislosti
a byli schopni samostatně přemýšlet.

Vytváříme prostředí, kde je vítané projevovat své názory, kde se studenti rozvíjejí jako osobnosti.

Chceme, aby se studenti rozvíjeli všestranně.

Zásadně neděláme přepadová zkoušení u tabule, namísto toho máme mnohem spravedlivější
a komplexnější písemné testy.

Celkovým pojetím Sion High School jsou její studenti připravenější na vysoké školy lépe
než studenti jiných škol.

Sion
Mateřská škola
Škola, která má ráda děti

Sion
Základní škola
SiON ELEMENTARY

Sion
High School
Gymnázium a pedagogická SŠ

Sion
Dům dětí a mládeže
Volnočasové aktivity
a kroužky pro Vaše děti

Poslední večeře: na žaludek jsou Poděbrady

„Nejíme proto, abychom žili, ale žijeme proto, abychom jedli." Ano, skutečně v tomto pořadí hledí na svět všichni milovníci dobrého jídla a pití. Jejich cesty řídí chuťové buňky, touha po připomenutí známého i poznávání nového. Za zážitky u prostřeného stolu neváhají vážit dlouhou cestu, ale dobře znají i kvalitu, která se skrývá hned za rohem. Kdyby se měli rozhodnout, kde si dopřát svou poslední večeři, možná by věděli hned a možná by dlouze váhali. Patříte-li mezi gurmány k těm druhým, vezme vás Quartier v každém vydání do bistra, restaurace či baru, za které dává celá redakce ruku do ohně.

Na srdce jsou Poděbrady! To věděly už naše babičky, zdejší léčebné lázně pomáhají už více než sto let pacientům nejen s kardiologickými problémy. Malebné město uprostřed polabské nížiny ostatně jako by vybízelo k lenošivým procházkám po lázeňské kolonádě, podél Labe nebo kolem zdejšího zámku. Pro několik generací jsou tak Poděbrady synonymem pohody, odpočinku a příjemných zážitků, stejně jako léčebných pobytů navracejících zdraví, energii a svěžest. Prvorepublikový rozkvět městečka na půl cesty mezi Hradcem Králové a Prahou se otiskl i do jeho architektury a nálady, kterou si i širší centrum zachovalo až do dnešních dnů, kdy láká také hosty přijíždějící za populárními wellness pobyty a odpočinkem.

> „Dnešní menu však jde naproti všeobecnému vkusu, diktovanému gastronomickým mainstreamem."

Nejen oni oceňují v Poděbradech stále se rozšiřující nabídku zdejší gastro scény, která si svou úrovní nezadá s leckterým z větších měst. V samém srdci lázeňské kolonády bylo jednou z prvních vlaštovek vzestupu města jako gastro destinace Cafe Oliver, kavárna ve francouzském stylu, otevřená v roce 2011. Stejní majitelé v dalších letech vytvořili food koncept La Place a otevřeli podniky Cucina, Náš Hostinec nebo Bistro U Lupiče – všechny v Poděbradech.

Ducha tradičního francouzského bistra však v Cafe Oliver dnes bohužel připomíná jen ladění interiéru s nezbytnými retro dekoracemi a pár osamělých jídel v menu. Ti, kdo pamatují první roky Cafe Oliver, musí zatlačit slzu v oku při vzpomínce na silnou francouzskou cibulačku, která byla leta ikonou podniku, ale dnes si ji tu už neobjednáte. Možná jim jen nikdo neřekl, že dobrý podnik ikony nemění. Dnešní menu však jde naproti všeobecnému vkusu, diktovanému gastronomickým mainstreamem – a tak se tu potkává telecí řízek s populárními bowly, burgry s bagetami nebo rumpsteak s nezbytným caesar salátem. Na menu tu ale naštěstí stále mají své místo vyhlášená hovězí líčka na červeném víně, vejce benedikt či steak z kompresovaného lilku.

My jsme při naší návštěvě neusedli ke stolku uvnitř, ale na letní zahrádku, která je prostorným výběžkem restaurace do parku na lázeňské kolonádě. Čekání na jídlo jsme si tak krátili pozorováním ruchu, který tu uprostřed jarního dne tvoří kulisu skutečně živého místa. Z menu jsme nejprve vybrali silný masový vývar s taštičkami gyoza plněnými telecím masem. Polévku bychom snesli i o pár stupňů teplejší, nicméně krásná barva a hlavně síla vývaru vynahradily chybějící stupně. Taštičky byly uvařené tak akorát, jejich náplň by mohla být dochucenější, ale takto zase vynikla jemná chuť telecího masa.

Jako druhý chod jsme zvolili kuřecí sendvič z italského chleba se smaženými hranolkami. Proti italskému chlebu, který si v restauraci sami pečou, nelze nic namítat, chutnal skutečně dobře – byl nadýchaný, křupavý a měkký. Kuřecímu masu, které dominovalo náplni, by však víc slušela vypečenější forma a třeba i gril, nemělo by tak nelákavě bledou barvu a unylou chuť. Volské oko, které na něm v sendviči spočívalo, bylo jedním slovem skvělé, stejně jako majonéza, která chuťový vjem dotvářela. Hranolky by určitě měly být křupavější, chutnaly však celkem dobře.

Cafe Oliver se v posledních letech profiluje i nabídkou domácích dortů, které se průběžně mění a na milovníky sladké tečky tak čeká pokaždé něco nového. My jsme zvolili dort větrník, který je maxi verzí populárního zákusku. Nedalo se mu vytknout naprosto nic – jemný krém, karamel i typická konzistence těsta vytvářejí prověřenou souhru chutí.

Návštěva v Cafe Oliver nám potvrdila starou známou pravdu, že těžší než vysokou laťku nastavit, je udržet ji. Ne že by si ji snad v Poděbradech přímo shazovali – vybrat si ke stolování jejich podnik je sázka na jistotu a určitě volba z toho nejlepšího, co se ve městě nabízí.

Emil Stelinger, foto: archiv

Poslední večeře

je o restauracích, barech a bistrech nejen z východních Čech, kde stojí za to jíst. Máte tip? Nebo restauraci? Napište nám na redakce@quartiermagazin.cz

Skrytý skvost jménem Žireč

Čtyři kilometry do Kuksu, čtyři do Safari parku. V objetí největších turistických lákadel regionu skrývá se malebný areál Žireč. Na první pohled možná trochu nenápadné místo, ale za to s velkým srdcem a otevřenou náručí. Tak ještě jednou, vítejte v Žirči! Na místě, kde na vás dýchne baroko, vzduch provoní záhonky plné bylinek a kde si připomenete, že ne každý příběh musí mít nutně šťastný konec. „Stačí, když je v něm odhodlání a naděje," říká Dominik Melichar, ředitel Domova sv. Josefa, pomyslného srdce areálu, kde pečují o pacienty s roztroušenou sklerózou.

Největší cyklomuzeum ve střední Evropě, unikátní kostelní zvonkohra, nejstarší bylinková zahrada na východě Čech. Areál Žireč se pyšní tolika zajímavostmi, přesto zůstává turistům tak trochu skrytým pokladem. Čím si to vysvětlujete? .

Do značné míry za to může umístění – jsme mimo hlavní cesty. A taky máme atraktivní sousedy. (*smích*) Lidé většinou míří do Safari parku nebo světoznámého barokního areálu v Kuksu. My jsme mezi nimi. O to víc ale můžeme překvapit.

Areál je historicky silně spojen s vídeňskými jezuity, kteří sem přišli po třicetileté válce a také dobročinnými řády, jež zde naplno zasely téma péče a pomoci. Jak souvisí se zrodem Domova sv. Josefa jako specializovaného zařízení pro pacienty s roztroušenou sklerózou?

Jezuité v Žirči bezesporu zanechali hlubokou stopu, mimo jiné i prostřednictvím zdejších ikonických staveb, jako je třeba velmi ceněný a zachovalý kostel sv. Anny. Významný je také jejich charitativní odkaz, na který pak navazovaly různé dobročinné řády, a to především Kongregace sester Nejsvětější svátosti z Českých Budějovic. Právě ta zde také

ve 20. letech 20. století založila Domov sv. Josefa. Tehdy sloužil nemocným chlapcům, o které se staraly řádové sestry. Po válce propadl majetek státu a vznikl zde socialistický domov důchodců. Po revoluci byl objekt domova s přilehlým parkem vrácen zmíněné kongregaci, ale protože už sestry nemohly navázat na svou předchozí činnost, darovaly prostory Oblastní charitě Červený Kostelec. V roce 2001 jsme tak do příběhu vstoupili s unikátním projektem pomoci lidem s roztroušenou sklerózou, domov jsme převzali a začali ho budovat do současné podoby.

Takže za pouhých 21 let jste vytvořili celý areál Domova včetně odlehčovací služby, chráněného bydlení, bylinkové zahrady nebo kavárny, která zároveň funguje jako sociální podnik.

No, jak se to vezme. Někdo by řekl za pouhých, jiný by řekl, že je to docela dlouhá doba. Jsou to každopádně dvě desetiletí naší snahy o obnovu tohoto místa, které ještě za jezuitů zahrnovalo velké množství dalších budov. Ty se ale v průběhu let dostaly do soukromého vlastnictví. My se je snažíme postupně získávat, opravovat a přetvářet na místa, která nám pomohou nabízet lepší péči pro naše klienty. To se týká například objektu sv. Damiána, kde se až do roku 1934 vařilo pivo, nebo bývalá fara, dnes objekt sv. Kláry, kde v současnosti poskytujeme odlehčovací službu. Je to postupný proces.

Jste jediným zařízením svého druhu v republice, což je na jednu stranu unikátní záležitost, ale současně jste na všechno sami.

Jako lůžkové zařízení poskytující komplexní služby pacientům s roztroušenou sklerózou jsme opravdu jediné v republice. Jinak samozřejmě paralelně s námi fungují ambulantní centra v nemocnicích. Našimi klienty jsou pacienti v pokročilém stádiu nemoci. Zpravidla takoví, kterým byla už léčba ukončena a současná medicína jim nenabízí žádné další alternativy. Často jsou to lidé už plně invalidní, kteří potřebují vysokou úroveň podpory v režimu 24/7. Takoví pacienti bohužel končí buď v léčebnách dlouhodobě nemocných, nebo domovech důchodců, což je pro ně zcela nevyhovující. Musíme si uvědomit, že roztroušená skleróza je nemocí mladých lidí, průměrně propuká ve věku 31 let. Když skončíte ani ne ve čtyřiceti v domově pro seniory, je to velký nápor i na psychiku. Většinou také přijdete o práci a rozpadne se vám rodina. Pacienti trpící tímto onemocněním vyžadují zkrátka speciální péči, potřebují intenzivně rehabilitovat, na což v běžných zařízeních nejsou pochopitelně vybaveni.

Každý den se setkáváte s velmi silnými životními příběhy. Končí některé happyendem?

To víte, že ano. Setkáváme se s případy, kdy k nám přijíždí na krátkodobý pobyt pacient na vozíčku, a pokud opravdu intenzivně rehabilituje, nezřídka se s námi loučí jen s hůlkami a zvládne bez pomoci ujít i 50 metrů. To je obrovské povzbuzení pro obě strany. Rád vzpomínám i na příběh pana doktora-urologa, který v našem domově strávil jako pacient 12 let. Jednoho dne ho vyhledala mladá dívka, které jako batoleti s vrozenou vadou zachránil život. Bylo to moc dojemné setkání. Víte, člověk časem pochopí, že příběh nemusí mít nutně happyend, pokud v něm nechybí odhodlání a naděje.

Ufinancovat vaše aktivity musí být náročné. Jak moc jste závislí na pomoci dárců?

Jsme financováni vícezdrojově, velký podíl představují dotace od státu, zdravotních pojišťoven, ale minimálně 20 procent naší činnosti potřebujeme dofinancovat zvenčí. Mám na mysli především provoz a rozvoj Domova. Přáli bychom si pomoci více pacientům, bohužel kapacitně jsme na hranici možností. V současnosti máme 88 lůžek, přičemž se nechceme stát ohromným ústavem. Proto se zaměřujeme na podporu lidí v domácím prostředí, v čemž nám pomáhají právě příspěvky dárců. Naše fundraisingové oddělení se na tom úspěšně podílí, je to výsledek dlouhodobé práce a patří za ni obrovský dík nejen jim, ale především našim štědrým přispěvovatelům.

Jak nejefektivněji přispět?

Pomůže nám jakákoli aktivita. Když si o nás přečtete na webu nebo Facebooku i když nás osobně navštívíte. Co se týče finanční podpory, forem je několik a přispívat můžete jednorázově i dlouhodobě. Jednou z variant je projekt Domovenky. Prostřednictvím částky 290 korun můžete uhradit jednu hodinu terapie pro naše klienty, případně tak činit každý měsíc. To je pro nás ideální forma i z toho důvodu, že financování Domova je ve smyslu dotací velice nejisté. Letos zažíváme zcela bezprecedentní situaci, protože ještě v květnu nevíme, kolik dotací v letošním roce dostaneme. Jsme rádi za jakukoli pomoc, ale dlouhodobá pomoc prostřednictvím tzv. pravidelné domovenky je pro nás nejpřínosnější.

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

Pomáhejte hned teď!

DSJ
domovenka
JE 1 HODINA CVIČENÍ
PRO 1 PACIENTA S ROZTROUŠENOU SKLERÓZOU
ABY MOHL ŽÍT DOMA
Kč 290,-
KOLIK hodin můžete darovat Vy?
52 26 12
9 5 4
3 2 1

Trubka, kam se podíváš

U Houdků se hudbou zkrátka žije. A přestože k ní někdy vedly cesty klikaté, občas i trochu trnité, dnes se jí s chutí věnuje celá rodina – a nejradši společně. Trombon a trubky připravit, koncert podle Lucie a Karla Houdkových z Hradce Králové právě začíná!

Oba pocházíte z muzikantských rodin. Dalo by se říct, že v jedné vládly trumpety a ve druhé varhany. Věděli jste vždycky, že jednou převezmete pomyslné „rodinné žezlo“ a budete pokračovat v hudební rodinné tradici?

KH: V tomto směru jsem byl hodně ovlivněn tatínkem a starším bráchou. Oba hráli na trumpety a mě ohromně bavilo je sledovat a poslouchat. Jak jim to spolu hezky zní, jak poctivě cvičí… a jednoho dne jsem si řekl, že to chci taky. Bylo mi asi dvanáct, když jsem si ze skříně sundal starou trubku a zkoušel na ni něco sám zahrát. Natěšeně jsem čekal na tatínka, až ten den přijde z práce, abych ho překvapil. Když se vrátil z konzervatoře, zahrál jsem mu na uvítanou pár tónů a jemu se to líbilo! Sundal si kabát a začala mu rázem druhá směna. Já to vnímal jako přirozenou věc, ale asi to bylo trochu nečekané, protože odmalička jsem hrál na bicí.

LH: Hodně podobným procesem si prošel i náš starší syn. Jediný rozdíl byl v tom, že náš Toník nechtěl hrát na nic, protože podle svých slov přece není exhibicionista a nerad vystupuje před lidmi. Nakonec jedno léto zjistil, že se o prázdninách docela nudí, a tak vzal do ruky trubku a začal hrát.

> *„Bylo mi asi dvanáct, když jsem si ze skříně sundal starou trubku a zkoušel na ni něco sám zahrát.“*

Jen tak, sám od sebe. A mladší syn? Z legrace říkám, že se narodil s nátrubkem na puse. Jedno z jeho prvních slov bylo „tubaka“ – což znamenalo trubka. Odmalička na něj nástroj platil jako všelék, jakmile viděl trubku, pištěl radostí.

Takže děti se spíš „potatily“, protože vy jste i přes své hluboké varhanické kořeny rodiny Strejců vzala hudbu na milost až v dospělosti.

LH: Je pravda, že mé dětství a dospívání bylo, co se týče hudby, docela boj. Protože tatínek, strejda i dědeček byli varhaníci, dali i mě automaticky v pěti letech na klavír. Přirozeně se předpokládalo, že na to budu šikovná a že mě to bude bavit. To bych ale nebyla já, abych to neměla přesně naopak. Chtěly se po mně výkony, které znamenaly práci, a já to v tu dobu tak vůbec necítila.

Takže jsem ve čtvrté třídě s klavírem sekla. Hrozně jsem s tím bojovala a rodiče zase zápasili s tím, že ve mně cítili určité nadání, a tak se mě všemožně pokoušeli k hudbě nasměrovat jinak – nějakou dobu jsem chodila na zpěv i na varhany. Nakonec mě v osmnácti „zlomila“ dechovka. Hrozně se mi zalíbila baskřídlovka, což je taková malá tuba.

KH: Jen se přiznej, že tě k ní zlomil spíš ten kluk, co na tu baskřídlovku hrál. *(smích)*

LH: Dobře, ale pravdou taky je, že chlapec mě po nějaké době opustil, ale nástroj mi zůstal, a díky němu jsme se pak vlastně seznámili. Takže všechno dobře dopadlo! *(smích)*

V současnosti ale hrajete na trombon neboli pozoun.
LH: Když jsem začínala na baskřídlovku, dostala jsem se ke skvělému učiteli Oldřichu Kůželovi, který mě velmi hudebně ovlivnil. Byl přísný, nikdy mi nic neodpustil, ale já ho nesmírně uznávala a za mnohé mu vděčím. Právě on mě postupně převedl na trombon.

KH: S manželkou a syny hrajeme často, povedlo se to i společně s bráchou Jirkou, který je sólotrumpetista Národního divadla a Českého rozhlasu, a patří to k mým nejsilnějším hudebním zážitkům v životě. Pět Houdků hrálo najednou na jednom pódiu! Něco takového nemá v uměleckém světě obdoby.

LH: Je to docela úsměvné, jak se naše vzájemné cesty postupně protínaly. Já se vlastně díky svému tatínkovi, který byl ředitelem v hradecké filharmonii, seznámila se svým budoucím tchánem, a dostala od něj dokonce i pár lekcí.

Přitom se říká, že nejhorší je pracovat s kamarády nebo rodinou. Platí to i ve vaší profesi?
KH: Naopak si myslím, že to má své kouzlo. A to v tom nejlepším slova smyslu. V hudbě totiž musí být všichni, jak se říká, na jedné vlně. A to nám jde!

LH: Možná je to náročnější v tom smyslu, že rodina musí opravdu fungovat. Protože v takový moment jsme spolu hodně a pořád něco řešíme. Není to o tom, že si sedneme a jen tak něco hrajeme. Manžel nás vede, opravuje, učí… a to se někdy hůř poslouchá, na druhou stranu ani ten tatínek nás nechce pořád okřikovat. Je to hodně o vzájemné toleranci, ale když se to povede, je to skvělý a naplňující pocit.

> *„Když jsme Lucky Band zakládali, naivně jsme si představovali, že budeme jako Beatles.“*

A není vám to líto, že právě na „váš“ trombon nehraje ani jeden ze synů?
LH: Vůbec mi to není líto. Tatínek je přirozený vzor, obdivují ho a je v pořádku, že chtějí jít v jeho stopách. Díky tomu spolu tráví ještě víc času a vytváří si hlubší pouto. Pro to se nesmutní, za to se děkuje!

Hrajete někdy i společně? Že byste se sešli a uspořádali takový multigenerační koncert?

Nosíte si někdy práci domů?
KH: Určitě ano, my tím žijeme. Od rána do večera. Ale snažím se přepínat - jít na brusle nebo do sauny. Prostě aspoň na chvilku vypnout. Jenže jakmile se vrátím domů, hned vyzvídám na synech, jestli cvičili, co hráli, a jsem v tom zas.

Právě si říkám, že nejenže hrajete, ale také učíte mladé talenty. Jak přistupujete v tomto směru ke svým dětem? Nemáte tendenci být těmi pedagogy i doma?
KH: Rád bych řekl, že ne, ale když večeřím v kuchyni a z pokojíčku se ozývají tóny, které se mi nelíbí, tak mi to prostě nedá a jdu tam.

LH: Já jsem v tomhle směru mírnější. Říkám si, že si tím musí projít, je to prostě vývoj. A někdy si to třeba musí vzít tou těžší a delší cestou, aby se něco naučili.

Nesmíme ale zapomenout ani na vaše pomyslné třetí dítě – kapelu s dvojsmyslným názvem Lucky Band, která letos slaví už 20 let na scéně! Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste ji zakládala?
LH: Deset let si říkám, že až mi bude čtyřicet, tak skončím, ale už před těmi deseti lety jsem věděla, že to nedokážu. Když jsme kapelu zakládali, v největší naivitě jsme si představovali, že budeme jako Beatles. Začneme zkoušet v garáži a skončíme v Lucerně. I když ono se to vlastně stalo, tak dobrý. *(smích)*

Nemáte chuť se k manželce přidat?
KH: Já Lucku i její kapelu rád podpořím, ale upřímně říkám, že hrát bych tam nechtěl. To jsou akce do dvou, do čtyř do rána a při dvou úvazcích a dvou dětech by to bylo nemožné časově skloubit.

LH: Navíc - to už bychom spolu byli opravdu pořád.

KH: To je pravda, vždyť my spolu i učíme, naše třídy spolu sousedí. Neříkám, že to není hezké, ale je potřeba mít svůj ventil.

LH: Přesně a tím ventilem je pro mě kapela. Tam nejsem za maminku ani za manželku, tam se jdu prostě vyblbnout. A to, že se vrátím ve čtyři ráno, je náročný, ale mně to vlastně tolik nevadí.

Michaela Zumrová
foto: Ondřej Šlambora

Lucie Houdková

Profesionální trombonistka absolvovala Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína v Hradci Králové, Státní konzervatoř v Praze a Konzervatoř Pardubice.

Pochází ze slavného muzikantského rodu Strejců.

V roce 2002 založila taneční kapelu LuckyBand.

Nyní učí na ZUŠ Střezina.

Karel Houdek

Profesionální trumpetista z Hradce Králové absolvoval konzervatoř v Praze a několik dalších zahraničních kurzů.

Procestoval řadu zemí a vystupoval v nejprestižnějších světových sálech, jako je například Musikverein Wien, Berliner Philharmonie, KKL Luzern, Théatre des Champs-Élysées, The Kennedy Center Washington nebo Seoul Arts Center.

Dloholetý člen Filharmonie Hradec Králové, pedagogicky působil na Univerzitě Hradec Králové a v současné době na Základní umělecké škole Střezina v Hradci Králové.

Co je váš svět? Vaše cíle, vaše rodina, vaše kariéra? IONIQ 5 – čistě elektrické SUV s rozvorem o výjimečné délce 3 metrů – vám s tím vším pomůže nebývalou silou. Cestujte s dojezdem až 481 km. Nabíjejte ultrarychle, např. z 10 na 80% kapacity baterie v ideálních podmínkách za pouhých 18 minut. Vydejte se za svými ambicemi s možností napájet externí spotřebiče výkonem až 3,6 kW či s dálničním asistentem druhé generace HDA 2. To je jen několik z řady jedinečných předností nového vozu IONIQ 5. **www.hyundai.cz**

HYUNDAI HRADEC

HYUNDAI Hradec
Bří Štefanů 978, Hradec Králové
Tel. 732 881 811
www.hyundaihk.cz

HYUNDAI

5 LET Záruka bez omezení km

8 LET Záruka na baterii/160 000 km

IONIQ 5 – kombinovaná spotřeba elektrické energie 16,7–20,1 kWh / 100 km; emise CO_2 0 g/km.

Stalo se na východě Čech

Jaro opět překvapilo! A nejen na východě Čech bylo plné události, na které jen tak nezapomeneme. Některé z klíčových okamžiků uplynulého čtvrtletí dokonce dominovaly zpravodajskému výběru republikových médií. Šest z nich si připomeňte spolu s námi v pravidelné rubrice Quartieru.

ŘÍKEJ MI BÁSNĚ, TRUBKO

Na Tylově nábřeží v Hradci, kousek od známého gymnázia v dubnu poprvé zanotoval nový poesiomat. Když zatočíte klikou, roura vám zarecituje, zazpívá i zafandí. Kromě básní spjatých s krajskou metropolí přehraje i ohlasy dobového tisku na Gočárovo schodiště, zvuky Hučáku nebo oblíbeného „divadelňáku“. Projekt Ondřeje Kobzy je druhým svého druhu v kraji, první mají ve Vrchlabí.

SKY BRIDGE 721

Symbolicky v pátek třináctého otevřel v květnu nejdelší visutý most na světě! Jedinečnou atrakcí ve výšce 95 metrů nad zemí si nově užijete na Dolní Moravě. Místní Sky Brigde měří 721 metrů a vede přes majestátní údolí Mlýnského potoka na horský hřeben Chlum. Najednou může být na lávce maximálně 500 lidí, kteří se střídají po půlhodině.

GRAND SEMAFOR

22. ročník GRAND Festivalu smíchu ovládl v květnu jeviště pardubického divadla. Letošnímu svátku smíchu dominoval Semafor, který získal Hlavní cenu a titul Komedie roku. Poctu tomuto divadlu a principálovi Jiřímu Suchému předvedlo liberecké Divadlo F. X. Šaldy. Herecké ceny posbírali také Vojtěch Kotek a Marta Dancingerová. Cenu Genius smíchu 2022 dostala Jiřina Bohdalová.

UŽ TO KLÍČÍ!

V Hradci vzniká první komunitní zahrada. Najdete ji v parku vedle Kulturního domu Střelnice. Idea společného zahradničení vznikla spoluprací spolku Souhra, komise místní samosprávy a Nadace Via. Brzy tak budou místní moci pěstovat zeleninu, kompostovat, zkrátka tvořit jedinečnou oázu klidu v centru města.

ZAČALY DOSTIHY

Po dvou letech covidových peripetií odstartovala nová dostihová sezona v Pardubicích v řádném termínu. A divákům se evidentně stýskalo, protože ačkoli se nejela ani kvalifikace, ani Velká pardubická, ochozy byly plné. Zahajovací den nakonec ovládl favorit ryzák Night Moon v sedle s žokejem Janem Faltejskem.

POKLAD V LITOMYŠLI

Muzeum v Litomyšli vystavilo veřejnosti na pár týdnů poklad, který co do počtu mincí patří mezi největší v Česku. Nález pochází z Vysoké nedaleko Jevíčka na Svitavsku a zahrnuje přes 7 tisíc mincí z druhé poloviny 17. století. Kulturně-historická hodnota se podle odborníků pohybuje kolem deseti milionů korun.

Mimořádný festival s geniem loci hlásí návrat se vším všudy. *Po covidových improvizacích se tentokrát Smetanova Litomyšl koná v plném rozsahu. Druhý nejstarší festival u nás letos píše už 64. ročník a láká na 43 pořadů hlavní show, kterou slavnostně vyvrcholí 5. července. V programu s podtitulem „A znovu láska…“ inspirovaným veršem básníka Jana Skácela nechybí Novosvětská, Carmina burana, Čajkovského Klavírní koncert b moll, Straussova Alpská, hity z muzikálů, Händelův Mesiáš, španělské flamenco, Hradišťan, Pavel Šporcl ani hvězdný Erwin Schrott. Jen pozor – vzhledem k počínající rekonstrukci litomyšlského zámku došlo k přesunům a některé koncerty se v rámci areálu konají trochu jinde, než jste byli možná zvyklí.*

Ona, tělo, jaro

Bylo to zkrátka tak nějak „ve vzduchu“. Jarní měsíce byly ve znamení svěžích novinek a smělých začátků. A tak jsme jim vyrazili vstříc! Podporovat podniky, akce a projekty, které se dělají srdcem, je radost. Ohlédněte se spolu s námi, kde jsme uplynulé jaro nechyběli, a sdílejte ji i vy!

QUARTIER & SALON BE IN

Formování postavy doslova za pět minut dvanáct? V královéhradeckém Salonu BE IN vědí, jak na to. A rády nám to ukázaly! Tým pod vedením majitelky Martiny Pospíšilové nám v rámci VIP večera představil nejnovější trendy a technologie v péči o linii, které jsme si mohly doslova na vlastní kůži okamžitě vyzkoušet. LPG lipomassage pro zhubnutí, tvarování a zpevnění byla opravdu relaxačním zážitkem, odbourávač tuků a zpevňovač svalů jménem EMS Slim nám zase dokázal, že posilovat a zároveň spalovat se dá efektivně i vleže. Pomyslnou třešničkou na dortu byly Body Wraps zábaly, které dokonale rozproudí lymfu a zbaví tělo přebytečné vody. Milé dámy, rády byste si ale přece jen daly trochu víc do těla? Součástí BE IN je i slim zóna, kde si můžete vyzkoušet řadu revolučních přístrojů, které

už nějaký ten pohyb vyžadují – nás hodně zaujal Vacushape či vibrační Power Plate.

ONA STOLISTÁ

Přehlídka, jakou Hradec neviděl! A nejen on! Tak by se dala jednou větou popsat jedinečná komponovaná přehlídka módy, designu, hudby, umění a vůně v režii dvou výrazných východočeských osobností: architektky a designérky Heleny Daňbujánové a návrhářky Jitky Šedové. Unikátní modely v dialogu s autorským nábytkem vynesli mimo jiné Česká miss Klára Vavrušková nebo Muž roku Lukáš Vyšehrad. Za mikrofonem nechyběla zpěvačka Zofie Dares – frontmenka kapely Mydy v doprovodu violoncellistky Báry Vychodilové, členky Filharmonie Hradec Králové, a klavíristky Adély Černíkové. Přehlídka, jejíž hlavní inspirací byla pochopitelně ona – žena - a baroko, oslovila všechny smysly a konala se v nádherných prostorách Petrof Gallery v Hradci Králové.

red

inzerce

HRADECKÝ LETOROST
LETNÍ KINO ŠIRÁK HRADEC KRÁLOVÉ
27. 8. 2022
OD 11:00 DO 22:00
RANGERS - PLAVCI VÍTĚZ VČ PORTY MARIEN & VÍŤA TRONÍČEK
TONY JOCH & PŘÁTELÉ
ISARA CIMBAL CLASSIC NEZMAŘI NOVÁ SEKCE VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO PŘÍSTAV
F.T. PRIM & HANA ULRYCHOVÁ JAKO HOST TOMÁŠ LINKA KVARTET
HRADECKÁ KULTURNÍ A VZDĚLÁVACÍ SPOLEČNOST
LETNÍ KINO ŠIRÁK
HRADEC KRÁLOVÉ
Hradec Králové Český rozhlas
Hradecké služby Marius Pedersen Group
www.hradeckyletorost.cz

Energické Ústí

Čechy krásné, Čechy mé! Duše má se touhou pne, kde ty naše hory jsou zasnoubené s oblohou? Přidejte k Čechám v textu této známé lidové písně přívlastek východní, a pořád vám bude na rtech zpívat pravda! Quartier finišuje oblíbený seriál, tentokrát o ikonických městech východočeského regionu, která nám závidí široko daleko. Zastávka poslední: energické Ústí nad Orlicí.

V podhůří Orlických hor, v okrsku Ústecké brázdy, na soutoku Tiché Orlice a Třebovky. Právě tam doširoka otevírá náruč zhruba čtrnáctitisícové Ústí nad Orlicí. Seznamte se blíž s centrem Podorlicka, klíčovým železničním uzlem a někdejší osadou, která si zaslouženě vydobyla status respektovaného okresního města.

VILÉMŮV OSTROH

K založení osady podél ústí dvou řek došlo pravděpodobně v druhé polovině 13. století v rámci rozsáhlé kolonizace podhůří Orlických hor. Říkalo se mu prostě Oustí a u jeho zrodu stáli z pověření krále Přemysla Otakara II. páni z Drnholce. První písemná zmínka pochází z roku 1285 – vedle českého Ústí se používala také německá varianta Wilhelmswerd, tedy Vilémům ostroh. Podle historiků se váže k samotnému zakladateli Vilémovi z Drnholce.

Během nadcházejících století měnilo ústecké panství často majitele, v jeho čele se objevili Kostkové z Postupic, Pernštejnové, Bohdanečtí z Hodkova i Lichtenštejnové. Naštěstí pro Ústí mělo toto časté střídání pozitivní dopad na rostoucí význam města. Panovníci se předháněli v udělování městských privilegií a Ústí vzkvétalo. Povážlivou expanzi ochromil až v roce 1498 rozsáhlý požár, který zlikvidoval dřevěnou zástavbu i významné písemnosti města.

Místní se však záhy oklepali. Hned následující rok bylo městu uděleno pivovárečné právo a velké podpory se dostávalo rozvoji cechovní výroby, především plátenictví a soukenictví. To už probíhalo pod taktovkou Pernštejnů, kterým spadlo město do klína díky promyšlené sňatkové politice. Během třicetileté války přešlo panství do vlastnictví Lichtenštejnů. V té době zachvátil město další ničivý požár, který byl impulzem k rozsáhlé městské přestavbě a dřevěné domy byly postupně nahrazeny zděnými. Barokní stavitelé výrazně změnili tvář města, koneckonců pozůstatky jejich umu tu můžete obdivovat ještě dnes. Ne náhodou je náměstí s radnicí a měšťanskými domy přes tři desetiletí památkovou zónou.

> *„Expanzi ochromil v roce 1498 požár, který zlikvidoval dřevěnou zástavbu i významné písemnosti města.“*

OD OUSTÍ PO VÝCHODOČESKÝ MANCHESTER

Na sklonku Lichtenštejnské vlády zaznamenalo Ústí další významný milník ve svém hospodářském vývoji. Ten akcelerovala výstavba železniční trati z Prahy do Olomouce v letech 1843 až 1845. Jako jediná na trati se dochovala empírová budova železniční stanice Ústí město. Ve městě se tak začala naplno rozvíjet průmyslová výroba, přičemž prim hrálo bavlnářství. Brzy si tak Ústí vysloužilo přezdívku východočeský Manchester. S tím šel ruku v ruce i rozpuk pestrého kulturního a spolkového života, který vrcholil za první republiky.

NACISTÉ PŘED BRANAMI

Velký otřes městu přinesla mnichovská dohoda v roce 1938, kdy se Ústí ze dne na den ocitlo ze tří stran obklopeno novou hranicí s nacistickým Německem. O to bujařejší oslavy se pak konaly na konci války, které korunovalo jmenování Ústí okresním městem.

Po roce 1948 došlo k rozsáhlým přestavbám, které se na tváři města výrazně podepsaly. Původní charakter s domkařskou zástavbou ústeckých tkalců na Podměstí byl vzhledem k rostoucímu počtu obyvatel postupně vytlačován novými stavbami. K tradičnímu textilnímu průmyslu tehdy přibylo textilní strojí-

renství a bavlnářský výzkum. Devadesátek se však tato odvětví už nedožila.

NA PROCHÁZKU ÚSTÍM

Dlouhý život a historii Ústí vám nejvýmluvněji připomenou místní dominanty. Za vidění stojí nejstarší kamenná stavba ve městě - budova Sboru jednoty bratrské z roku 1555. Určitě zamiřte i k barokní radnici vystavěné v letech 1721-23 s výraznou hranolovou věží připomínající kostel. Minout přitom nesmíte ani pozdně barokní trojlodní chrám Nanebevzetí Panny Marie dokončený v roce 1776. Před pár lety se dočkal částečné rekonstrukce a v jeho těsné blízkosti, na někdejším hřbitově, byl vybudován meditační park. Uchvátí vás jistě i funkcionalistická budova Roškotova divadla z roku 1936, která je zapsána do seznamu kulturních památek České republiky či secesní Hernychova vila z počátku 20. století, jež byla zrekonstruována a dnes slouží jako Kulturně společenské centrum česko-polského příhraničí. A kdybyste si rádi udělali i výlet kousek dál, jen půlhodinky odtud stojí rokokový zámek Nové Hrady z konce 18. století, přezdívaný „České Versailles“ nebo „Malý Schönbrunn“.

Jak stručně popsat Ústí? Možná jako nepříliš velké město, které má ale hodně co nabídnout a srší energií. Energií udržovat kulturní tradice stejně živé jako kdysi. Vždyť vezměte si, že dodnes tu funguje jeden z nejstarších sborů ve střední Evropě Cecilská hudební jednota, který byl založen už v roce 1803! Obdivuhodná je i místní tradice malovaných betlémů, které uchvacují nejen u nás, ale i daleko za našimi hranicemi. Navždy jsou s městem spojeni i významní rodáci a velikáni české hudby – houslový virtuos Jaroslav Kocian a violoncellista Bohuš Heran, jejichž odkaz je připomínán na místních hudebních soutěžích, které se konají od roku 1959. I v tradici textilní výroby místní pokračují dál.

Tohle město dokonce srší energií přímo vesmírnou. V roce 1963 totiž dopadl do městské části Kerthartice meteorit. Měřil 12 krát 8 centimetrů a vážil zhruba 1,3 kila, dnes ho vystavuje Národní muzeum v Praze. Přesné místo dopadu je označeno tabulkou a nachází se jen kousek od cyklostezky směrem do Brandýsa nad Orlicí. A protože se tak stalo za bílého dne, měla jeho návštěva Země řadu očitých svědků.

Ať už vás ale do Ústí naláká cokoli, jedno je jisté: jeho návštěvou chybu určitě neuděláte. A třeba si kousek jeho energie vezmete s sebou domů jako suvenýr. Tak na Ústí, tvrdošíjné město pod horami, kde dávné ani v nejmenším neznamená zapomenuté.

Michaela Zumrová
foto: archiv

> *„Výstavba klíčové železniční trati z Prahy do Olomouce proběhla v letech 1843 až 1845.“*

Regiony nejen pro fajnšmekry

Hradec Králové se v osmi dnech promění na město plné divadla, hudby a tance. Již tradičně se tu poslední červnový týden uskuteční Regiony - Mezinárodní divadelní festival Hradec Králové. Letošní ročník nese podtitul Regenerace a je v pořadí dvacátý sedmý. Co přesně nás v programu čeká a nemine, prozradil jeden z organizátorů a zároveň ředitel Divadla Drak Tomáš Jarkovský.

Festival byl nedávno přejmenován z Divadlo evropských regionů a Open Air Program na Regiony – Mezinárodní divadelní festival Hradec Králové (zkráceně Regiony). Co vás k tomu motivovalo?
Název byl příliš komplikovaný, což nebylo praktické pro tiskoviny, logo a komunikaci obecně. Zároveň jsme udělali organizační změny, kdy daleko těsněji spolupracujeme jakožto tři zástupci pořadatelských organizací s jednotnou dramaturgickou radou. Snažíme se program čím dál více propojovat, aby šlo o jeden festival, a ne tři oddělené programové linie, jakožto festival v Klicperově divadle, v Draku a festival v open air prostoru prostoru pod taktovkou neziskovky Kontrapunkt. Proto jsme hledali nový, zastřešující název. Zakladatelská myšlenka toho festivalu byla taková, že dvě regionální divadla pořádají festival, kde se prezentují další regionální divadla, jak z Čech, tak ze zahraničí. Tato myšlenka nám sále přijde moc pěkná, protože na festivalové mapě je náš festival výjimečný a jiný než ostatní. Chtěli jsme, aby to zůstalo zdůrazněné, proto jsme dospěli k tomuto zjednodušení.

Říkal jste, že se festivalu účastní i zahraniční umělci. Odkud k nám zavítají tentokrát?
Letos máme takovou jižní a severní linku. Přijede hodně skandinávských divadel. Například švédské divadlo z Örebre představí Krále Leara ve Studiu Beseda, finské divadlo Livsmedlet zahraje u nás v Draku. Přijede také Nie Theatre z Norska, Teatr Ludowy z Krakova, francouzská divadelní skupina Bakélite.

„Letos chystáme takovou jižní a severní linku. Přijede hodně skandinávských divadel.“

Agnès Limbos, mimořádná osobnost evropského alternativního divadla, přijede z Belgie s uskupením Gare Centrale. Druhým uskupením z Belgie bude Tea Tree, které bude hrát představení Semínko pro úplně maličké děti. Zároveň nás navštíví také divadlo z italské Sardinie se skvělou inscenací Macbeth, která bude zahajovat festival na hlavní scéně Klicperova divadla. Jde o velmi oceňované provedení, které projelo celou Evropu. A pak také přivítáme soubory ze Slovenska.

Loňský rok byl s omezeními, předloňský neproběhl v plné délce. Jaká je nyní rekonvalescence po těchto ročnících? Nebojíte se znovu naskočit a rozjet festival „v plné polní“?
Letošní ročník má podtitul „Regenerace“, protože si myslím, že regenerace je nám všem zapotřebí. Organizačně věříme, že bude letošní ročník jednodušší. Vloni se nám podařilo festival uspořádat de facto v plné šíři. Jen to na nás kladlo spoustu režimových opatření ve smyslu omezení kapacit a podobně. To znamená, že vloni to bylo programově stejné, jen na ta představení mohlo jít méně lidí a museli jsme podnikat spoustu opatření s testováním a prokazováním se, což letos odpadne, takže věříme, že to bude návrat do známých vod.

Přestal s vámi někdo spolupracovat z důvodů rozpadu kapel, divadelních uskupení přes to zvláštní dvouleté covidové období?

Festival je velký a hostů je spousta. Někteří se vracejí pravidelně, některé zveme jednorázově. Je opravdu vždy z čeho vybírat. Spousta umělců se dostala do složitých situacích, to ano, ale většinou to řešila spíše dočasným přerušením činnosti. Takže problém s nedostatkem divadel rozhodně není.

Vnímáte nějakou změnu ze strany diváků, co se týče zájmu o kulturu? Nemáte strach, že lidé po dvou letech nebudou mít o festival zájem?

To si budeme moci říct přesně až po festivalu. Začal předprodej lístků a my nicméně věříme, že se to naplní. Program je bohatý a atraktivní, kdy si v něm každý něco napříč žánry najde. Lidé se do divadla těší, ale návrat do hledišť je opravdu pozvolný. Teď například proběhla zpráva, že nebyl vyprodán zahajovací koncert Pražského jara, což se za poslední roky nikdy nestalo. Souvisí to asi i s ekonomickými nejistotami, přes pandemii se zas lidé těžko orientovali v opatřeních, padali do karantén. Provoz se obnovuje, ale my se těšíme a věříme, že festival proběhne v plné parádě.

Jedná se o osmidenní festival, což souvisí s náročnou přípravou. Jaká je práce organizátora?

Dramaturgicky i organizačně se festival začíná chystat ještě dříve, než skončí ten předchozí. Pro nás organizátory to znamená neustálou práci na festivalu. Tím, že se jedná o festival, který se koná každý rok, tak se prolíná zhodnocení a uzavření jednoho ročníku a do toho už je vlastně dán termín ročníku následujícího. Příprava je tedy permanentní. Na festivalu se ve finále podílí všichni všichni z Klicperova divadla, z Divadla Drak a všichni, kdo pracují pro Kontrapunkt. Je to opravdu hodně lidí.

Došlo za poslední dva roky k nějakým změnám v organizaci?

Hlavní změnou v organizaci je vytvoření dramaturgické rady. Jsme v ní tři zástupci pořadatelských organizací. Z Divadla Drak jsem to já, Martin Satoranský z Klicperova divadla a Barbora Hodonínská z Kontrapunktu a k tomu tam máme tři externí členy - Evu Kejkrtovou Měřičkovou, Martina Macháčka a Kateřinu Leškovou. Společně přinášíme programové tipy a rozřazujeme je do různých bloků. To je ta programová část, ale stejně tak funguje PR tým, produkční, technický, organizační, finanční.

Jak je vlastně festival financován?

Jsme součástí Calendaria Regina, takže na základě toho máme podporu z města, dále je festival podporován prostředky z rozpočtu Královéhradeckého kraje a potom ještě z programu Ministerstva kultury. To jsou tři základní finanční zdroje, se kterými festival operuje. Dále pak jsou součástí ještě sponzorské smlouvy a vlastní tržby ze vstupného.

Festival navštíví i mnoho úspěšných a známých scén jako například Husa na provázku, Divadlo pod Palmovkou apod. Jak náročné je přilákat tato renomovaná uskupení na festival?

Do Hradce na festival jezdí divadla ráda. Tato akce je hodně o setkávání. Hrají zde jak kamenná divadla, tak divadla nezávislá, neprofesionální nebo třeba i studenti uměleckých škol. Mohou se tu setkat a vzájemně se inspirovat. Mezi těmi soubory je náš hradecký festival populární a rádi sem jezdí, protože má dobrou atmosféru.

Na která česká divadla se můžeme dále ještě těšit?

Regionální divadla zvou jiná regionální divadla. To je neměnný programový základ, na nějž se nabaluje všechno ostatní. Diváci se tak mohou těšit například na Divadlo Husa na provázku, Slovácké divadlo Uherské Hradiště nebo Činoherní studio z Ústí nad Labem, Divadlo Petra Bezruče z Ostravy, Nové divadlo z Nitry, slovenské divadlo Odivo, Malé divadlo z Českých Budějovic, Divadlo na cucky z Olomouce, Divadlo pod Palmovkou, Státne divadlo Košice. Divadlo Drak produkčně spolupracuje s Městskými divadly pražskými, takže ta u nás také vystoupí. Dva nezávislé soubory tady dokonce oslaví své výročí založení. Geisslers Hofcomoedianten mají dvacet let od založení a divadlo Continuo oslaví třicáté výročí.

Proč navštívit právě tento festival v samotném srdci Hradce Králové?

Pokud jste z Hradce, tak je dobré festival navštívit už jen proto, že se v těch osmi červnových dnech město promění a žije úplně jiným životem. Hradečáci tak mají možnost zažít moment, kdy město takto tepe a žije. Opravdu se snažíme, aby si v programu vybral každý, i když není divadelní fajnšmekr. Od méně náročných věcí po exkluzivní a špičkové inscenace. V tomto směru se snažíme na místní myslet. A pokud z Hradce nejste, i tak je zajímavé sem přijet, protože jde o jeden z nejstarších a největších festivalů, je výjimečný svou atmosférou, charakterem setkávání a průnikem divadelních žánrů.

Anna Kotková
foto: archiv festivalu

Jen se sluň,
léto!

Skoč na to!

Zeptali jste se už sami sebe, co chcete tohle léto zažít? Jestli ne, tak je nejvyšší čas! Večery se dlouží jen chvíli, a než se nadějeme, na dveře zaklepe podzim. Zbytečně ale nepředbíhejme, teď je čas na trochu inspirace. Přinášíme proto pár zaručených tipů, jak si letošní prázdniny zpestřit na maximum.

NENÍ ROAD TRIP JAKO ROAD TRIP

Jednou z nejoblíbenějších letních aktivit je bezesporu cestování. Kdy jindy má člověk chuť vystoupit z vlastní komfortní zóny a objevovat, než v období, kdy slunce svítí 16 hodin denně, je příjemně teplo a hladina vitaminu D v krvi stoupá každou minutou. Vyšetřete si proto o prázdninách jeden pátek a pondělí a vyrazte na malý roadtrip! Jestli to bude čtyřdenní výlet po Čechách nebo vyrazíte k našim sousedům, je čistě na vašich preferencích. Stačí sbalit auto, vybrat parťáka a vytipovat zajímavé zastávky po cestě. Hlavu složíte v kempu nebo můžete nocovat v roztomilých chatkách či malých penzionech, které potkáte. Booking nabízí nepřeberné možnosti, ze kterých si vybere i ten nejnáročnější nocležník. Svoboda a flexibilita zaručují plnou náruč nevšedních zážitků!

LÉTO JAKO KORÁLEK

Na čerstvém vzduchu jde všechno líp! Tak si ho přes léto užijte co nejvíc a přesuňte ven co nejvíc všedních i nevšedních aktivit. Ranní protažení na terase, oběd na zahrádce, večerní voňavá grilovačka a po setmění

jedno outdoor kino? Tomu říkáme léto jako korálek! Promítejte projektorem na bílou zeď nebo prostěradlo a jedinečný kinosál je na světě. Ideální jako skvělá tečka za rodinnou oslavou nebo zpestření rande ve dvou.

RANDE S OTEVŘENÝMA OČIMA

Léto je svým způsobem tak trochu „davová záležitost". Všudypřítomné festivaly, oslavy a další akce přímo vybízejí k tomu vzít partu a vyrazit za hromadným povyražením. O to víc si ale pak užijete čas strávený jen sami se sebou. Na první přečtení to možná bude znít divně, proč se ale nevzít jen tak „na rande"? Ostatně, vy sami jste tím, s kým

„Jednou z nejoblíbenějších letních aktivit je cestování."

trávíte opravdu všechen čas! Tak se odměňte tím, co máte rádi jen a jen vy, a nelámejte si hlavu, koho vzít s sebou. Vyrazte s knížkou do kavárny, užijte si výstavu alternativního umění nebo open air koncert vážné hudby. Zkrátka žádné rande naslepo, ale s doširoka otevřenýma očima a vědomě – sami se sebou.

ZKUS A UČ SE!

Už Henry Ford říkával: „Každý, kdo se přestane učit, je starý, ať je mu dvacet, nebo osmdesát. Každý, kdo se stále učí, zůstává mladý." Tak si o prázdninách lokněte dávku elixíru mládí a dopřejte si nějaký zajímavý kurz. Přes léto přirozeně frčí hlavně ty jazykové, co ale zkusit i nějaký ryze tvůrčí a zábavný? Většinou nezabere víc než pár hodin, a tak postačí, když si vyšetříte půlden. Třeba by vás nadchnul kurz domácího vaření piva, tvůrčí workshop akvarelu nebo si pod vedením senseliéra vyrobte jedinečný autorský parfém.

TAK TROCHU JINÁ EXOTIKA

Nechte letos cestovat i své chuťové buňky a otevřete pusu novým gastronomickým zážitkům! Nemusíte přitom nutně zkoušet „exotický mainstream" – a místo zprofanované thajské, čínské, indické, francouzské nebo italské kuchyně dejte šanci třeba gruzínské masové polévce chaš, moldavské kukuřičné kaši se skopovým mamaliga nebo nigerijským smaženým plantainům zvaným dodo.

ČTENÍ „LIGHT"

Komu by se chtělo v horkém létě tahat s těžkou knihou sem a tam. Ideální čas dát šanci komiksům! Milovníci barevných dobrodružství se dávno neskrývají jen mezi teenagery. Fenomén obrázkových knih, kde je děj vyprávěn kombinací textu a kreseb, možná pohltí i vás. Navíc výběr je skutečně pestrý – nejde jen o ostré „akčňáky", na trhu najdete řadu historických, životopisných nebo fantasy kousků.

NETRADIČNÍ MAZLÍČEK

Na psa, kočku ani jiné zvíře nemáte ve svém životě čas ani prostor, přesto toužíte o něco láskyplně pečovat? Tak to bychom pro vás měli zajímavý tip - pořiďte si řasokouli! Přestože se jedná o rostlinu, přesněji řasu, bez péče a pravidelného mazlení se neobejde. Nevěříte? Tahle roztomilá kulička původem z Islandu, Skotska, Japonska či Estonska připomíná něco mezi mechem a řasou a v přirozených podmínkách si s ní pohrávají vodní proudy. Díky častému otáčení čerpá světlo ze všech stran a skrz tření o dno a jiné drsné povrchy se z ní zase odstraňují nečistoty. V domácím prostředí potřebuje vaši pomoc – koulení, mazlení a mačkání. Ubytovat ji můžete v akvárku nebo jiné skleněné dóze, dobře poslouží i zavařovačka. Líbit se jí bude v měkké vodě s trochou soli. Nevystavujte ji přílišnému slunci (hlavně ji nestavte na okno!) a vodu jednou za 10 dní vyměňte. Když budete opravdu dobrými „páníčky", uvolní za čas malinký kousek sama sebe, z něhož začne růst nová řasokoule. A to je opravdový úspěch!

Michaela Zumrová

Nic vás v létě neosvěží tak, jako čerstvá domácí zmrzlina! A aby to osvěžení bylo skutečně maximální, sáhněte po šťavnatých citrusech – přirozených „ochlazovačích“ organismu. Vyzkoušejte třeba tento lehoučký citronový sorbet. Přísad je potřeba vskutku jen pár, a jestli máte chuť, můžete si nejeden horký večer okořenit a do směsi kápnout panák vodky.

6 ks citronů v BIO kvalitě, 250 g cukru krupice, med, máta

Citrony pečlivě omyjte, ostrouhejte kůru a poté z nich vymačkejte šťávu. Krupicový cukr rozpusťte na mírném ohni v litru vody a následně hrnec odstavte. Získáte sladkou vodu, do které přimícháte nastrouhanou kůru a vymačkanou šťávu. Nechte půl hodinky vychladnout. Dále sorbetový základ přeceďte přes sítko a uložte do mrazáku (pokud spěcháte, zkuste ho nalít do igelitových sáčků – zmrzne rychleji). Každou půlhodinu kontrolujte a míchejte. Správný sorbet by neměl být ani příliš tekutý, ani tuhý. Servírujte ozdobené mátou a kapkou medu.

ASport zábavní centrum

NEJLEPŠÍ ZÁBAVA
V HRADCI

RESTAURACE – BAR – SALONKY
BOWLING – RICOCHET – KULEČNÍK
FOTBÁLKY – ŠIPKY – ZÁBAVNÍ AUTOMATY – JUKEBOX

ADRESA
Mrštíkova 1879/42
500 09 Hradec Králové
Malšovice (Areál u pošty)

www.a-sport.cz
+420732747653
+420607239502
info@a-sport.cz

OTEVÍRACÍ DOBA
Pondělí - Pátek: 14:00 - 02:00
Sobota: 12:00 - 02:00
Neděle: 12:00 - 00:00

Léto ve VANu

Ve vaně? Ve varu? Ne, tohle léto frčí ve vanu! Dovolená v obytné dodávce dávno není „z nouze ctnost“, naopak nabízí až překvapivé pohodlí, nespočet zážitků, nezávislost a svobodu. Někdo v ní stráví prodloužený víkend, jiný celé léto, další se do ní přestěhuje natrvalo. Nelepte si hned na čelo nálepku „nomád“ a dejte jí letos šanci – i kdyby jen na pár dní.

Nemůžete se dohodnout, jestli strávit dovolenou na horách, nebo u vody? Výlety po památkách, nebo odpočinkem s drinkem na lehátku? Nedělejte kompromisy a užijte si všechno. Díky obytnému autu se můžete každý den probouzet na jiném místě, vyrážet za novými zážitky, experimentovat. Co to obnáší a co zvážit dopředu? Nechte se inspirovat a pak už jen vybírejte, kam to letos bude!

První příjemnou zprávou je, že na obytnou dodávku vám bohatě postačí řidičák na osobní auto. Výběr v půjčovnách je pestrý a záleží jen na vás a míře pohodlí, které si chcete dopřát. O „životě ve vanu“ se totiž traduje řada přežitků, které už dávno nejsou pravda. No, uznejte sami!

GASTROMANUÁL PRO NÁROČNÉ

K snídani vajíčka, k obědu ohřát párky a k večeři zakousnout obložený chleba – tak na tenhle kempingový gastromýtus rovnou zapomeňte. Dodávkové kuchyňky si dnes, krom vlastní velikosti samozřejmě, nezadají s moderní kuchyní v bytech nebo rodinných domech. Najdete v nich nejen základ v podobě lednice, varné konvice nebo dvouplotýnkového vařiče, výjimkou není ani všestranný kávovar, mixér, toustovač nebo rýžovar. Dřez s tekoucí vodou je už dnes také standardem. I v dodávce si tak zkrátka pohodlně přichystáte, na co máte chuť – od řízků s kaší po sushi. Debužírovat přitom můžete každý den na jiném místě a s jinými výhledy. Ve skříňkách navíc objevíte skutečné talíře, misky a příbory, takže nehrozí žádný ešus ani papírové tácky.

JEDNU SPRCHU, PROSÍM

V otázce hygieny záleží na vašich preferencích. Řada „obytňáků“ s sebou vozí venkovní sprchu, která je v létě perfektní volbou pro milovníky poctivého osvěžení i příznivce otužování. Ty luxusnější mají vlastní sprchový kout včetně toalety přímo na palubě. Drobné praní lze vyřešit v mobilní ruční pračce, větší prádlo odvezete do prádelny. Ty najdete v každém větším městě, a než se várka vypere, můžete skočit na oběd nebo čekání spojit s procházkou centrem.

> *„Nemůžete se dohodnout, jestli strávit dovolenou na horách nebo u vody? Nedělejte kompromisy.“*

HROMY, BLESKY

Děsí vás představa bouřky strávené pod stanem? Ani se nedivíme. Vědomí, že vás od lijáků a šlehajících blesků dělí tenká, leč nepromokavá plachta, není dvakrát příjemné. Dodávka naproti tomu poskytuje jiný rozměr bezpečí – prostě zavřete dveře a je to. Navíc si můžete užívat návykového zvuku dešťových kapek rytmicky dopadajících na kapotu.

KRÁLOVSTVÍ NABÍJEČEK

Život offline je záležitostí krásnou, ale dobít jednou za čas telefon, externí zdroje světla, zkouknout film nebo si na čtečce zhltnout pár řádek oblíbené knihy není od věci. Najdete dodávky se solárním panelem, které z vás udělají takřka „elektronezávisláky“, dobíjet také můžete prostřednictvím trakční baterie, která se cestou automaticky dobíjí. Moderní obytná auta navíc ukrývají nespočet USB výstupů, které kamarádí s drtivou většinou elektroniky.

> *„Při balení zjistíte, co si skutečně zaslouží místo v našem kufru, potažmo životě.“*

KAM TO VŠECHNO DÁME?

Jak vypadalo balení na vaši poslední dovolenou? Vybavíte si jen vzpomínku na přeplněné kufry obřích rozměrů a přemýšlíte, jak se celá rodina do dodávky nacpete? Klid, autoři moderních „obytňáků“ mysleli i na to, proto v nich najdete spoustu důmyslně vymyšlených úložných prostor. Bývají hodně hluboké, abyste do nich bezpečně narovnali vše, co potřebujete nejen pro sebe. Na druhou stranu není od věci vyzkoušet si vydržet těch pár dní nebo týdnů jen s minimem věcí a při dalším balení více přemýšlet, co si skutečně zaslouží místo ve vašem kufru, potažmo v životě.

SPÁNEK SE SLADKOU PŘÍCHUTÍ

Na rovinu, chvíli si asi budete zvykat – jiná postel, jiná matrace a spousta času stráveného na čerstvém vzduchu. Věřte však, že po pár dnech se budete probouzet odpočatí jako už dlouho ne. Největší výzvou bude najít klidné místo na spaní, protože není nic horšího, než když vás ze sladkého odpočinku vytrhnou pištící děti, které nemohou dospat novým dobrodružstvím v kempu nebo projíždějící auta z blízké dálnice. Je na to proto třeba myslet a vybírat pečlivě. Ta pravá

místa, kde složit hlavu a neporušovat přitom zákon (ne všechna volná prostranství jsou totiž skutečně volná) neboli „sleeping spots“ s neuvěřitelnými výhledy už dnes jednoduše vyhledáte ve speciálních aplikacích.

MAZLÍČCI VÍTÁNI

Necháváte každročně svého čtyřnohého mazlíčka po čas dovolené na hlídání rodině? Tak v dodávce můžete konečně udělat výjimku a vzít ho za dobrodružstvím i relaxem s sebou! Spousta dodávek je už dnes „pet friendly“, stačí chvilku googlit. Možná budete překvapeni, že i mazlíček, jindy upřednostňující pohodlí gauče, bude v novém prostředí třeba rázem skvělým parťákem v poznávání okolí. Anebo taky ne – a i to je přece úplně v pořádku.

Inu, jak se říká, kdo nezažil, nepochopí – a když to chytnete za správný konec, může vás „léto ve vanu“ opravdu přivést do varu. A to v tom nejlepším slova smyslu. Nevšední zážitky, nespočet navštívených míst s minimem věcí, absolutní svoboda, jedinečné východy a západy slunce, na které budete vzpomínat ještě dlouhá léta. To vše je součástí balíčku, stačí jen nastartovat. Tak šťastnou cestu!

Michaela Zumrová
foto: archiv

inzerce

FRANCE CAR Hradec Králové - Pardubice francecar.cz

VINOTÉKA
u mazlíka

BAG IN BOX

PŘIPRAVTE SE NA LÉTO

praktické pro každou párty

uchovává kvalitu a svěžest vína

jednoduše se skladuje

jednoduše se obsluhuje

udržuje stabilní teplotu

po otevření **vydrží 4 - 6 týdnů** v chladu

Vinotéka u Mazlíka
Rybova 1904/23,
500 09 Hradec Králové

Tel.: +420 604 734 956
www.umazlika.cz

Na vlně chutí

Co bude letos v létě nejvíc cool jíst a pít? Žebříček trendů vydává každoročně americký magazín Food & Wine. Dalo by se říct, že tentokrát hraje prim výrazná a intenzivní chuť oděná v nestárnoucím hávu klasiky. Tak pozor, hostitelé a hostitelky – pravá summer party roku 2022 právě začíná!

V jednoduchosti je krása a méně znamená více. Tahle okřídlená spojení platí letos ještě o fous víc. Míchejte proto koktejly ideálně jen ze tří, nanejvýš čtyř ingrediencí. Věřte, že čím víc neznámých a těžko vyslovitelných složek do svých drinků přidáte, tím víc hostů ve výsledku odradíte. V koktejlové společnosti vládne klasika – a nutno říct, že z dobrého důvodu. Nic nenahradí vychlazenou margaritu, martini či negroni. Poslední jmenovaný unikát z roku 1919 vás o tom nenásilně přesvědčí!

NEGRONI STYLE

Osvěžující nápoj, který si před víc než 100 lety vymysleli žízniví Florenťané, uchvátí i v českých luzích a hájích. Tři jednoduché ingredience, tři jednoduché kroky. Smíchejte v pořadí gin, vermut a zalijte campari. Dolaďte pomerančem nebo citronem se snítkou máty. Cin, cin!

1 díl ginu
1 díl vermutu
1 díl campari
pomeranč, máta, led

Venku (a často i uvnitř) už je vedro k zalknutí a na vydatný oběd není chuť ani myšlenky. Na druhou stranu by se žaludek nezlobil za alespoň něco malého a šťavnatého. Pro inspiraci se vyplatí zůstat ještě chvíli na jihu Evropy, tady totiž umí (i v teple) žít!

CROSTINI, BABY!

Pozor, tento italský předkrm způsobuje závislost. Navíc je rychlý a připravit ho můžete opravdu na sto způsobů podle chuti. My doporučujeme vyzkoušet kombinaci sušených rajčat, kozího sýra a bazalky zakápnutým olivovým olejem. Skvěle fungují i nasladko s gorgonzolou, hruškami, medem a oříšky.

ciabatta
sušená rajčata
kozí sýr
olivový olej

Předehřejte troubu na 220 °C, připravte si plech a vyložte jej pečicím papírem. Ciabattu nakrájejte na středně silné plátky, vyrovnejte na plech a jemně potřete po obou stranách olivovým olejem. Pečte dohromady zhruba pět minut, po dvou minutách plátky otočte. Dokud jsou ještě horké, namažte je kozím sýrem, osolte, opepřete a navrch posázejte sušená rajčata. Ozdobte bazalkou, dochuťte kapkou olivového oleje a už jen debužírujte!

GAZPACHO, POR FAVOR!

Ikonická studená polévka ze Španělska pochází prapůvodně z Andalusie, kde teploměry v létě běžně atakují čtyřicítku. Můžete si tak být jistí, že recept na ni je rychlý, jednoduchý a výsledek vydatný, přesto osvěžující! Zkrátka, muy bien!

1,5 kg velkých rajčat
salátová okurka
2 zelené papriky
1 větší červená paprika
1 hrneček olivového oleje
½ hrnečku kvalitního vinného octa
2 až 3 stroužky česneku
1 menší červená cibule
sůl a pepř podle chuti
čerstvé zelené bylinky (bazalka, oregano, tymián – jak máte rádi)
starší chléb nebo bílá veka

Rajčata, papriky a okurku pečlivě omyjte a vložte do velkého hlubokého hrnce. Nakrájejte česnek a cibuli a přidejte ke zbytku zeleniny. Všechny připravené ingredience promíchejte a přidejte olivový olej, trochu soli, pepře, vinný ocet, čerstvé bylinky

a rozmočený chléb. Popadněte mixér a vše důkladně rozmixujte. Kdyby se vám polévka zdála málo hustá, můžete přidat ještě trošku chleba nebo bagety a znovu umixovat. Pravé gazpacho by mělo být hladké, doporučujeme na závěr i propasírovat. Hotovou polévku nechte odpočinout minimálně dvě hodiny v lednici a mezitím si připravte další zeleninu, kterou nakrájenou servírujte spolu s polévkou na zvláštním talíři. Těsně před servírováním ji stačí zakápnout olivovým olejem. Lze ji ozvláštnit vařeným vejcem a nakrájenou šunkou.

Michaela Zumrová
foto: archiv

CYKLOPECKY®
Východní Čechy

VAŠE DOVOLENÁ V SEDLE

HRAJTE s námi ve velké letní soutěži a ZÍSKEJTE značková jízdní kola, zážitkové pobyty a programy na východě Čech!

www.cyklopecky.info

10x jízdní kola, zážitkové pobyty a programy

Velká soutěž o ceny
1. 5. - 30. 9.

10x dárkové předměty & vstupenky

DESTINAČNÍ SPOLEČNOST VÝCHODNÍ ČECHY

Pardubický kraj

CENTRÁLA CESTOVNÍHO RUCHU KRÁLOVÉHRADECKÁ KRAJSKÁ

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

kudyznudy.cz CzechTourism

Grilovací party!

Léto zkrátka přeje lásce na grilu! Ať se rozhodnete sezvat celou rodinu, nebo dáte přednost letnímu odpoledni či večeru jen ve dvou, s našimi vychytávkami posunete oblíbenou grilovačku zase o level výš. Mrkněte, co je nového ve světě grilování.

1 – Multifunkční stolní gril, 2 – Praktický grilovací stolek, 3 – Stojan na příbory z mangového dřeva, 4 – Kožená zástěra, 5 – Dřevěné grilovací náčiní, 6 – Kartáč na gril Oil Green, 7 – Grilovací sůl, 8 – Rakletovací gril, 9 – Designová mísa na zeleninu Emile Henry

Magie prázdnin

Jako Šrámkova vzpomínka na zpívající řeku, jako Vančurovy řádky o Rozmarném létě nebo jako vaše představy o horké letní noci. Taková může být ta svatojánská, jen se ponořit do tradic předků a následně si střihnout Lithu, svatojánský večer i Lughnasad jako z románu.

ČÁRY A ČERVEN

Když vlčí máky a třešně nasytí rudá, když se ponoříte do rybníka a nic nezebe, když slunce svítí nejdéle - tak chutná doba slunovratu a svatojánské noci. Čas magie, zaříkadel, ovoce a hojnosti se také náležitě slavil. Pojďte se na okamžik vrátit k dávným tradicím, které jsou tu už 40 000 let, a poznejte jejich kouzla. Ta červnová tkví v oslavách Slunce. Okolo 21. června je k němu totiž severní polokoule nejblíže a den je nejdelší. Začíná letní slunovrat, vrchol sluneční síly, jež nám dává světlo dlouhých 16 hodin. Astronomický pojem si pamatujete už ze školních lavic, ale znáte i jeho kulturní přesah? Svátek letního slunovratu nebo taky Litha uctívá sluneční bohy, děvčata pletou věnce znázorňující slunce a společně s muži si užívají letní koupel, nemáme však na mysli ráchačku v bikinách a na plavečáku. Jde spíš o koupel v přírodě, ideálně „na Adama". Pohanské svátky zkrátka definuje nahota.

SVATOJÁNSKÁ, NADPOZEMSKÁ

Příchod léta slaví celý svět od Skandinávie, přes Anglii až po Lotyšsko a Pobaltí. Každý ho však uctívá podle sebe. A my Češi ho známe jako svatojánskou noc, pokračování slunovratu. A proč to máme zase jinak? Protože během christianizace dospěla křesťanská kultura k tomu, že pohanské svátky se musí přizpůsobit náboženským, a tak se slunovrat posunul na předvečer narození svatého Jana Křtitele, předchůdce světla. Ovšem i mocnost byla pověrčivá, tudíž se základ svátků ponechal. Co kdyby se v hospodářství nedařilo, že? Navíc sv. Jan byl spojen s očistnou koupelí a zázraky, takže smysl sváteční noci zůstal, a dokonce se rozrostl o krásné zvyky plné křesťanské symboliky a pohanské magie.

> *„Lughnasad byl odjakživa o přátelství a setkávání."*

ZAPÁLENI DO TRADIC

Svatojánská noc oplývá mnoha symboly, kouzly a pravdou je, že se na ni lidé těšili i obávali se jí zároveň. Proto pěstovali tradice, které je měly ochránit před zlými duchy, ale také skrze ně z magické noci těžili… Minimálně zážitky. Pálení ohňů je fenoménem a zůstalo dodnes. Na kopcích se staví vatry a lidé okolo nich v bujarém veselí křepčí až do rána. Ti odvážní proskakují skrz ve snaze zajistit si pevné zdraví a sílu. Ovšem obliba zapálených pletených slaměných kol, která

se pak nechala kutálet údolím a symbolizovala tak cestu Slunce po obloze, se úplně nechytla. Proč asi...

Svátek je okamžikem, kdy se stírá hranice mezi vodou a ohněm, a tak přidáme pár tipů na očistné koupele. Začneme brouzdáním ve svatojánské rose. Ta měla zvláštní léčebnou moc a my ji doporučujeme zařadit v létě k víkendovým rituálům, studená tráva totiž prokrví pokožku a vy se proberete dřív, než vypijete dvojité „moccafrappumatchaccino". Ale zpět k blahodárné vodě. Ta svatojánská přinášela nejen svěžest, také zaháněla nemoci a všelijaká bolení. Vlastně jakákoliv studna, pramen nebo svěcená voda měla toho dne zvláštní moc.

> *„Traduje se, že o půlnoci sbírané bylí těší se moci nejsilnější."*

Vití svatojánského věnečku bylo zase příležitostí pro neprovdané ženy, podle pověsti jim dokázalo odhalit budoucího ženicha. Jen bylo potřeba zvládnout „pár drobností". Vydat se o půlnoci do lesů, jít v naprosté tichosti, neohlížet se a natrhat devatero kouzelného kvítí, ze kterého se uplete věnec. Ten si dala dívka pod polštář a sen jí zjevil tvář milého. Nebo ráno věnec vzala, proběhla svěží rosou (škrtla si v To Do listu další svatojánskou aktivitu) a letěla až k potoku, do kterého věnec hodila. Kdo jej pak vylovil, stal se jejím manželem.

Co si budeme, dnes se ženich spíš odhalí na sociálních sítích, ale hezké je, že se z tradice ponechalo sbírání bylin na přípravu léčivého čaje. Traduje se totiž, že „o půlnoci sbírané bylí těší se moci nejsilnější". Ale protože prameny neuvádí přesný seznam devatera kvítí, a tenkrát se to lišilo i podle krajů, můžete trhat květy elegantně podle sebe a na lukách zkusit ukořistit třeba kopretinu, třezalku a blín (po kouzelnicku bylinu sv. Jána a vlčí ocas). Hlavně jich musí být devatero. Jen tak si lze hrát na babku kořenářku 21. století, udělat si vynikající čaj na zažívání, dýchací cesty nebo nervy a říkat mu čarovný lektvar. Tak ho totiž pojmenovali kdysi, postup byl přitom totožný. Nasbírali byliny, zalili je horkou vodou a nechali deset minut louhovat. Čaj z vlčího ocasu vám nevoní? Naplňte si bylinami škapulíř, ochrání vás před zlými silami, stresem a nevolnostmi. Škapulíř si dnes představujeme třeba jako difuzér plný esenciálních olejů, který by mohl vonět po heřmánku, mátě i levanduli a šoupli bychom ho rozhodně do kanceláře.

Svatojánské kejkle si lidé vybírali, ale praví se, že po kouzelném kapradí prahli všichni. Jen s ním přivolali lásku a porozuměli řeči zvířat, ovšem jeho získávání byl oříšek. To jste museli úderem půlnoci najít zlaté semínko kapradí, vyklopit ho na bílé šaty a být „ti vyvolení". No, trochu se obáváme, že by neuspěl ani Jiřík, co tenkrát přelil...

SHAKESPEAROVO

Aura svatojánské noci okouzlila i Shakespeara, a když mezi léty 1590 a 1596 psal Sen noci svatojánské, odkázal na tradiční kouzelné prvky svátku, i kdyby šlo jen o čarovný les, kam se vydávaly dívky. Ale nemluvme jen o nich. I pánové si tuto noc jaksepatří užívali. Ne že by tedy pletli věnce a vařili čaje. Muži si hráli na dobrodruhy a hledali bájné poklady. O svatojánské noci se prý rozestupovaly skály a vydávaly hodnotné dary. Dotyčný však směl pobrat jen to, co unesl. Jinak by skončil zle, což se mohlo přihodit snadno, když se lesem prohánějí bludičky, divé ženy a lesní víly... Ostatně Shakespearovo dílo je jich plné. O kouzelné noci se zkrátka nedělo jen to dobré, ožívali i zlí duchové a lákali naivky do hlubokých bažin.

ŘÍKÁ SE...

Nejedna pověst hlásá, že svatojánská noc je sice kouzelná, ale může i potrápit. Už tenkrát se dětem vyprávěly pohádky o tom, jak se na vrcholcích slétají čarodějnice. A mezi námi, věřili na ně i samotní hospodáři. Pro jistotu nosili za pasem lipové listy, aby tak chránili své hospodářství a žádná čarodějnice je neuhranula. Ať je to jakkoliv, jde o noc plnou krásných kouzel, spojení zvyků, kultu vody, ohně a přírody. A jestli rvát o samotě devatero bylí v temném lese? Leda za svítání, co když se opravdu stírají hranice mezi světy?

PO KELTSKU LUGHNASAD, PO NAŠEM DOŽÍNKY

Léto dozrálo, slunce zalilo zlatá pole a zemědělcům nastává nejdůležitější okamžik sezony – sklizeň. S ní se začínalo podle polohy a říkalo se jí Dovazná, Dožínky a po keltsku svátek Lughnasad, který uctíval úrodu a oslavoval náročnou práci léta. Že vám to nic neříká? Dnes už těžkou práci nahradily stro-

je, ale dřív sekáči na polích i přespávali, aby stihli sklidit úrodu pod střechu dřív, než se přiženou bouře.

Lughnasad založil podle legendy samotný bůh řemesel Lugh, a to na památku bohyně plodnosti Taillte. Slavil se okolo 1. srpna, mezi letním slunovratem a podzimní rovnodenností, a byl jakýmsi poděkováním bohům za úrodu a prosbou o další sklizeň. Staré prameny navíc praví, že kdo slavil keltský Lughnasad řádně, zajistil si dostatek úrody a hojnosti po celý další rok, a tak se hodovalo a děkovalo třeba celý týden. Zajímá vás, jaké rituály se během oslav konaly? Důležitý byl vždy poslední snopek, který lid věnoval bohům úrody. Šlo o pohanskou tradici a snopku se říkalo Duch obilí nebo Baba. V jiných krajích nechali zas malý trs na poli a čekali na doprovod hudby, aby ho zemědělci sklidili za zvuku melodií. Pak byl snopek vhozen na vůz, ten se ozdobil květinami, věnečky z klásků a statkář ho zapřáhl za koně a odvezl do vsi.

POHANSKÉ, BOŽSKÉ

Děvčata pletla ohromné věnce a vybírala si nejrůznější druhy obilí, do nichž přidávala luční kvítí, myrtu a následně ovoce. Ta nejhezčí z nich pak předala věnec hospodáři, který ho uchoval až do Štědrého dne. Často byl totiž věnec součástí sváteční tabule. Po večeři hospodář slámu roztrhal, hodil ji dobytku a zrní nechal do další setby, aby ho přidal do osiva. Tenkrát si lidé semínek vážili a věřili, že jim přinesou další úrodu. Vedle věnce se na svátek pekl obřadní chleba, jenž musel být z první mouky. Druid ho poté nalámal a obdaroval jím lid.

„Poslednímu snopku z úrody se říkalo Duch obilí nebo Baba.“

Lughnasad byl o přátelství a setkávání. Všichni společně děkovali bohům a pořádali trhy, na které se sjížděly okolní vesnice. Svátek byl i časem veselých soutěží – jezdilo se na voze taženém koňmi, přednášely se básně, za které se udělovaly hodnosti. Také se uzavíraly zkušební sňatky. A po celou dobu svátků bylo přísně zakázané násilí a války.

Oslavu sklizně pořádal nejvýše postavený druid nebo nejbohatší statkář. Na něm bylo i zařízení tancovačky a muziky. Na bedrech mu však neležela jen zábava, dnes bychom si mohli říct, že to byl skvělý organizátor, ale i meteorolog. Právě on musel odhadnout, kdy se pole sklidí, aby ho nezničila pohroma. A když to vypadalo, že se něco žene, byl schopen vzít vůz a v dešti zachraňovat úrodu z polí. Dokonce se říká, že ještě v 19. století mu pomáhaly ženy, když pronášely stará pohanská zaříkávadla živlů. Zkrátka odháněly mračna, bouře a blesky, aby se sezónní práce uchovala a nepřišla vniveč. Tradice těchto svátků vyvolávají škálu emocí, a ať už se vám zalíbí, či ne, budou vždy poselstvím generací a linkou myšlenek našich předků.

Michaela Zumrová
foto: archiv

Tady voní rum!

Věděli jste, že i rumy slaví svůj svátek? Od roku 2015 připadá jejich den na 16. srpna. A přestože není potřeba mít důvod vychutnat si dobrou lahev, taková příležitost přece přichází jen jednou za rok. Inspirujte se našimi vychytávkami a oslavte ho jak se patří.

KARAFA SE SKLENKAMI A TÁCEM

Ze stylového setu chutná o kapku víc! Ručně foukané sklo, tác z prvotřídního dřeva, karafa s těsně sedícím uzávěrem. Stačí už jen vybrat, čím ji naplníte.

www.goldenmoose.cz
4 100 Kč

KIRK AND SWEENEY RESERVA RUM

Značka Kirk and Sweeney je synonymem pro luxusní dominikánský rum pocházející z renomované rodinné destilerie na ostrově s tradicí výroby rumu sahající až do 19. století. Nechte se zlákat i vy, čeká vás pestrá škála aromat a chutí od vanilky přes sherry až po dokreslující stopy praženého třtinového cukru. V chuti převládá sušené ovoce, muškátový oříšek, skořice a lehké tóny dubového dřeva.

Vinotéka u Mazlíka
info o ceně na místě

PLACATKA & DOUTNÍKY

Co by to bylo za oslavu bez doutníku? S touhle praktickou placatkou budete mít svůj oblíbený rum vždycky po ruce. Pak už stačí jen zapálit a vychutnávat – kdekoli a kdykoli se vám zrovna zamane.

www.4camping.cz
279 Kč

LUXUSNÍ POPELNÍK

Když už budete u těch doutníků, nezapomeňte pořídit i patřičný popelník. Tenhle luxusní kousek pozdvihne váš labužnický zážitek zase o kousek výš.

www.smokenet.cz
895 Kč

TOALETNÍ VODA CUBA PRESTIGE

Nenechte se zmást, nejde o voňavé „kuřivo“, nýbrž o neméně voňavou toaletní vodu. Připravte se na energické opojení plné svěžesti a silného aromatického podtónu. Podoba s kubánskými doutníky je čistě náhodná, nebo ne?

www.notino.cz
216 Kč

PONOŽKY S RUMEM

Vyznejte se ze své lásky ke karibskému klenotu jednou provždy. A nemusíte přitom pronést jediné slovo, protože tyhle ponožky to řeknou za vás! V nabídce dámská i pánská verze.

www.barevnefusky.cz
169 Kč

RUČNĚ DĚLANÉ RUMOVÉ KOULE

Spojení rumu a čokolády? To zní jako dokonalá kombinace! Tahle konkrétní dvanáctičlenná „rodinka“ se ručně tvoří v Muzeu čokolády a marcipánu v Táboře a to je další dobrý důvod k osobní ochutnávce!

www.bon-bon.cz
1 217 Kč

RUMOVÉ BUBLINKY

Že si u rumu nemůžete užít pěny ani bublinek? Tak to jste ještě nezkusili koupel hodnou životních gurmánů! Dopřejte si lázeň s olivovým a hroznovým olejem obohacenou o rumové aroma s motivy nezaměnitelné ikony - Rudy Pivrnce.

www.bohemiagifts.cz
69 Kč

Jak je důležité míti včely! *Kdybychom měli létu vytknout jen jednu jedinou věc, je to všudypřítomný a mnohdy otravný hmyz. Jedna vzácná výjimka by se ale našla – včely. Jsou nenahraditelné v opylování rostlin, a přestože ony bez nás zvládnou žít docela dobře, my bez nich nikoli. A tak si o nich řekněme pár zajímavostí. Věděli jste například, že každou minutu stihne taková pilná včelka sednout až na 10 květů a za svůj zhruba šestitýdenní život v sezoně vyprodukuje asi devět gramů medu? Zkuste na šikovné včelky tohle léto myslet a dopřejte jim na zahrádce kousek neposekané plochy nebo jim na terase vysaďte pár lákavých barevných květů, které jim zajistí pestrou potravu až do podzimu.*

V tropech jako doma

Chcete se doma cítit jako v tropickém ráji? Pěstujte exotické rostliny, které vás na první pohled přenesou na rozžhavenou poušť či mezi liány stálezeleného deštného pralesa. Vybrali jsme pár tradičních i méně známých, se kterými vykouzlíte nefalšovaný tropický koutek v obýváku stejně jako na balkoně, terase i zimní zahradě.

VÍC SLUNCE, PROSÍM!

Zátiší s pískem, na které praží slunce a zároveň v něm rostou rostliny, z nichž nespustíte zrak. Tak přesně takovou krásu si hravě vytvoříte na parapetu okna, na balkoně nebo jen tak před domem. Ideální volbou je jižní nebo západní strana, kam slunce dopadá po většinu dne. Na takových místech jednoduše vytvoříte pouštní zátiší připomínající vzdálené krajiny. Dobrou zprávou je, že většina pouštních rostlin vyžaduje spíše méně zálivky, takže jsou ideální pro všechny, kteří na pravidelné zalévání rádi zapomínají.

A jaké rostliny ocení pražící slunce? Rozhodně kaktusy. A že máte z čeho vybírat! Od velkých pichlavých koulí, jako je například známý Echinocactus grusonii, až po bezrtnné druhy z rodu Astrophytum. Většina z nich potěší opravdu krásnými květy, které vás překvapí i několikrát do roka. Dávku slunce ocení i zvláštní sukulenty, které připomínají živé kameny. Najdete je pod názvem Lithops, vězte však, že pro správné pěstování je důležité nepřehnat zálivku! Pokud hledáte rostlinu, u které nebudete mít nouzi o krásné květy, vyberte si Adenium obesum. Česky se jí říká pouštní růže a jde o sukulent se silným stonkem - vzhledem připomínajícím ikonický baobab. Nejčastěji kvete růžově, ale seženete i kultivary s bílou, žlutou nebo tmavě fialovou barvou květů.

KOUZLO POLOSTÍNU

Jen si představte tu pohodu. Křeslo obklopené nádherně zelenými rostlinami, svěží drink v jedné ruce, oblíbená knížka v druhé. Pomyslným základním kamenem této „letní romance“ jsou bohatě rostoucí zelené pokojové rostliny. Většina běžně dostupných druhů se snadno pěstuje, takže si s nimi poradí i začátečníci. Do polostínu se hodí zelené krásky, jako je monstera, lopatkovec nebo Sansevieria známá jako „tchýnin jazyk“. Jejich společným znakem je opravdu jednoduché pěstování, kdy je stačí jednou za čas zalít a občas přidat trochu hnojiva. Poměrně akční pokojovou rostlinou je maranta. Ta má vejčité listy s výraznými světle zelenými a růžovými žilkami. Zajímavé jsou na ní nejenom listy samotné, ale i fakt, že s nimi během dne hýbe. Právě kvůli tomu získala svou českou přezdívku „modlivka“.

Do letního tropického koutku se mohou skvěle hodit i kapradiny. Konkrétně například majestátní parožnatka, které to velmi sluší v závěsném květináči. Zajímavá je i kapradina s názvem tečkovka zlatá. Ta

> *„Do truhlíků můžete přidat svěže vonící levanduli, která zajistí kouzlo provensálské destinace a přiláká motýly.“*

má rovné nebo vlnité členěné listy v typické zelené barvě s efektním modrým nádechem. Skvělé jsou i nejrůznější popínavé či převislé druhy pokojových rostlin, jako je třeba šplhavnice. Pomocí průhledných háčků si z takových rostlin časem vytvoříte krásnou zelenou stěnu. Jejich výhodou je i nenáročné pěstování, protože jde o druhy vhodné pro začátečníky.

POKOJ POKOJOVKÁM

Nabídka pokojových rostlin je opravdu bohatá. Kromě klasických botanických druhů si můžete vybrat i krásné kultivary. Oblíbená je například překrásná Monstera deliciosa variegata nebo o něco vzácnější kultivar Thai Constellation. Na první pohled se pozná bílým až světle žlutým žíháním na listech. Pro milovníky barevných rostlin bude skvělou volbou Philodendron Pink Princess. Ten okouzlí nádhernou kombinací zářivě růžové a tmavě zelené na listech. Každý nový list je překvapením, protože nikdy nevíte, jak hodně bude růžový. A když budete chtít do interiéru přidat trochu jasnější barvy, vyberte Philodendron Painted Lady. Jasně zelené listy jsou doplněné

žlutými tečkami, a protože jsou poměrně velké, rozhodně se stanou výrazným prvkem interiéru.

ZELENÁ TERASA

Máte terasu, větší balkon nebo zahradní posezení? I tady si pohodlně vytvoříte kout plný exotické zeleně. Kromě okrasných zelených rostlin nezapomeňte i na ty kvetoucí. Skvělou volbou je například oleandr obecný. Nejtěžší bude paradoxně výběr odstínu – k dispozici jsou s bílými, tmavě a světle růžovými květy, nebo v krásných lososových variacích. Jen mějte na paměti, že oleandr je silně jedovatý! Nádhernými květy, ze kterých se motají mimo jiné i havajské věnce, potěší plumérie. Letnění na terase ocení také olivovník nebo eukalyptus. Do truhlíků můžete přidat svěže vonící levanduli, která zajistí kouzlo provensálské destinace a přiláká motýly. Jako zajímavá ozdoba poslouží také mohutné agáve nebo juka, která může být zasázená rovnou v půdě, vydrží totiž i silnější mráz.

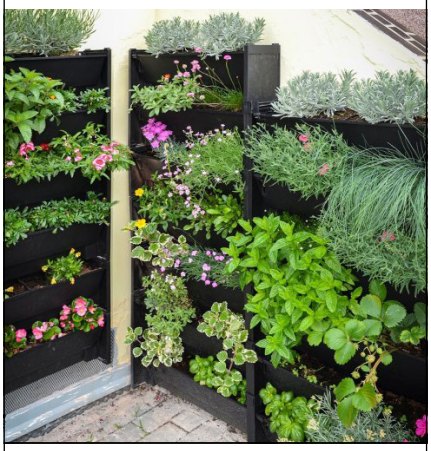
Nejlepší podmínky pro vytvoření nefalšované domácí džungle nabídne zimní zahrada, ale třeba i zasklená lodžie. Pokud takové místo zatím nemáte, ale přemýšlíte nad jeho vytvořením, pečlivě zvolte světovou stranu. Zimní zahrady velmi dobře fungují v severních částech budov, kde v létě nehrozí přehřívání prostoru. Co se rostlinné skladby týče, všímejte si, jakou minimální teplotu snesou během zimních měsíců. Pokud totiž neplánujete vytápění, čeká vás stěhování teplomilných druhů do jiných částí domu.

ZJEDNODUŠTE SI TO!

Pro dobře rostoucí rostliny nemusíte být nadaný pěstitel, ale je dobré vědět, jaké vybavení pořídit a jak si pěstování co nejvíce usnadnit. Praktické samozavlažovací nádoby, propustný substrát nebo chytrý květináč pomohou odpustit nechtěné pěstitelské chyby a nabídnou rostlinám vše potřebné. Při výběru nezapomeňte zohlednit, pro jakou rostlinu bude vybavení určené. Například takový kaktus samozavlažovací květináč opravu nepotřebuje.

Vertikální pěstování

Trápí vás nedostatek prostoru? Objevte metodu vertikálního pěstování. Truhlíky Plantbox snadno vytvoří zelenou stěnu a nabídnou spoustu místa pro vaše oblíbené rostliny. Díky vertikálnímu uspořádání si nebudou stínit a chytrý systém truhlíků se postará o pohodlné zalévání. Staňte se zahrádkářem 21. století!

Hydroponický substrát

Zálivka především! Jak si ji ale co nejvíc usnadnit? Odpověď zní: hydroponický substrát. Rostliny si z něj berou přesně tolik vody, kolik potřebují, a vyhnete se přešlapům z přelití, nebo naopak nezalití. Důležité je před zasazením do hydroponie důkladně očistit kořeny a nezapomínat na pravidelné doplnění minerálních látek přidáním hnojiva. Jako spolehlivý hydroponický substrát se používá umělý kámen keramzit.

Samozavlažovací nádoba

Prcháte rádi na delší čas z domu a nechcete se pokaždé vracet k utrápeným suchým rostlinám? Propadněte samozavlažovacím nádobám! Jde o květináč nebo truhlík se spodním odděleným prostorem, který slouží jako zásobník na vodu. Rostlinám je voda dávkována postupně, a to nejčastěji pomocí pruhu látky nebo prostřednictvím malých otvorů, kterými voda pomalu vzlíná.

Chytrý květináč

V moderních chytrých domácnostech nesmí chybět ani vyladěný chytrý květináč. Ten se pyšní vlastním světlem a propracovaným systémem zalévání tak, aby rostlina měla všechno potřebné pro svůj zdárný růst. Většina těchto „smart květináčů“ i skvěle vypadá, takže poslouží jako zajímavá živá dekorace.

Šárka Stuchlíková

Great Lengths®

Plníme sny o dlouhých a kvalitních vlasech

Great Lengths je jedničkou na trhu s prodlužováním vlasů díky kvalitě používaných vlasů, spojů, promyšlenosti a jednoduchosti aplikace. Je to jediná metoda s certifikací SGS s nejšetrnějším způsobem prodloužení vlasů v dnešní době.

Uskutečníme Váš sen o dlouhých vlasech.

www.greatlengths.cz

Když světlo čaruje

Nic nedotvoří jedinečnou atmosféru vašeho „pátého pokoje“ právě jako světlo. Nese s sebou emoce i nové úhly pohledu. Prodlouží den. Společnost New Visit, která patří mezi špičku v oboru krajinářské architektury a zahradního designu u nás, vám přináší světlo i emoce. Inspiraci pro svou zahradu, balkon či terasu můžete načerpat přímo v jejich hradeckém showroomu New Visit Garden Store.

DOBRÉ SVĚTLO NAJDE KRÁSU TMY

Je to tak prosté. Bez světla nevidíme svět, ve kterém žijeme. Je pro nás životně důležité. Dodává nám pocit bezpečí a nese s sebou neopakovatelnou atmosféru. „*Jako architekti se soustředíme zejména na výběr ideálních míst k osvětlení, abychom vyzdvihli účinek nočních světel do dokonalé atmosféry,*“ říká ředitel společnosti New Visit a uznávaný krajinářský architekt Tomáš Jiránek s tím, že dobré venkovní osvětlení přidá noci barvu života. Navíc si vlastní zahradu můžete užívat nejen ve dne, ale prakticky kdykoli jen chcete. „*Dobré světlo vám najde krásu tmy*“, říká Tomáš Jiránek.

O tom, jak významnou roli hraje světlo v prostoru se můžete přesvědčit na řadě veřejných míst, kde zanechal tým New Visit svou nezaměnitelnou stopu. Projděte se po setmění třeba Tyršovými sady v Pardubicích a obdivujte místní promenádu, kterou obklopují svítidla jemně osvětlující její povrch. „*Nechtěli jsme v parku tradiční stožárová svítidla. Našli jsme světlo, které se plazí po zemi a nebo se odráží od hradebních*

Stavíme krásná místa do správného světla

Kouzlo venkovního osvětlení

Nechte si poradit s výběrem toho nejlepšího osvětlení do vaší zahrady.

zdí. Zámek tak srostl s podzámčím i v noci“, přibližuje šéf New Visit. Pokračujte v rámci podzámeckého areálu i do Relax parku, který si s pěší promenádou notuje citlivým osvětlením vybraných kmenů stromů, ve kterých jsou zapuštěná LED svítidla.

A není to jen o emocích, světlo v zahradě má samozřejmě i ryze pragmatický význam. „*S detektorem pohybu venkovního osvětlení můžete ovládat, kdy se rozsvítí světla, abyste mohli bezpečně projít zahradou a ke vchodovým dveřím*,“ podotýká bratr a kolega Mirek Jiránek. A dodává, že venkovní osvětlení se perfektně vyjímá také podél příjezdové cesty, terasy nebo mezi rostlinami, podél plotu případně u stromů. „*Možností je mnoho a my vám rádi pomůžeme s výběrem toho správného venkovního osvětlení pro vaši zahradu*,“ doplňuje.

Nás v redakci zaujaly hned dvě značky, které si v showroomu New Visit Garden Store v Hradci Králové můžete prohlédnout na vlastní oči i vy. První je top německý výrobce designových exteriérových svítidel IP44. Specializuje se na kvalitní a moderně pojatá venkovní LED svítidla, která osloví i ty nejnáročnější. Druhou je mladá holandská společnost In-lite, která vyvíjí a vyrábí kvalitní LED zahradní osvětlení. V New Visit věří, že kvalitní osvětlení si zaslouží každý venkovní prostor, kde žijí lidé. Bez ohledu na jeho velikost. A my souhlasíme!

(red), foto: archiv New Visit s.r.o. a IP44

inzerce

new visit

navrhujeme
realizujeme
vybavujeme

new visit garden store
new visit realization
new visit architects

New Visit s.r.o

Vančurovo náměstí 1293/9b
500 02 Hradec Králové

+420 493 035 335
+420 602 228 098

info@newvisit.cz
www.newvisit.cz

Líbej mě, slunce

Stejně jako se v průběhu roku mění příroda a její potřeby, mění se i nároky naší pleti. Však jsou obě „z jednoho těsta“! V letních měsících se pokožka stává dámou náročnější, a tak přinášíme pár tipů, jak o ni pečovat, na co se soustředit a co nezanedbat. Odmění se vám zdravým a zářivým vzhledem, bez nepříjemných pocitů dehydratace, štípání a pálení.

HÝČKEJTE SI SPF

Tohle jste určitě slyšeli už mockrát, ale v tomto případě rychlé „opáčko“ neuškodí. SPF neboli Sun Protection Factor je číslo, které v opalovací kosmetice udává stupeň ochrany před UVB zářením. Je ale třeba říct, že sebevyšší faktor nikdy neblokuje 100 procent škodlivých paprsků. Naopak bývá kontraproduktivní, protože vytváří falešný pocit ochrany a obzvlášť náruživí „opalovači“ mají tendenci zůstávat na slunci o to déle a bez obav i v poledne. SPF lze laicky vysvětlit i jako dobu, po jakou můžete zůstat na slunci, než se pokožka spálí. Řekněme, že bez použití opalovacího krému byste

se spálili za 10 minut. Pro představu tak SPF 15 tuto dobu prodlouží 15x a umožní vám zůstat na slunci 150 minut. Je to ale velmi orientační odhad, záleží na typu pokožky, intenzitě slunečního záření i množství opalovacího krému. I tady navíc platí, že kdo maže, ten jede, a tak se doporučuje vrstvičku co dvě hodiny obnovovat. Ideálně byste jej měli aplikovat alespoň 30 minut před opalováním, nikoli až na pláži. Po čtvrthodině spokojeného čtení.

ZÁZRAK JMÉNEM EXFOLIACE

Aby se mohla výživa a hydratace do pleti řádně vstřebat, je třeba nejprve „uklidit“, tedy odstranit svrchní vrstvu odumřelých buněk. Této praktice se říká exfoliace, může být mechanická nebo chemická, a její základy byly položeny už ve starověkém Egyptě. Ve středověku se jako chemický exfoliant využívalo víno (jako aktivátor sloužila kyselina vinná). Slovo exfoliace pochází z latinského výrazu exfoliare, což se překládá jako ztrácet listy. Dnes jsou oblíbenými exfolianty látky obsahující kyselinu salicylovou, kyselinu glykolovou, ovocné enzymy, kyselinu citronovou či kyselinu jablečnou. Doporučujeme ale navštívit odborníky, naordinovat si totiž vhodnou koncentraci vyžaduje praxi.

TŘETÍ PILÍŘ: HYDRATACE

Exfoliace, ochrana a… hydratace! Pro pokožku nastává nejžíznivější období roku, a tak jí neváhejte ulevit vnitřně i zvnějšku.

> *„Sebevyšší faktor nikdy neblokuje 100 procent škodlivých paprsků.“*

Dopřávejte si dostatek čisté vody a opakujte si jednou pro vždy, že víno a káva naopak dehydratuje. Za každým vychutnaným šálkem či sklenkou nechť následuje sklenice vody. Pokud jste majitelkami suché pokožky, vybírejte ze silně hydratačních krémů (skvěle fungují varianty gel-krém, které vás zároveň osvěží) a pravidelně si jednou za 14 dnů dopřejte výživnou masku. Pamatujte však, že pokožka nekončí krkem! Lehce roztíratelné a vstřebatelné hydratační tělové mléko by mělo mít alespoň přes prázdniny čestné a pevné místo na vašem kosmetickém stolku či koupelnové poličce. Uleví kůži namáhané opalováním, střídáním vyhřátých a klimatizovaných prostor i častým působením chlorované vody.

TIP NA ZÁVĚR

Léto je nejvíc „free“ čas v roce, tak si dovolte se odvázat a sebevědomě dávejte na odiv své opravdové já. Zkuste omezit make-up na minimum, v horkých dnech si s jeho údržbou jen přiděláte nové vrásky na čele. Bohatě postačí korektor a pudr s rozjasňujícím „summer glow“ efektem. Pokud neholdujete cílenému opalování, vyzkoušejte BB krémy s jemným samoopalovacím finišem, který dodá vaší tváři dojem zdravého a přirozeného opálení. A je úplně fuk, jestli je dovolená dávno pryč nebo naopak daleko před vámi.

Michaela Zumrová

inzerce

ESTELA
estetické laserové centrum

Zdravější, krásnější a sebevědomější

...díky Laserovému centru Estela

- Plastická operace víček
- Trvalé odstranění chloupků
- Neinvazivní lifing
- Aplikace výplňových materiálů
- Korekce pigmentových skvrn
- Odstranění rozšířených žilek
- Chemický peeling

Objednávejte na:
www.estela-hk.cz nebo 776 871 808
Zkušení lékaři | Špičkové přístroje | Nejmodernější metody

Poliklinika III - E. Beneše 1549,
500 12 Hradec Králové

Fenomén Burberry

Oděvní království, které vyrostlo v městečku asi hodinu od Londýna. Thomas Burberry původně tvořil oblečení pro své sousedy, farmáře a vojáky. Dnes patří stejnojmenný brand k nejznámějším značkám světového módního průmyslu, obléká nejbohatší smetánku, celebrity i samotnou královnu Alžbětu II. Vraťte se s námi na samý začátek jejího jedinečného příběhu v pravidelném seriálu Quartieru.

FENOMÉN BURBERRY

Zatímco velká spousta designerských „high-end“ značek má své kořeny v módě zaslíbené Francii, za počátky značky Burberry musíme vyrazit až za Lamanšský kanál - do královské Anglie, přesněji do hrabství Hampshire. Tam ji v pouhých 21 letech založil Thomas Burberry, rodák ze Surrey, nadaný krejčí, který vyznával praktičnost a funkčnost.

Před 166 lety, v tehdy ještě malém městečku Basingstoke o zhruba čtyřech tisících obyvatelích, začal tvořit oblečení odolné proti klasickému deštivému britskému počasí. I přestože první roky byly pro mladého podnikatele těžké, vytrvale oblékal okolní farmáře a chudší vrstvy obyvatelstva včetně rukujících vojáků nebo jezdců a rybářů.

Klíčový zvrat přišel v roce 1879, kdy svůj koncept obrátil doslova z rubu na líc. Začal pracovat s látkou zvanou gabardén, která nejenže kryla tělo, ale zároveň svého nositele udržovala v suchu, což v sychravé Anglii jako když najdete. A tak se mu pod rukama začaly rodit nepromokavé modely, včetně ikonického trenčkotu – nadčasového kousku, který zdobí šatník nejednoho módního nadšence. Že jeho pomyslným otcem je právě Burberry, se příliš neví, ale byl to právě on, kdo z něj díky gabardénové úpravě udělal celosvětový hit. V roce 1879 si nechal tuto unikátní tkaninu patentovat a až do roku 1917 měl výhradní právo na její výrobu.

V závěru století zaznamenal ještě jeden velký úspěch, když oblékl vítěze Nobelovy ceny doktora Fridtjofa Nansena na Severní polární kruh. Jak jinak než do gabardénu. Příběh této expedice obletěl svět a Burberry dokázal, že jeho kousky nejsou jen pastvou pro oči, ale také praktickým a funkčním „parťákem“ pro každou příležitost. V následujících letech lákaly Burberryho výtvory další známé osobnosti, sportovce a objevitele. Mimo jiné se proletěly 1700 kilometrů v horkovzdušném balonu.

NOVÉ STOLETÍ, NOVÁ ÉRA

Značka Burberry, jak ji známe dnes, nese logo jezdce na koni s historickým brněním, které bylo později doplněné latinským sloganem „Prorsu“, tedy vpřed. Prvotní design se zrodil v roce 1901, kdy sám Thomas vyhlásil veřejnou soutěž s cílem vytvořit nejlépe padnoucí vizuální koncept. Tehdy už bylo „otci zakladateli“ úctyhodných sedmdesát, jeho vize však byla stejně silná jako na počátku podnikání. Z došlých návrhů vybral právě motiv jezdce, který Burberry definuje dodnes.

Dalším velkým krokem byl dozajista přesun do hlavního města. Prostory budoucího sídla navrhnul proslulý architekt Walter Cave a v takzvaném Haymarketu pak vznikaly další módní inovace, které Thomasovi otevřely dveře do světa. Nastala 1. světová válka a značka Burberry oblékla celou britskou armádu. Známé trenčkoty byly obohaceny o nárameníky, úchytky na granáty neboli takzvané „d-rings“, které připomínají koňské udidlo. Paradoxně díky této válečné invenci se fenomén trenčkotů rozšířil i mezi běžné obyvatelstvo a poptávka po těchto speciálních „uniformách“ rostla. Kabáty

> *„Během 1. světové války značka oblékala britskou armádu.“*

chtěl rázem každý, a tak Burberry přicházel s kolekcemi, kdy vnitřek trenčkotu zdobila podšívka s kostkovaným vzorem v barvách béžové, černé a červené. Tento motiv se stal symbolem značky a je jejím bezpečným poznávacím znamením i dnes.

Sluší se říct, že firma byla pro Thomase dalším dítětem, stál v jejím čele skutečně do posledního dechu. Ten přišel v meziválečném období, přesněji v roce 1926. Thomas Burberry zemřel doma ve spánku ve svém milovaném Hampshiru, bylo mu neuvěřitelných 90 let – v čele svého byznysu strávil takřka sedm desetiletí.

Thomas byl dvakrát ženatý a zplodil šest dětí – dva syny a čtyři dcery. Jeho potomci vedli rodinný podnik až do roku 1955, poté jej prodali společnosti GUS neboli Great Universal Stores, což je v dějinách počítáno jako další velký milník.

ZLATÝ VĚK BURBERRY

Krátce po spojení s prodejcem GUS se značka Burberry stala dvorním dodavatelem oblečení Jejího Veličenstva královny Alžběty II. To byl definitivní krok k celosvětovému věhlasu. Trenčkoty Burberry oblékaly celebrity jako Audrey Hepburn či Humprey Bogart, a tak to tenhle stylový „pršiplášť“ dotáhnul až na filmová plátna. Vzor, který úspěšně zdobil podšívku, se líbil natolik, že se z něj šily i kabelky, šály, šátky, kufry, deštníky nebo klobouky. Zhruba dekádu poté uvádí na trh první kompletní kolekce oblečení pro muže, ženy a děti. Značka přitom zachovává výrobu „doma“ v Anglii, přestože exportuje do celého světa.

> „V roce 1955 se stali dvorními dodavateli oblečení pro královnu.“

KREATIVNÍ LÍDR

Píše se rok 1999 a těsně před začátkem nového století, vstupuje na scénu nový umělecký ředitel Fabiene Baron. Z jeho popudu se zrodilo modernější logo, které ale velké ovace nesklidilo, ostatně jako další Baronovy ideje. Značka zažila strmý pád v popularitě a ziscích. Bylo třeba rychle vyměnit kreativce a volba padla na Christophera Baileyho. A nutno říct, že tentokrát měli majitelé šťastnou ruku. Módní matador se zkušenostmi z Gucci nebo DKNY dostal Burberry zpět na výsluní světových fashion weeků. Ostatně daří se mu to z pozice kreativního ředitele vlastně dodnes.

Když mladý Thomas Burberry vstupoval na trh, noviny psaly, že jeho oblečení se hodí tak pro „starší anglické dámy“. Dnes je značka synonymem poctivosti, kvality, tradice a luxusu, po kterém prahne celý svět.

Anna Jermanová
foto: archiv

inzerce

REGINA,a.s. autorizovaný prodej a servis Suzuki, Bří. Štefanů 492, Hradec Králové, tel.: 724 733 950, prodej.suzuki@autoregina.cz, www.regina.suzuki.cz

Praktické jízdy tímto modelem od 4.7. do 8.7.2022

Co na dece, to na pikniku

Zahajujeme sezónu brunchů v trávě! Zveme vás na stylový zážitek, ovšem pohodlný i praktický zároveň. Zapomeňte na posezení v mokru, bolavou krční páteř nebo patero tašek přetékajících věcmi. Dáme vám 8 tipů na piknikové nezbytnosti, za které vás budou známí milovat.

KOŠ, CO POZVEDNE ÚROVEŇ

Vyrazit si na piknik s igelitkou a batohem není vaším stylem? Uf, gastronomie v trávě si přece zaslouží něco na úrovni - jako je třeba tento stylový piknikový koš. Pojme skleničky, keramické nádobí, utěrku, příbory a samozřejmě všechny dobroty. Zkrátka a dobře, za tenhle piknikáč by se nemusel stydět ani samotný Manet.

www.novaline.cz
2 885 Kč

DEKA, KTERÁ SNESE KDECO

Co by to bylo za piknik bez pořádného posezení v teple, suchu a pohodlí. Proto vsaďte na deku, co splní vaše očekávání a můžete si na ni dát třeba snídani v trávě. Je příjemně měkká a hřejivá díky vrstvě mikrovlákna, originální design španělské značky Surdic zase přitáhne zraky i vzdálených kolemjdoucích. Potřebujete místo i pro děti nebo domácí mazlíčky? Jen klid, tahle deka je prostorná, a přesto lehce skladná.

www.bonami.cz
1 436 Kč

NEROZBITNÉ SKLENIČKY = ZÁKLAD

Sice po obvodu nemají kytičky, ale pořád jsou nerozbitné. A teď vážně! Číše jsou z Lidlu a budete je milovat, protože je nerozkřápnete hned na cestě od auta. Na dece pak udělají parádu, a když je naplníte proseccem, bude se chtít přidat i ta slečna, co vždycky krouží okolo. Praktické, leč stylové, uvnitř matné, na povrchu leštěné. Pánové, tohle je na piknik prostě dané. A doma je stačí šoupnout do myčky. Ověřeno.

www.lidl.cz
od 499 Kč

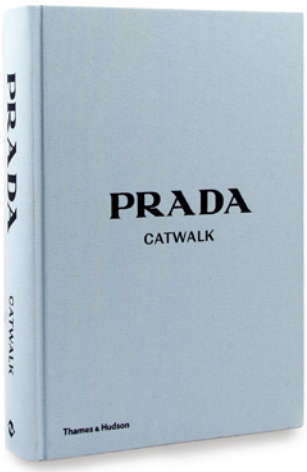
SPF, NEJLEPŠÍ PŘÍTEL

Vybrat pleťový krém, co vás ochrání před slunečními paprsky, je skoro umění. Ale díky minerálnímu krému s nemastnou texturou bude opalovačka na dece tím nejlepším počinem. Krém z BelovedShop je totiž voděodolný, s SPF 30, obsahuje jen organické složky, jež odráží UVA a UVB paprsky. Líbit se vám bude i kyselina hyaluronová, která tu váže vodu a zabraňuje stárnutí pleti. V kombinaci s extraktem ze zeleného čaje je krém tím pravým „dekovým".

www.belovedshop.cz
530 Kč

KNIHA PRO NEJNÁROČNĚJŠÍ

S horkými paprsky to chce na deku knihu, která vás bude opravdu bavit. A přesně pro náročné milovníky knih máme tip – knihkupectví Book Therapy. Seženete tu kousky, jaké jen tak nenajdete. Vydejte se proto na e-shop, nebo nejlépe do jejich kamenné prodejny v Praze či Brně. Zaručujeme, že vás pohltí nejen prostor, ale i samotné knihy z různých kategorií jako je design, interiér, architektura nebo móda či osobní vzdělávání.

www.booktherapy.cz
od 490 Kč

KDO KRÉMUJE, NENÍ NA SUCHU

Otáčení stránek, mytí ovoce, dezinfekce v autě, to zanechá obě ruce suché. Ženám by tak v kabelce a piknikovém koši neměla chybět ani kvalitní kosmetika. Inika nabízí organický krém obsahující avokádový olej, který dlaně maximálně vyživí a zklidní. Ruce zůstanou hydratované a po natření můžete zase otáčet listy knížky. Krém totiž nezanechává mastný a lepivý pocit na dlaních a rád si ho od vás půjčí i partner.

www.licirna.cz
490 Kč

PŘÍRODNÍ SPREJ NA HMYZÍ REJ

Ať si okolo dělají své „bzzz" třeba celé odpoledne, na vás si nepřijdou. A to vám bude stačit jemný přírodní repelent, který odpuzuje létající i plazivý hmyz. Navíc krásně voní - představte si totiž směs svěžích esenciálních olejů v kombinaci s výtažkem z citronového čajovníku a myrty... Mmmm, tenhle repelent si podle nás rádi aplikujete i na pulzní body jako parfém. Ovšem dá se stříkat i na poraněná místa, která pomůže zklidnit.

www.myskino.cz
370 Kč

POLŠTÁŘEK A JE TO V MĚKKU

Číst na dece jde na zádech, na boku, na břiše, ale dejte tomu tak 30 minut a přestane vám to být příjemné. Proto na deku bereme i praktické polštáře se stylovým povlakem, co nevybledne ani při čtyřicítkách, odpuzuje vodu, ozdobí piknik v trávě a pak vaši terasu. A co je nejlepší? Že vám poděkuje stylová duše, ale i krční páteř. Bolavá záda totiž na dece nechceme!

www.westwing.cz
649 Kč

Letní must - see

Se sklenkou v ruce a kyblíčkem plným popcornu v klíně – i tak chutná léto! Až se nabažíte radovánek na čerstvém vzduchu nebo se venku náhodou zatáhne, vyrazte do kina. Program je nabitý filmovými peckami včetně dlouho očekávaných snímků. Stačí jen vybrat, jestli se chcete spíš smát, bát nebo objevovat.

ELVIS

Ještě před začátkem prázdnin vtrhne na plátna biografie jedné z největších ikon hudebního průmyslu – Elvise Presleyho. Hlavní roli legendárního zpěváka si střihne charismatický třicátník Austin Butler. Film vás provede životem i tvorbou Elvise na pozadí komplikovaného 20letého vztahu s jeho manažerem Colonelem Tomem Parkerem v podání (Toma Hankse). Středobodem této cesty je jedna z nejvýznamnějších a nejvlivnějších osob v Elvisově životě, Priscilla Presley, kterou ztvárnila Olivia DeJonge. Těšte se 23. června.

PREZIDENTKA

Jaké by to bylo mít v čele státu ženu? Vyrazte se na to od 23. června podívat do kina. Kateřina Čechová (Aňa Geislerová), historicky první česká prezidentka, má za sebou rok v úřadu. Je zahlcená prací a pomalu spěje k vyhoření. Občas by si přála být zkrátka neviditelná. A tak si nasadí paruku a potají se vytratí z Hradu. Plán jí vyjde dokonale a ještě se seznámí se sochařem Petrem (Ondřej Vetchý), kvůli kterému se do města vydává každou noc. Situace se však rychle komplikuje…

ČERNÝ TELEFON

Odkládaná premiéra filmu podle hororové povídky Joea Hilla vlétne do kin 23. června. Finney Shaw je normální třináctiletý kluk, kterému změní život sadistický vrah, jenž ho unese a uvězní ve zvukotěsném sklepě. Jenže pak zazvoní na zdi visící odpojený telefon a na Finneyho začnou ze sluchátka mluvit předchozí únoscovy oběti. Ty mají jeden společný cíl – postarat se o to, aby Finneyho příběh neskončil tak tragicky jako ten jejich.

THOR: LÁSKA JAKO HROM

Od 7. července nás čeká další intergalaktické dobrodružství s božským nádechem! Thor se nachází na své nejtěžší životní cestě – k nalezení vnitřního míru. Jeho cestu za odpočinkem však přeruší galaktický zabiják Gorr the God Butcher, který usiluje o zánik bohů. Thor požádá Valkýru, Korga a svou ex-přítelkyni Jane Foster, která – k Thorovu překvapení – ovládá mocné kladivo Mjolnir stejně jako on sám. Společně se vydávají na vesmírné dobrodružství, aby odhalili tajemství Gorra a zastavili ho dříve než bude pozdě.

KDE ZPÍVAJÍ RACI

Vizuálně úchvatný a tajemný příběh podle stejnojmenného bestselleru vypráví o Kye. Opuštěné dívce, která až do dospělosti vyrůstala sama v nebezpečných mokřinách Severní Karoliny. Celé roky se šířily po okolí historky o „dívce z mokřin“, které Kyu izolovaly od místní komunity. Když se v jejím životě objeví dva mladíci z města, začne se otevírat všemu novému. Jenže ve chvíli, kdy jednoho z nich najdou mrtvého, je v očích místních hlavní podezřelou.

VELKÁ PREMIÉRA

Další snímek z dílny režiséra Miroslava Krobota si na plátně užijeme od 21. července. Vypráví příběh herce Šnajdra, pro kterého je život jedna velká hra. Jeho žena Markéta je už na něj alergická a manželskou krizi se snaží řešit u psychologa. Šnajdr raději mizí do Olomouce, kde se chytá své první režijní příležitosti, do níž angažuje i svou babičku. Šéf divadla doufá, že představení bude událostí sezony. A bude, jen ne tak, jak si představoval…

SAMARITÁN

Superhrdinský film režiséra Julia Averyho se do kin chystá 1. září a doslova a do písmene v něm září herecká ikona Sylvester Stallone. Snímek vypráví příběh mladého chlapce (Javon Walton), který si uvědomí, že známý superhrdina, o kterém se předpokládalo, že zmizel po epické bitvě před dvaceti lety, může být ve skutečnosti blíž, než si všichni myslí.

DC LIGA SUPERMAZLÍČKŮ

Ani nejmenší nepřijdou o prázdninách v kinosálech zkrátka – do akce se chystají Supermazlíčci! Když je Liga spravedlnosti zajata Lexem Luthorem, Supermanův pes Krypto vytvoří tým domácích mazlíčků z útulku, kteří oplývají superschopnostmi: ohař jménem Ace, který se stane supersilným a nezničitelným; prase jménem PB, které může dorůst obřích rozměrů; želva jménem Merton, která se stane superrychlou; a veverka jménem Chip, která získá elektrické schopnosti.

JAN ŽIŽKA

Dlouho očekávaný film Petra Jákla inspirovaný skutečným příběhem jednoho z největších vojevůdců své doby. Hvězdně obsazený snímek vás přenese na konec 14. století. Vše, co vybudoval Karel IV. se rozpadá. Staleté pořádky se otřásají v základech. Císařův prvorozený syn a nástupce Václav IV. je příliš slabým panovníkem. Přední magnát v zemi, pan Jindřich z Rožmberka, pohlcuje dvorce svobodných zemanů jeden po druhém. Ale jeden z nich se mu postaví, jeho jméno je Jan Žižka.

FiftyFifty
KREATIVNÍ AGENTURA

FiftyFifty kreativní agentura je již 10 let spolehlivým partnerem klientů z komerčního, veřejného i neziskového sektoru, kteří pro svou prezentaci a komunikaci hledají kreativní a promyšlená řešení. Nabízí komplexní servis v oblasti reklamních a marketingových služeb. Sídlí v Hradci Králové, pracuje pro klienty z celé republiky.

Více na www.fifty-50.cz

Značka s přívlastkem

To, že si klient objedná tvorbu nové značky, není u nás nic výjimečného. Při zadání na práci pro nové rodinné vinařství jsme ale doslova zajásali – bohužel nejsme na jižní Moravě, takže takové zakázky jsou u nás spíš vzácností. Tím víc, že se jedná o nejvýše položenou plodící vinici v Čechách. Navíc s příběhem. S přívlastkem.

VRBATŮV KOPEC
RODINNÉ VINAŘSTVÍ | EST. 2022

Značka

Místní název Vrbatův kopec, jak se jmenuje i vinařství, najdeme už na starých mapách. Z dobového znázornění výškového profilu této terénní vyvýšeniny jsme vycházeli při tvorbě loga. Navíc se nám podařilo otisknout do něj to nejdůležitější – slunce! Nechte projít slunce skrz – tahle myšlenka se vine jako červená nit celým konceptem a je ostatně i hlavním claimem značky.

Vizuální identita

Snaha vetknout originální charakteristiky Vrbatova kopce, které jej odlišují od jiných vinařství, byla naším průvodním zadáním při tvorbě vizuální identity. Nejvyšší poloha mezi českými plodícími vinicemi. Vzácné slunce, které tu svítí jen 3,5 hodiny denně. Hory od nedalekých Krkonoš po Ještěd. Exkluzivita vína, produkovaného jen v omezeném množství, distribuovaném v sérii lahví na jméno.

Obalový design

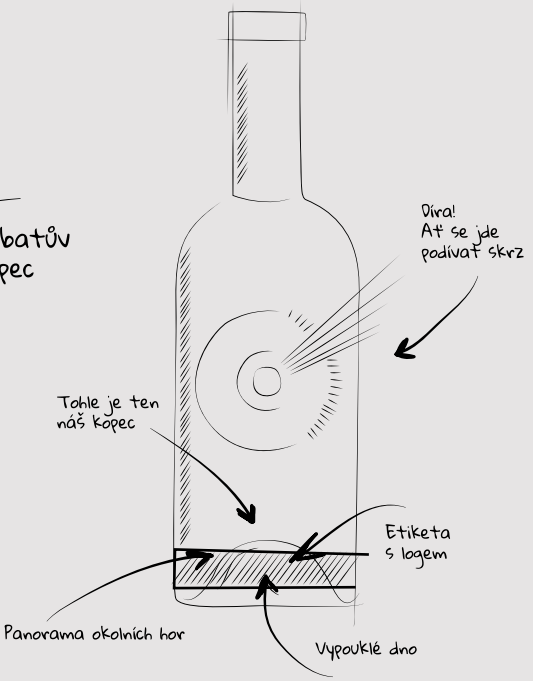
Při designování lahve jsme vycházeli z myšlenky procházení slunce skrz, proto jsme se od začátku soustředili na ideu lahve s otvorem. Později jsme zjistili, že je téměř nemožné takovou vyrobit, ale nevzdali jsme se. V rekordním termínu pro nás omezenou sérii unikátních lahví nakonec vyrobila řemeslná sklárna v Uhlířských Janovicích. Každá z nich je originál, ručně foukaná.

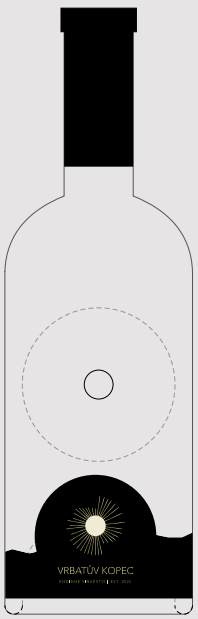
Klient: Leoš Vrbata. *V Lázních Bělohrad vybudoval velkou a úspěšnou společnost Filipa, která je mimochodem jedním z klíčových dodavatelů pro tuzemský průmyslový segment automotive. Před časem dostal nabídku koupit pozemek na okraji vesnice, kde trávil dětství. Kopec. Vrbatův kopec. Pátral po historii místa a zjistil, že v minulosti bylo místo spjato s jeho předky. O koupi bylo rozhodnuto hned. O vzniku vinařství hned na to. Vracel se tam, kde vyrůstal. Obloukem se tak znovu octl na místě, které poznal na vlně dětských emocí – těch opravdových. Obloukem zase zpět a přesto dopředu.*

Vrbatův kopec

Čas na letohrátky

Užijte si léto po svém, přesně jak to máte rádi. A je úplně jedno, jestli vyrážíte za turistikou po městě nebo v přírodě, relaxujete u bazénu, pracujete na zahradě či cestujete. Existuje nepřeberné množství možností, jak si vychutnat letní měsíce plnými doušky. Tady je pár tipů na produkty, které vám je zpříjemní ještě o fous víc!

KAŽDÝ MŮŽE BÝT ZAHRÁDKÁŘEM

Díky chytrému květináči Véritable vám vše pokvete, i když se u vás doma slunce moc „neohřeje“. S autonomní domácí zahrádkou můžete po celý rok prakticky bez námahy pěstovat bylinky, jedlé květiny i malé odrůdy ovoce a zeleniny. Práci za vás odvede smart květináč s LED osvětlením pro urychlení růstu a samozavlažovacím systémem, který domácího „zahrádkáře“ pomocí chytré aplikace upozorní na doplnění vody.

www.pottenpannen.cz
6 150 Kč

FANTASTICKÉ ESPRESSO NA JEDNO TLAČÍTKO

Kávovar Morning poskytuje inteligentní kontrolu nad teplotou, tlakem, váhou, a tím pádem i výslednou chutí kávy připravené z kapslí, což běžné kávovary neumožňují. Uspokojí všechny „hračičky“, kávové nadšence i ty, kdo si dají „prostě kafe“. Na základní přípravu stačí jedno tlačítko, pokročilí si s Morning mohou dle libosti hrát a nastavovat ho podle své chuti mobilem. V mobilní aplikaci Morning si můžete zvolit nastavení kávovaru podle druhu vaší kapsle nebo kávu připravit podle profilů světových pražíren ideálně vytvořených pro jejich kapsle.

www.doubleshot.cz
9 990 Kč

VYRAZTE VEN!

Venku je krásně a vy se nemůžete dočkat, až vyrazíte o víkendu na výlet do přírody? Zkuste to tentokrát na koloběžce, zaručí vám zdravý a komplexní pohyb, který vás dostane zpátky do kondice, protáhne celé tělo, zbaví bolavých zad od věčného sezení u počítače, ale hlavně – vyplavíte endorfiny, dobijete baterky a konečně se u sportu příjemně odreagujete!

www.kostkakolobezky.cz
cena dle produktu

ZÁŘÍCÍ PLEŤ

Diamanty patří mezi dokonalé symboly nadčasového luxusu. Jejich třpyt vychází z rovnováhy vnitřní energie a vnější krásy. Stejně jako u diamantu se i dokonalé briliance pleti dosahuje pomocí rovnováhy perfektního povrchu a síly vnitřní struktury. Nové sérum Re-Nutriv Ultimate Diamond Transformative Brilliance cílí na oba aspekty, které přináší diamantově zářivou pleť. Lehké sérum obsahuje exkluzivní extrakt z lanýžů Black Diamond, vitamín C a mimořádně účinnou patentovanou technologii pro udržení mladistvého vzhledu. Výsledek přináší jasnější a zářivější pleť s viditelně pružnějším a pevnějším povrchem.

Estée Lauder
od 4 900 Kč

HŘÍŠNĚ GURMÁNSKÉ JABLKO

Nádherná nová limitovaná edice toaletní vody od Niny Ricci Nina Soleil vás oslní svou orientálně citrusovou květinovou vůní. S gurmánskými a lehkými tóny je oslavou spontánnosti a radosti ze života. Lahodně lehký tón šlehačky Chantilly svěže podtrhují živé citrusové tóny doprovázené květinovou gardénií. V základu ucítíte dotek vanilky a cedrového dřeva, které do této dokonale návykové směsi vnášejí nádech smyslnosti.

www.marionnaud.cz
1 999 Kč

LUXUSNÍ DÁREK

Šampaňský dům Moët & Chandon představuje speciální dárkovou edici „Specially Yours“. Dárkový box s možností osobního věnování skrývá ikonické šampaňské Brut Impérial, které se skvěle hodí pro jakoukoliv slavnostní příležitost a určitě zaboduje například jako milý dárek. Celý slavnostní moment je navíc doplněn o digitální zážitek. Díky AR filtrům obdarovanému umožní po načtení QR kódu zobrazit osobní vzkaz.

www.vino.com
1 299 Kč

BOJOVNÍK PROTI KOMÁRŮM

Zbrusu nová unikátní Outdoor Collection od Yankee Candle přináší vonné svíčky, vhodné pro venkovní použití. Příjemně voní a díky výtažkům z citrónové trávy a dalším esenciálním olejům odpuzují hmyz. Můžete si tak užívat krásné vůně a klid od otravného hmyzu na terase, balkóně či během zahradních party. Je odpovědí na trend relaxace, kdy potřebujete vypnout a užít si hezké chvíle na čerstvém vzduchu.

www.yankeesvicky.cz
580 Kč

ZA ČERNÝMI SKLY

Novinky slunečních brýlí Relax české výroby vychází ze současných trendů a přináší originální, osobité modely jako například maxi brýle nebo brýle s masivním rámem, který je jedním z nejvýraznějších prvků letošních trendů. Tvary obroučeek jsou řešeny tak, abyste se v nich cítili hravě, odvážně, charismaticky, ambiciózně, stejně jako decentně nebo seriózně.

www.relaxworld.cz
cena dle produktu

KRÁSNÉ A DLOUHOTRVAJÍCÍ OPÁLENÍ

Je známo, že lidskému tělu slunce prospívá, jen pokud se mu člověk nevystavuje příliš dlouho. Sluneční paprsky nám přináší dobrou náladu a naší kůži potřebný vitamin D. Připravte se na léto včas a dopřejte si kúru pro krásné a dlouhotrvající opálení. Bronzovou barvu získáte díky Super beta-karotenu s měsíčkem a sedmikráskou od Vitaru. Beta-karoten je důležitý pro ochranu očí i pokožky při letním slunění a současně podporuje opálení a prodlužuje stálost zabarvení kůže. Přírodní výtažky z měsíčku a sedmikrásky spolu s biotinem, selenem, vitaminy C a E vytvářejí vysoce účinný komplex pro podporu celkové odolnosti a vitality organizmu.

www.nasevitaminy.cz
od 118 Kč

KOUPÁNÍ S OHLEDEM NA PŘÍRODU

Módní značka PLOVE si pro letošní letní sezónu připravila kompletní stylovou výbavu pro radovánky u vody. Designérka Pavlína Miklasová vytvořila tři nové varianty jednodílných plavek a tři nové plavkové topy a kalhotky. Dají se jednoduše kombinovat a jsou vyrobeny z vláken, které pocházejí z rybářských sítí vylovených jako odpad z oceánu. Pestrobarevné osušky nebo jednodílné plavky s květinovým potiskem vznikly ve spolupráci s ilustrátorkou Veronikou Zacharovou.

www.plove.cz
cena dle produktu

VODĚODOLNÝ ZAHRADNÍ NÁBYTEK

Zahradní nábytek s poduškami z rychleschnoucího materiálu je ideální volbou na zahradu nebo terasu bez zastřešení. Látka i pěnová výplň podušek jsou z nesavých materiálů, které vodu nevsakují, ale odpuzují. Nábytek se snadno čistí a je nenáročný na údržbu. Textil je odolný vůči všem typům počasí, tudíž chrání pohovky nejen před blátem a špínou, ale i vínem či zmrzlinou.

www.jysk.cz
cena dle produktu

PRO PRAKTICKOU DOMÁCNOST

Rychlovarná konvice Zwilling Enfinigy Pro v elegantním designu se v domácnosti rozhodně neztratí. Sedm přednastavitelných programů usnadní přípravu lahodné kávy, čaje či dobrot pro nejmenší. Umožňuje také ohřev v kojenecké lahvičce či její sterilizaci. V těle konvice s dvojitou nerezovou stěnou se zároveň nachází integrovaný filtr na zachycení nežádoucího vodního kamene.

www.electroworld.cz
3 580 Kč

VEČERNÍ RITUÁL

Dopřejte si po náročném dni zasloužený odpočinek, uvolnění i zklidnění. Večerní čaj Teaxtox od českého výrobce Chia Shake je založen na unikátní kombinaci bylin a koření jako jsou heřmánek, ibišek, meduňka, lékořice, šípek, kopřiva nebo pomerančová kůra a stévie. Teatox dovede organismus po náročném dni zklidnit, výrazně pomůže s hubnutím, má pozitivní vliv na imunitu, harmonizuje a zmírňuje únavu a stavy úzkosti. Podporuje dobrý spánek a usínání a celkově organismus regeneruje.

www.chiashake.cz
299 Kč

inzerce

Ty pravé letničky

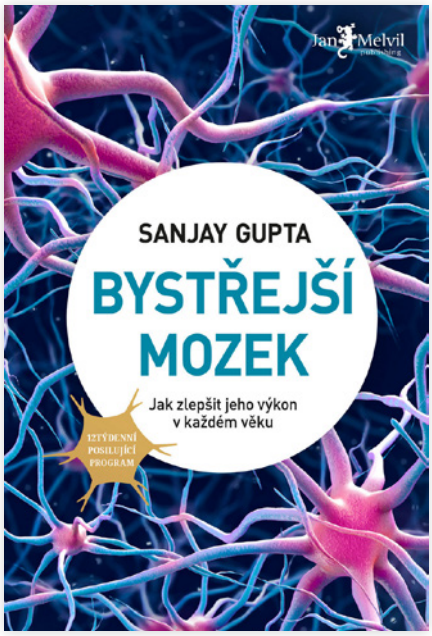
Na odpoledne k bazénu, na dovolenou v horách i válení se u moře si kromě opalovacího krému nezapomeňte přibalit i dobrou knihu. Quartier má pro vás tipy na skvělé novinky, které se k létu báječně hodí a užijete si je dosyta pod slunečníkem i ve spacáku.

HŘÍCH MÁM POŘÁD V ZÁLOZE

Lucie Šilhová

Podle autorky knížky je dívat se na svět očima padesátky, jako koukat do nedopité lahve vína. Už si toho prý dost užila, ale ještě je něco dobrého před ní. A čím víc hladina klesá, tím víc pravd se dobírá. Třeba že hledat správnou podprsenku je jako hledat správného chlapa. Nebo že na nudistické pláži by měla ležet na zádech. A že když dojdou argumenty, není to tak zlé, jako když dojde toaletní papír. Dopřejte si taky pár doušků nadhledu, sarkasmu a nekorektnosti, budete se bavit.

BYSTŘEJŠÍ MOZEK - JAK ZLEPŠIT JEHO VÝKON V KAŽDÉM VĚKU

Sanjay Gupta

Zahoďte představu, že stáří znamená úpadek intelektu. Věda přináší dobré zprávy! Mozek si můžete zlepšovat v každém věku: posilujte neuronové sítě, stimulujte růst nových mozkových buněk a odvracejte degenerativní onemocnění. Autor knihy vyvrací mýty o stárnutí a dokazuje, že větší vliv než geny má na osud mozku životní styl. Důležité je pečovat o mozek pomocí každodenních návyků už od mládí. Učit se můžete i od „supermozků“, kterým táhne na devadesát a přesto nejeví známky zpomalení.

HRAVÝ PRŮVODCE ČESKEM I.

Iva Petřinová

Blíží se prázdniny nebo máte před sebou volný víkend? Tak obujte toulavé boty a vydejte se objevovat spolu se svými dětmi krásy naší vlasti. S hravým průvodcem se z každého výletu stane nezapomenutelný zážitek. Poznáte kraj blanických rytířů, půvaby Šumavy nebo největší skalní město v Evropě. Vydáte se údolím Vydry, do magického ráje poustevníků, za zkamenělou pohádkou, do českého Betléma či za bohem Radegastem. A během putování vás čeká spousta zajímavostí, pověstí, úkolů i kvízů.

NEKLIDNÁ KREV

Robert Galbraith (pseudonym J. K. Rowlingové)

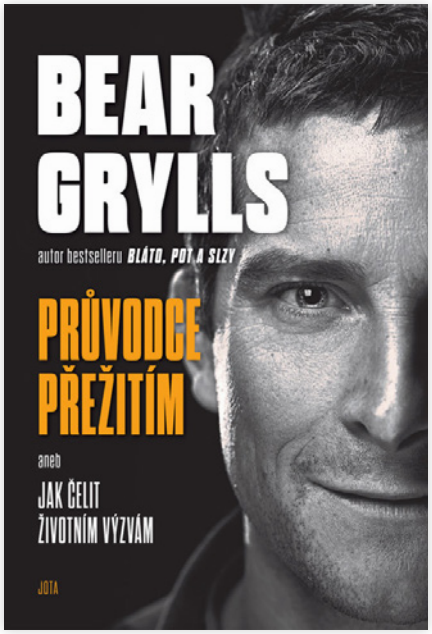
Soukromého detektiva Cormorana Strika osloví s prosbou o pomoc žena, jejíž matka před čtyřiceti lety zmizela za podivných okolností. I přes malou šanci na objasnění odloženého případu se Strike a jeho parťačka Robin Ellacottová pouštějí do vyšetřování. Záhy pochopí, že před sebou mají ďábelsky složitou záhadu související s tarotovými kartami, pochybnými svědky a psychopatickým sériovým vrahem. A zjistí, že i případy staré desítky let mohou být smrtící.

NEPŘÍLIŠ ŠŤASTNÁ RODINA

Shari Lapena

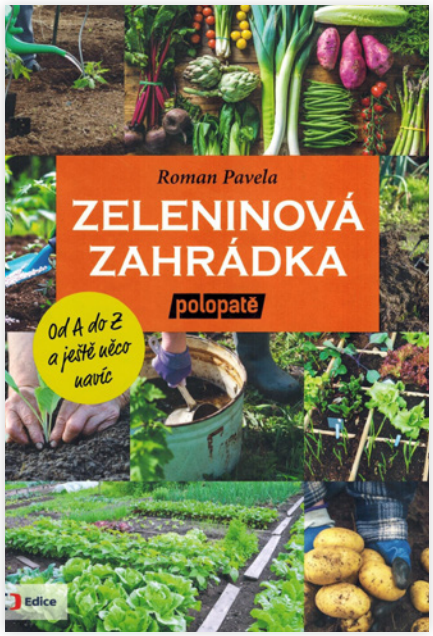
Musíte mít hodně peněz, abyste mohli bydlet na Brecken Hill. Tak jako Fred a Sheila Mertonovi. Žádné bohatství vás však neochrání, když vám u dveří zazvoní vrah. Manželé Mertonovi byli brutálně zabiti pár hodin poté, co přivítali na velikonoční nedělní večeři své tři dospělé děti. Ty jejich smrt pochopitelně těžce nesou. Nebo ne? Na každého z nich čeká pohádkové dědictví. Svého náladového otce nesnášeli a netečná matka se jich nikdy nezastala. Na jednoho z nich to bylo možná už příliš…

PRŮVODCE PŘEŽITÍM

Bear Grylls

Život v divočině dává neocenitelné lekce. V extrémních situacích musíte popadnout příležitost za pačesy, postavit se nebezpečí a spolehnout se na své instinkty. Ale ještě daleko větší výzvou může být někdy prožít smysluplný, užitečný život… Bear Grylls se s vámi podělí o těžce nabyté zkušenosti, které získal v těch nejdrsnějších prostředích naší planety. Jeho fascinující příběhy z dobrodružství ze všech koutů světa doplňují osobní lekce, na které nikdy nezapomenete.

ZELENINOVÁ ZAHRÁDKA: OD A DO Z (Z POŘADU) POLOPATĚ A JEŠTĚ NĚCO NAVÍC

Roman Pavela

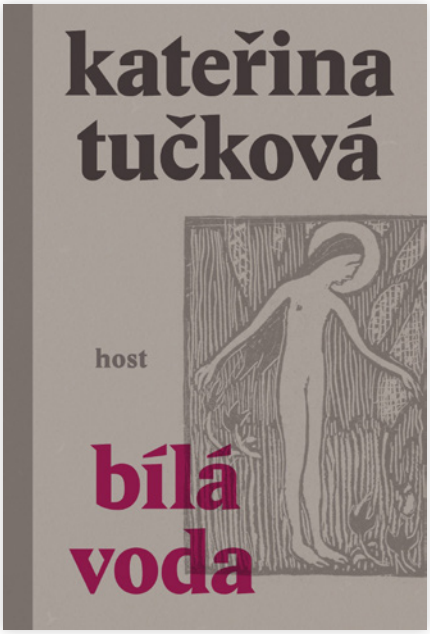
Toužíte po vlastní vypěstované zelenině, ale nevíte, jak na to? Anebo už nějaké záhonky máte, ale květák neroste, cukety od květu zahnívají a brambory jsou flekaté? A možná už pár let pěstujete i hrdě konzumujete vlastní zeleninu, ale stejně byste se chtěli leccos přiučit. Pro všechny zmíněné případy je tu kniha, která vás od A do Z provede vším potřebným. Naučíte se zakládat záhony, sázet zeleninu, udržovat kompost, připravovat správná hnojiva i postřiky, a to hezky přírodně a bez chemie.

DĚKUJI, PANE DIORE

Agnes Gabriel

Celéstine Dufourová je na cestě do Paříže, aby utekla před svou minulostí a životem na malém městě. Při hledání práce objeví inzerát, který ji přivede do domácnosti návrháře Christiana Diora. Celéstine ho inspiruje svou přirozenou ženskostí a stane se jeho múzou. Z Diorovy nové kolekce je mezinárodní senzace a Celéstine se ještě více pohrouží do práce v okázalém módním světě. A přestože se kvůli předchozím zklamáním uzavřela před láskou, i na ni čeká vytoužené štěstí.

BÍLÁ VODA

Kateřina Tučková

Do Bílé Vody, pusté vesnice skryté ve stínu pohraničních hor, kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. Dnes sem přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí. Namísto kláštera s početnou řeholní komunitou tu však najde pouze několik řádových sester, vedených svéráznou řeholnicí Evaristou. Ta si prošla komunistickým kriminálem, a jak Lena zjišťuje, tím Evaristin dramatický příběh pouze začíná…

TŘI NESPLNITELNÉ ÚKOLY

Susie Bowerová

Princezna Mim vyrůstala obklopena tajemstvími. V den, kdy se narodila, její matka zemřela. Na rodinu byla uvalena kletba a kolem zámku postaveny vysoké hradby. Jenže Mim se nikdy nepřestala pídit po tom, co za nimi je. Nález staré alchymistické knihy zavede dívku na nebezpečnou výpravu, během níž potká mořskou pannu, létajícího chlapce a nejhloupějšího alchymistu na světě. Dokáže Mim rozplést prastaré tajemství a dozvědět se pravdu o sobě samé?

DĚDEČKU, VYPRÁVĚJ O PRAZE

Ladislav Špaček

Tentokrát se s Viktorkou vydáte na procházku Prahou. Seznámíte se s jejími památkami, uličkami, romantickými zákoutími, významnými budovami, ale i s důležitými pamětihodnostmi. Dědeček vypráví o našich dějinách, jak těch nejstarších, tak i nejnovějších. Dovídají se tak, co utvářelo náš národní život, jakých tradic si máme vážit, jaké oběti museli naši předkové přinést za naši svobodu a šťastnou současnost. Součástí je audiokniha, již namluvil sám Ladislav Špaček.

Hana Došlová

AQUAPURA
NADAČNÍ FOND PAVLA A MONIKY STAŇKOVÝCH

Charitativní golfový turnaj Aquapura

Golf & Spa
Kunětická hora

24. srpna 2022

Zúčastněte se i Vy 11. ročníku charitativního golfového turnaje Aquapura a podpořte tak pacienty trpící poruchou srážlivostí krve.

Pavel Staněk
Monika Staňková
Jakub Staněk

Registrujte se na info@aquapura.cz

Jak pomáháme?

To stojí za to (za)žít!

Ať chceme nebo ne, letní akce mají úplně jinou atmosféru než ty, které se konají po zbytek roku. Spalující slunce nad hlavou, dlouhé večery plné chutí a vůní – jeden by si skoro přál, aby podzim nikdy nepřišel. Tak si to letošní léto dosyta užijte, a když najdete čas i na pár akcí z našeho výčtu, určitě neuděláte chybu!

PLNÁČKOVO MÝDLO, ČISTOTY ZŘÍDLO

do 31. 8., Hradec Králové

Hradecká knihovna láká na venkovní hru! Tentokrát o mydlářské rodině Pilnáčků - letos by totiž oslavil 145. narozeniny Josef V. B. Pilnáček, starosta a majitel továrny na mýdla. Hrajte až do konce prázdnin, trasa vede z Jiráskových sadů k Pilnáčkově továrně na Pospíšilově třídě. Brožurku s úkoly získáte v knihovně nebo online.

T-MOBILE OLYMPIJSKÝ BĚH

22. 6. Hradec Králové

Zázemí dobročinného závodu se nachází na školním hřišti ZŠ Štefánikova v Hradci Králové a trasa vede v přilehlém lesoparku s kopcem sv. Jana. Vyběhněte i vy, a přispějte tak na konto České olympijské nadace.

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HK

24. – 30. 6. Hradec Králové

Mezinárodní divadelní festival Hradec Králové představuje největší divadelní přehlídku v České republice. Celé město se promění v živý organismus, v jednu velkou propojenou performance prostupující městskými parky, ulicemi, zdmi a v neposlední řadě i lidmi. Nabízí výjimečné kulturní zážitky a patří pro mnohé soubory k již tradiční události na konci divadelní sezóny.

KINDER FEST

26. 6. Pardubice, 21. 8. Hradec Králové

Nejzábavnější dětský festival přiveze nejoblíbenější dětské interprety a roztančí všechny děti i rodiče. Vedle zábavného vystoupení na vás čeká bohatý doprovodný program jako třeba skákací hrad nebo maskoti oblíbených postaviček. Vystoupí Čiperkové, Paci Pac, Štístko a Poupěnka, Míša Růžičková, Maxim Turbulenc, Michal z Kouzelné školky, Fíha Tralala a další.

156. VÝROČÍ BITVY U HRADCE KRÁLOVÉ - KÖNIGGRÄTZ 1866

1. – 2. 7. Chlum

Severozápadně od Hradce Králové na vyvýšenině Chlum byla 3. července 1866 svedena prusko-rakouská bitva, která byla největší bitvou na českém území v historii. Každoročně ve výroční dny bitvy se v prostoru památkové zóny konají bitevní ukázky, pietní a vzpomínkové akce. Po celý den bude možno navštívit Muzeum války 1866 a vyhlídkovou věž.

SVATOANENSKÉ SLAVNOSTI V ŽIRČI

23. 7. Areál Žireč

V pořadí už 21. ročník benefičních oslav v magickém areálu nedaleko Dvora Králové nad Labem připadá letos na předposlední červencovou sobotu. Od 10 do 19 hodin se těšte na pestrý program a koncerty Crosroad-Band, kapely Klíč, Dědy Mládka Illegal Bandu a Michala Hrůzy.

HRADECKÁ V8

19. – 21. 8. Hradec Králové

Hradecká V8 patří mezi největší srazy klasických amerických automobilů u nás a je určena nejen pro milovníky těchto typů aut, ale i pro celé rodiny. K vidění na hradeckém letišti bude spousta chromu, laku a občas i kousků rzi na bourácích všech značek velkých obsahů.

PARDUBICKÝ FESTIVAL VÍNA - 25. ROČNÍK PARDUBICKÁ VINAŘSKÁ NOC

26. – 27. 8. Pardubice

Více jak 50 vinařů a dovozců vín se představí na zámeckých valech v Pardubicích. Vychutnejte si kouzelnou atmosféru, dobré víno, jídlo a skvělý doprovodný program plný překvapení.

CZECH INTERNATIONAL AIR FEST 2022

3. – 4. 9. Hradec Králové

CIAF je největší letecká přehlídka a zároveň soutěž špičkových vojenských bojových letounů v České republice. Na letišti v Hradci Králové si můžete prohlédnout proudová i vrtulová letadla a vrtulníky, stíhačky a bojové letouny z řady zemí. Své letecké umění tu předvádějí vojenští i civilní piloti, vojenská letectva i akrobatické skupiny.

NOVINKY

V CASA DEL PROSECCO

Přijďte k nám do místa, kde víno šeptá. Jediné autentické proseccárny v Hradci Králové. Jedinečný podnik s italskou duší přímo v srdci historického města Hradce Králové na Velkém náměstí. Nově si u nás pochutnáte na italské kávě *Tonino Lamborghini*, nechybí ani exkluzivní *prosecca*, italská vína, delikatesy a mnoho dalšího. Již brzy se můžete těšit na pravou *NEAPOLSKOU PIZZU* přímo od italského šéfkuchaře *Sasyho*.

Již brzy!

Casa del Prosecco

SASY
The Original
Pizzeria Napoletana

Casa del Prosecco
Velké náměstí 137/7, 500 03 Hradec Králové | +420 722 900 915 | www.casadelprocecco.cz

Příští číslo

očekávejte v září

Dobrý ročník 2022

Jaké bude víno se třemi dvojkami?

Kolem podzimního Kuksu

Barokní krajinou hraběte Šporka

Zač je v Pardubicích perník

Po stopách slavné pochoutky až do Hradce

Podzimní paleta

Nejbarevnější roční období umí překvapit!

Chcete být vidět v příštím vydání Quartieru? Napište nám na **redakce@quartiermagazin.cz**

Vinotéka u Mazlíka
kvalitní moravská a zahraniční vína
Rybova 1904/23, Hradec Králové
www.vinotekaumazlika.cz

Salon Be In
formování postavy
Chelčického 320, Hradec Králové
www.salonbein.cz

ARROWS advisory group
komplexní právní služby
Klicperova 1266/1, Hradec Králové
www.arws.cz

Casa del Prosseco
Prosseco bar
Velké náměstí 137/17, Hradec Králové
tel.: 722 900 915

FiftyFifty kreativní agentura s.r.o.
grafický design, multimédia, marketing
Lesní 2080/6a, Nový Hradec Králové
www.fifty-50.cz

Great Lenghts
světová špička v prodlužování vlasů
Víta Nejedlého 1100, Hradec Králové
tel.: 606 240 742, www.greatlengths.cz

Hradec si pomáhá
neziskový projekt na podporu lokálních podnikatelů
Švehlova 512, Hradec Králové
www.hradecsipomaha.cz

New visit garden store
prémiové produkty pro zahradu
Vančurovo nám. 1293/9b, Hradec Králové
www.shop.newvisit.cz

JS Fyziopoint
fyzioterapie
Jana Černého 545/48, Hradec Králové
tel.: 774 844 426, www.js-fyziopoint.cz

Kde najdete Quartier

V HRADCI KRÁLOVÉ: Alin – moderní byt – Gočárova třída 1208/21 • **ARROWS advisory group** – Klicperova 1266/1 • **Assenza Café & Tapas** – Švehlova 443 • **Ateliér salon dagmar popová** – Klicperova 263 • **BISTRO u dvou přátel** – Soukenická 55, Pivovarské náměstí • **Café & Bistro V Pekárně** – Františka Halase 1887/12a • **Casa del Prosecco** – Velké náměstí 137/17 • **Cukrárna Libuše** – Ulrichovo nám. 762 • **Estela estetické laserové centum** – E. Beneše 1549 (budova Polikliniky III) • **FiftyFifty kreativní agentura** – Lesní 2080/6a • **Filharmonie Hradec Králové** – Eliščino nábřeží 5 • **FitStyle** – Šafaříkova 666 • **Fly Zone Park OC Atrium** – Dukelská tř. 1713/7 • **Galerie moderního umění** – Velké nám. 139 • **Hradec si pomáhá & NF Aquapura & Redakce Q** – Švehlova 512 • **Kadeřnické studio Markéta Maňásková** – Havlíčkova 401 • **Kadeřnický salon Perfekt** – Víta Nejedlého 1100 • **Kadeřnictví Viktor Borčický** – Tomkova 620/20 • **Knihovna města Hradce Králové** – Wonkova 1262/1a • **Kosmetický salon Cosmeo** – K. H. Máchy 749 • **Květinové studio La Vital** – Svitavská 1814/2 • **Miele Center Vlášek** – Mrštíkova 2140/11 • **Muzeum východních Čech – kavárna** – Eliščino nábřeží 465 • **Oční klinika Visus** – E.Beneše 1549 (budova Polikliniky III) • **OlfinCar** – Na Rybárně 1670 • **Pivovar Beránek** – Zámecká, Stěžery • **Polstrin Design** – Pražská tř. 685/15 • **ProSpánek** – Pilnáčkova 357 • **Restaurace Aquarium** – Rybova 1901/14 • **Salon AfroDité** – Šafaříkova 581/4 • **Sion** – Na Kotli 1201 • **SŠ Sion High School** – Hradecká 1151 • **Starbucks** – Brněnská 1825/23a (Futurum) • **Stratos Auto BMW** – Březhradská 195 • **Technologické centrum** – Piletická 486/19 – Letiště • **TopStyl boutique** – Masarykovo náměstí 391/13 • **Vinárna Boromeum** – Špitálská 183 • **Vinotéka u Mazlíka** – Rybova 1904/2 • **Vinotéka VinoVio** – Ve Stromovce 743 • **ZŠ Sion** – Mandysova 1434

V PARDUBICÍCH: AMSalon – Smilova 308 • **Café Bajer** – Tř. Míru 763 • **Cross Café** – Tř. Míru 110 • **Čokoláda Café Bajer** – Zelenobranská 2 • **Dapi** – Třída Míru 71 • **Fine Fitness** – Jindřišská 276 • **France Car** – Dražkovice 156 • **Galerie města Pardubic** – Příhrádek 5, Pardubice I – Zámek • **Krajská knihovna v Pardubicích** – Pernštýnské nám. 77 • **Mlsoun Pardubice** – Smilova 337 • **Nejen hra** – Sladkovského 458 • **Pekárna Optimista** – Automatické mlýny • **Boutique Paradis Fashion** – Sladkovského 767 • **Prosekárna** – Třída Míru 420 • **ProSpánek** – S. K. Neumanna 2869 • **Východočeské muzeum v Pardubicích** – Zámek č.p. 2 • **Zlatá husa** – Třída Míru 60

NA DALŠÍCH MÍSTECH VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH: Infocentrum Revitalizace Kuks – Kuks 72 • **Restaurace Baroque** – Kuks 57 • **Baroque ve dvoře** – T. G. Masaryka 80, Dvůr Králové nad Labem • **Baroque dvoreček** – Revoluční 79, Dvůr Králové nad Labem • **Baroque u tří růží** – Růžová 2, Broumov • **Oční klinika Visus** – Manželů Burdychových 325, Červený Kostelec; Pulická 99, Dobruška; Pod Branou 331, Kostelec nad Orlicí; Němcové 738, Náchod; Dobrušská 356, Opočno; 17. listopadu 291, Police nad Metují; Bratří Čapků 773, Úpice • **CAFE 59 ®** – Tyršovo nám. 299, Choceň • **Café Orangerie** – Pražská 1, Chlumec nad Cidlinou • **GRAND hotel & restaurant** - Klicperova 51, Chlumec nad Cidlinou • **Národní památkový ústav Josefov** – Okružní 418, Jaroměř, Josefov • **Salon Visage** – Jiřího Šlitra 1766, Rychnov nad Kněžnou • **Spa resort Tree of Life** – Lázeňská 531, Lázně Bělohrad • **Studio Marilan** – Blato 118, Mikulovice